

5421

320
1/21

ΣΠ. ΣΤΟΥΡΑΪΤΟΥ

Καθηγητοῦ ἐν τῷ προτύπῳ τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΓΑΙ

ΕΚ ΤΟΥ Γ' ΚΑΙ Δ' ΒΙΒΛΙΟΥ

ΚΑΙ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΕΝΥΠΝΙΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ

Μετὰ σημειώσεων.

*Ἐγκριθεῖσαι κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 662 (Φεβρουάριος 1924)
κοινοποιήσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας*

ΔΙΑ ΤΗΝ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

46 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - (ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ). 46

1924

Ἐκδ. Πρώτος Ἐκπ. Συμβ. $\frac{68}{1-8-24}$
 ἔγεται μετὰ βιβλίον, καὶ φόρον δρ. 9.00
 Ἐξία βιβλιοθήκων > 3.45
 Πρώτος φόρος ἀναγ. δανείου > 0.30

ΣΠ. ΣΤΟΥΡΑΪΤΟΥ

Καθηγητοῦ ἐν τῷ προτύπῳ τοῦ Λιδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἐκ τοῦ Γ' καὶ Δ' βιβλίου

καὶ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΕΝΥΠΝΙΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ

Μετὰ σημειώσεων.

*Ἐγκριθεῖσα κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 662 (Φεβρουάριος 1924)
κοινοποιήσιν τοῦ Ἑπισημοῦ τοῦ Παιδείας*

ΓΙΑ ΤΗΝ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

46 — ΟΔΟΣ ΤΑΛΙΟΥ — (ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ). 46

1924

Ἀριθ. Πράξεως Ἐπι. Συμβ. $\frac{681}{1-8-24}$
 Τιμὴται μετὰ βιβλίου, καὶ φόρου δρ. 9.00
 Ἄξια βιβλιοθήκῃ > 3.45
 Πρὸσθετος φόρος ἀνεγκ. δανείου > 0.30

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς

τὸν κ. **Σπυρ. Στουραῆτην**
Συγγραφέα διδακτικῶν βιβλίων.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι δι' ἡμετέρας πράξεως, τῆ 12ῃ τοῦ ἱσταμένου μηνὸς ἐκδοθείσης καὶ τῆ 29ῃ τοῦ αὐτοῦ δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 30 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη τὸ πρὸς χρῆσιν ὑποβληθὲν ὑμέτερον βιβλίον *Ξενοφῶντος ἑλληνικά (ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ Γ' καὶ Δ' βιβλίου)* καὶ *Δουκιανοῦ ἐνόπιον καὶ Ἀνάχαρσις* πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τῶν ἑλληνικῶν Σχολείων.

Καὶ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Τμηματάρχης τοῦ Γ' τμήματος

ΙΩ. ΓΡΥΠΑΡΗΣ

Π. Ζαγανιάρης

νου ἡρημέται ἦσαν, εἰς μὲν τὰς πόλεις οὐκ ἐδέχοντο αὐτόν, εἰς Λακεδαιμόνα δὲ ἔπεμπον πρέσβεις, καὶ ἤξιουν, ἐπεὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος προστάται εἰσίν, ἐπιμεληθῆναι καὶ σφῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλλήνων, ὅπως ἢ τε χώρα μὴ δοιοτο αὐτῶν καὶ αὐτοὶ ἐλεύθεροι εἴεν. †

§ 4·5 Οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι πέμπουσιν αὐτοῖς Θίβρων ἀρμοστήν, δόντες στρατιώτας τῶν μὲν νεοδαμῶδων εἰς χιλίους, τῶν δὲ ἄλλων Πελοποννησίων εἰς τετρακισχιλίους. ἠτήσατο δ' ὁ Θίβρων καὶ παρ' Ἀθηναίων τριακοσίους ἱππέας εἰπών, ὅτι αὐτὸς μισθὸν παρέξει. οἱ δ' ἔπεμφαν τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἱππευσάντων, νομίζοντες κέρδος τῷ δήμῳ, εἰ ἀποδημοῖεν καὶ ἐναπόλουντο.

× Ἐπεὶ δ' εἰς τὴν Ἀσίαν ἀφίκοντο, συνήγαγε στρατιώτας καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἑλληνίδων πόλεων· πᾶσαι γὰρ τότε αἱ πόλεις ἐπειθοντο, ὅτι Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ ἐπιτάττει. καὶ σὺν μὲν ταύτῃ τῇ στρατιᾷ ὄρων Θίβρων πρὸς τὸ ἱπικὸν εἰς τὸ πεδίον οὐ κατέβαιναν, ἡγάπα δέ, εἰ, ὅπου τυγχάνοι ὦν, δύναίτο ταύτην τὴν χώραν ἀδήωτον διαφυλάττειν. ×

§ 6 Ἐπεὶ δὲ σωθέντες οἱ ἀναβάντες μετὰ Κύρου συνέμειξαν αὐτῷ, ἐκ τούτου ἤδη καὶ ἐν τοῖς πεδίοις ἀντιτάττετο τῷ Τισσαφέρνει, καὶ πόλεις Πέργαμον μὲν ἐκοῦσαν προσέλαβε καὶ Τευθρανίαν καὶ Ἀλίσαρναν, ὧν Εὐρυσθένης τε καὶ Προκλῆς ἦρχον οἱ ἀπὸ Δημαράτου τοῦ Λακεδαιμόνιου. × ἐκεῖν δ' αὕτη ἡ χώρα δῶρον ἐκ βασιλέως ἐδόθη ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα συστρατείας· προσεχώρησαν δὲ αὐτῷ καὶ Γοργίων καὶ Γογγύλος, ἀδελφοὶ ὄντες, ἔχοντες ὁ μὲν Γάμβριον καὶ Παλαιγάμβριον, ὁ δὲ Μύριναν καὶ Γρύνειον· δῶρον δὲ καὶ αὐταὶ αἱ πόλεις ἦσαν παρὰ βασιλέως Γογγύλῳ, ὅτι μόνος Ἐρετριέων μηδίσας ἔφυγεν. ×

§ 7 Ἦν δ' ἄς ἀσθενεῖς οὕτως καὶ κατὰ κράτος ὁ Θίβρων ἐλάμβανε. Λάρισάν γε μὴν τὴν Αἰγυπτίαν καλουμένην, ἐπεὶ

οὐκ ἐπέιθετο, περιστρατοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει. ἐπεὶ δὲ ἄλλως οὐκ ἐδύνατο ἐλεῖν, φρεατίαν τεμόμενος ὑπόνομον ὤρυττεν, ὡς ἀφαιρησόμενος τὸ ὕδωρ αὐτῶν. ὡς δ' ἐκ τοῦ τεύχους ἐκθέοντες πολλάκις ἐνέβαλλον εἰς τὸ ὄρυγμα καὶ ξύλα καὶ λίθους, ποιησάμενος αὐτῶν χελώνην ξυλίην ἐπέστησεν ἐπὶ τῇ φρεατίᾳ. καὶ ταύτην μέντοι ἐκδραμόντας οἱ Λαρισαῖοι νύκτωρ κατέκαυσαν. δοκοῦντος δ' αὐτοῦ οὐδὲν ποιεῖν, πέμπουσιν οἱ ἔφοροι ἀπολιπόντα Λάρισαν στρατεύεσθαι ἐπὶ Καρίαν. ✕

§ 8-9 ✕ Ἐν Ἐφέσῳ δὲ ἤδη ὄντος αὐτοῦ, ὡς ἐπὶ Καρίαν πορευομένου, Δερκυλίδας ἄρξων ἀφίκετο ἐπὶ τὸ στράτευμα, ἀνὴρ δοκῶν εἶναι μάλα μηχανητικός· καὶ ἐπεκαλεῖτο δὲ Σίσυφος. ὁ μὲν οὖν Θίβρων ἀπήλθεν οἴκαδε καὶ ζῆμιωθείς ἔφυγε· κατηγοροῦν γὰρ αὐτοῦ οἱ σύμμαχοι, ὡς ἐφεῖη ἀρπάζειν τῷ στρατεύματι τοὺς φίλους. ✕

✕ Ὁ δὲ Δερκυλίδας ἐπεὶ παρέλαβε τὸ στράτευμα, γνοὺς ὑπόπτους ὄντας ἀλλήλοις τὸν Τισσαφέρην καὶ τὸν Φαρναβάζον, κοινολογησάμενος τῷ Τισσαφέρην ἀπήγαγεν εἰς τὴν Φαρναβάζου χώραν τὸ στράτευμα, ἐλόμενος θατέρῳ μᾶλλον ἢ ἅμα ἀμφοτέροις πολεμεῖν. ἦν δὲ καὶ πρόσθεν ὁ Δερκυλίδας πολέμιος τῷ Φαρναβάζῳ· ἄρμοστής γὰρ γενόμενος ἐν Ἀδύδῳ ἐπὶ Δυσάνδρου ναυαρχοῦντος, διαβληθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου, ἐστάθη τὴν ἀσπίδα ἔχων, ὃ δοκεῖ κηλὶς εἶναι τοῖς σπουδαίοις Λακεδαιμονίων· ἀταξίας γὰρ ζῆμίωμά ἐστι, καὶ διὰ ταῦτα δὴ πολὺ ἤδιον ἐπὶ τὸν Φαρναβάζον ἦει. καὶ εὐθύς μὲν τοσοῦτῃ διέφερον εἰς τὸ ἄρχειν τοῦ Θίβρωνος, ὥστε παρήγαγε τὸ στράτευμα διὰ τῆς φιλίας χώρας μέχρι τῆς Φαρναβάζου Αἰολίδος οὐδὲν βλάβας τοὺς συμμάχους. ✕

§ 10-11 ✕ Ἡ δὲ Αἰολίς αὕτη ἦν μὲν Φαρναβάζου, ἐστράπευε δ' αὐτῷ ταύτης τῆς χώρας, ἕως μὲν ἕξῃ, Ζήνις Δαρδανεύς· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος νόσῳ ἀπέθανε, παρασκευαζο-

μένου τοῦ Φαρναβάζου ἄλλω δοῦναι τὴν σατραπείαν, Μανία ἢ τοῦ Ζήνιος γυνή, Δαρδανίς καὶ αὐτή, ἀναζεύξασα στόλον καὶ δῶρα λαβοῦσα, ὥστε καὶ αὐτῷ Φαρναβάζω δοῦναι καὶ τοῖς δυναμένοις μάλιστα παρ' αὐτῷ, ἐπορεύετο. ἐλθοῦσα δ' εἰς λόγους εἶπεν· «ὦ Φαρνάβαζε, ὁ ἀνὴρ σοι ὁ ἐμὸς καὶ τᾶλλα φίλος ἦν καὶ τοὺς φόρους ἀπεδίδου, ὥστε σὺ ἐπαινῶν αὐτὸν ἐτίμας. ἂν οὖν ἐγὼ σοι μηδὲν χεῖρον ἐκείνου ὑπηρετῶ, τί σε δεῖ ἄλλον σατράπην καθιστάναι; ἂν δὲ τί σοι μὴ ἀρέσκω, ἐπὶ σοὶ δήπου ἔσται ἀφελομένῳ ἐμὲ ἄλλω δοῦναι τὴν ἀρχήν».

§ 12-13. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Φαρνάβαζος ἔγνω δεῖν τὴν γυναῖκα σατραπεύειν. ἢ δ' ἐπεὶ κυρία τῆς χώρας ἐγένετο, τοὺς τε φόρους οὐδὲν ἤτιον τᾶνδρος ἀπεδίδου, καὶ πρὸς τούτοις, ὁπότε ἀφικνοῖτο πρὸς Φαρνάβαζον, αἰεὶ ἤγε δῶρα αὐτῷ καὶ, ὁπότε ἐκείνος εἰς τὴν χώραν καταβαίνοι, πολὺ πάντων τῶν ὑπάρχων κάλλιστα καὶ ἤδιστα ἐδέχετο αὐτὸν καὶ, ἅς τε παρέλαβε πόλεις, διεφύλαττεν αὐτῷ καὶ τῶν οὐχ ὑπηκόων προσέλαβεν ἐπιθαλατυδίας Λάρισάν τε καὶ Ἀμαξιτὸν καὶ Κολωνάς, ξενικῷ μὲν Ἑλληνικῷ προσβαλοῦσα τοῖς τεύχεσιν, αὐτῇ δὲ ἐφ' ἄρμαμάξης θεωμένη· ὃν δ' ἐπαινεσε, τούτῳ δῶρα ἀμέμπτως ἐδίδου, ὥστε λάμπρότατα τὸ ξενικὸν κατασκευάσατο. συνεστρατεύετο δὲ τῷ Φαρναβάζῳ καὶ ὁπότε εἰς Μυσοὺς ἢ Πισίδας ἐμβάλοι, ὅτι τὴν βασιλέως χώραν κακουργῶσιν. ὥστε καὶ ἀντετίμα αὐτὴν μεγαλοπρεπῶς ὁ Φαρνάβαζος καὶ σύμβουλον ἔστιν ὅτε παρεκάλει.

§ 14 15. Ἦδη δ' οὐσης αὐτῆς ἐτῶν πλέον ἢ τεσσαράκοντα, Μειδίας θυγατρὸς ἀνὴρ αὐτῆς ὢν, ἀναπτρωθεὶς ὑπὸ τινων, ὡς αἰσχρὸν εἶη γυναῖκα μὲν ἄρχειν, αὐτὸν δ' ἰδιώτην εἶναι, τοὺς μὲν ἄλλους μάλα φυλάττομένης αὐτῆς, ὡς περ ἐν τυραννίδι προσήκεν, ἐκείνῳ δὲ πιστευούσης καὶ ἀσπαζομένης,

ὡσπερ ἂν γυνὴ γαμβρὸν ἀσπάζοιτο, εἰσελθὼν ἀποπνίξαι αὐτὴν λέγεται. ἀπέκτεινε δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, τὸ τε εἶδος ὄντα πύγκαλον καὶ ἐτῶν ὄντα ὡς ἑπτακαίδεκα. /

§ 16. Ταῦτα δὲ ποιήσας Σκῆψιν καὶ Γέργιθα ἐχυρὰς πόλεις κατέσχευεν, ἔνθα καὶ τὰ χρήματα μάλιστα ἦν τῆ Μανία. αἱ δὲ ἄλλαι πόλεις οὐκ ἐδέχοντο αὐτόν, ἀλλὰ Φαρναβάζῳ ἔσφζον αὐτὰς οἱ ἐνόντες φρουροί. ἐκ δὲ τούτου ὁ Μειδίας πέμψας δῶρα τῷ Φαρναβάζῳ ἡξίου ἔχειν τὴν χώραν ὡσπερ ἡ Μανία. ὁ δ' ἀπεκρίνατο φυλάττειν αὐτά, ἔστ' ἂν αὐτὸς ἐλθὼν σὺν αὐτῷ ἐκείνῳ λάβῃ τὰ δῶρα· οὐ γὰρ ἂν ἔφη ζῆν βούλεσθαι μὴ τιμωρήσας Μανία.

§ 16-17. Ὁ δὲ Δερκυλίδας ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἀφικνεῖται, καὶ εὐθὺς μὲν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Λάρισαν καὶ Ἀμαξιτὸν καὶ Κολωνὰς τὰς ἐπιθαλαττίους πόλεις ἐκούσας παρέλαβε· πέμπων δὲ καὶ πρὸς τὰς Αἰολίδας πόλεις ἡξίου ἐλευθεροῦσθαι τε αὐτὰς καὶ εἰς τὰ τεῖχη δέχεσθαι καὶ συμμάχους γίνεσθαι. οἱ μὲν οὖν Νεανδρεῖς καὶ Ἰλιεῖς καὶ Κοκυλίται ἐπέβηοντο· καὶ γὰρ οἱ φρουροῦντες Ἕλληνες ἐν αὐταῖς, ἐπεὶ ἡ Μανία ἀπέθανεν, οὐ πάνυ τι καλῶς περιείποντο· ὁ δ' ἐν Κεβρήνι, μάλα ἰσχυρῶ χωρῶ τὴν φυλακὴν ἔχων, νομίσας, εἰ διαφυλάξειε Φαρναβάζῳ τὴν πόλιν, τιμηθῆναι ἂν ὑπὲρ ἐκείνου, οὐκ ἐδέχετο τὸν Δερκυλίδαν. ὁ δὲ ὀργιζόμενος, παρεσκευάζετο προσβάλλειν. ἐπεὶ δὲ θυομένῳ αὐτῷ οὐκ ἐγγίνετο τὰ ἱερὰ τῆ πρώτῃ, τῆ ὑστεραίᾳ πάλιν ἐθύετο. ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐκαλλιερεῖτο, πάλιν τῆ τρίτῃ καὶ μέχρι τετάρων ἡμερῶν ἐκαρτέρει θυόμενος, μάλα χαλεπῶς φέρων· ἔσπευδε γάρ, πρὶν Φαρναβάζον βοηθῆσαι, ἐγκρατῆς γενέσθαι πάσης τῆς Αἰολίδος.

§ 18-19. Ἀθηνάδας δὲ τις Σικυώνιος λοχαγός, νομίσας τὸν μὲν Δερκυλίδαν φλυαρεῖν διατρίβοντα, αὐτὸς δ' ἱκανὸς εἶναι τὸ ὕδωρ ἀφελέσθαι τοὺς Κεβρήνιους, προσδραμῶν σὺν τῇ

ἑαυτοῦ τάξει ἐπειράτο τὴν κρήνην. συγχοῦν, οἱ δὲ ἐνδοθεν ἐπεξεληθόντες αὐτὸν τε συνέτρωσαν καὶ δύο ἀπέκτειναν, καὶ τοὺς ἄλλους παίοντες καὶ βάλλοντες ἀπήλασαν. ἀχθομένου δὲ τοῦ Δερκυλίδου καὶ νομίζοντος ἀθυμοτέρους κατὰ τὴν προσβολὴν ἔσεσθαι, ἔρχονται ἐκ τοῦ τείχους παρὰ τῶν Ἑλλήνων κήρυκες, καὶ εἶπον, ὅτι, ἃ μὲν ὁ ἄρχων ποιοίη, οὐκ ἀρέσκει σφίσι, αὐτοὶ δὲ βούλοιντο σὺν τοῖς Ἑλλησι μᾶλλον ἢ σὺν τῷ βαρβάρῳ εἶναι. ἔτι δὲ διαλεγομένων αὐτῶν ταῦτα, παρὰ τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν ἦκε λέγων, ὅτι, ὅσα λέγοιεν οἱ πρόσθεν, καὶ αὐτῷ δοκοῦντα λέγοιεν. ὁ οὖν Δερκυλίδας εὐθύς, ὥσπερ ἔτυχε κεκαλλιεργηκῶς ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀναλαβὼν τὰ ὄπλα ἤγειτο πρὸς τὰς πύλας· οἱ δ' ἀναπετάσαντες ἐδέξαντο. καταστήσας δὲ καὶ ἐνταῦθα φρουροὺς εὐθύς ἦει ἐπὶ τὴν Σικηψιν καὶ τὴν Γέργιθα.

§ 20-21. Ὁ δὲ Μειδίας προσδοκῶν μὲν τὸν Φαρνάβαζον, ὀκνῶν δ' ἤδη τοὺς πολίτας, πέμψας πρὸς τὸν Δερκυλίδαν εἶπεν, ὅτι ἔλθοι ἂν εἰς λόγους, εἰ ὀμήρους λάβοι· ὁ δὲ πέμψας αὐτῷ ἀπὸ πόλεως ἐκάστης τῶν συμμάχων ἕνα ἐκέλευσε λαβεῖν τούτων, ἐπόσους τε καὶ ὁποίους βούλοιο. ὁ δὲ λαβὼν δέκα ἐξήλθε, καὶ συμμείξας τῷ Δερκυλίδᾳ ἠρώτα, ἐπὶ τίσιν ἂν σύμμαχος γένοιτο. ὁ δ' ἀπεκρίνατο, ἐφ' ᾧτε τοὺς πολίτας ἐλευθέρους τε καὶ αὐτονόμους εἶαν. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ἦει πρὸς τὴν Σικηψιν. γνοὺς δὲ ὁ Μειδίας, ὅτι οὐκ ἂν δύναίτο κωλύειν βίᾳ τῶν πολιτῶν, εἶσεν αὐτὸν εἰσιέναι. ὁ δὲ Δερκυλίδας θύσας τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τῇ τῶν Σικηψίων ἀκροπόλει τοὺς μὲν τοῦ Μειδίου φρουροὺς ἐξήγαγε, παραδοὺς δὲ τοῖς πολίταις τὴν πόλιν καὶ παρακελευσάμενος, ὥσπερ Ἑλληνας καὶ ἐλευθέρους χρή, οὕτω πολιτεύειν, ἐξεληθὼν ἤγειτο ἐπὶ τὴν Γέργιθα. συμπρούπεμπον δὲ πολλοὶ αὐτὸν καὶ τῶν Σικηψίων, τιμῶντές τε καὶ ἠδόμενοι τοῖς πεπραγμένοις. †

§ 22. Ὁ δὲ Μειδίας παρεπόμενος αὐτῷ ἤξιον τὴν τῶν Γεργιδίων πόλιν παραδοῦναι αὐτῷ. καὶ ὁ Δερκυλίδας μέντοι ἔλεγεν, ὡς τῶν δικαίων οὐδενὸς ἀτυχῆσαι· ἅμα δὲ ταῦτα λέγων ἦει πρὸς τὰς πύλας σὺν τῷ Μειδίᾳ, καὶ τὸ στράτευμα ἠκολούθει αὐτῷ εἰρηνικῶς εἰς δύο. οἱ δ' ἀπὸ τῶν πύργων καὶ μάλα ὑψηλῶν ὄντων ὄρωντες τὸν Μειδίαν σὺν αὐτῷ οὐκ ἔβαλλον· εἰπόντος δὲ τοῦ Δερκυλίδου «Κέλευσον, ὦ Μειδία, ἀνοίξαι τὰς πύλας, ἵνα ἡγῆ μὲν σύ, ἐγὼ δὲ σὺν σοὶ εἰς τὸ ἱερὸν ἔλθω κἀνταῦθα θύσω τῇ Ἀθηνᾷ», ὁ Μειδίας ὤκνει μὲν ἀνοίγειν τὰς πύλας, φοβούμενος δὲ, μὴ παραχρῆμα συλληφθῆ, ἐκέλευσεν ἀνοίξαι.

§ 23-24. Ὁ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, ἔχων αὖ τὸν Μειδίαν ἐπορεύετο πρὸς τὴν ἀκρόπολιν· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους στρατιώτας ἐκέλευε θέσθαι περὶ τὰ τείχη τὰ ὄπλα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἔθηκε τῇ Ἀθηνᾷ. ἐπεὶ δ' ἐτέθητο, ἀνείπε καὶ τοὺς Μειδίου δορυφόρους θέσθαι τὰ ὄπλα ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ἑαυτοῦ στρατεύματος, ὡς μισθοφορήσοντας· Μειδία γὰρ οὐδὲν ἔτι δεινὸν εἶναι. ὁ μὲντοι Μειδίας ἀπορῶν, ὃ τι ποιοίη, εἶπεν· «Ἐγὼ μὲν τοίνυν ἄπειμι», ἔφη, «ξενία σοὶ παρασκευάσων». ὁ δὲ «Οὐ, μὰ Δί'», ἔφη, «ἐπεὶ αἰσχρὸν ἐμὲ τεθυκότα ξενίζεσθαι ὑπὸ σοῦ, ἀλλὰ μὴ ξενίζειν σέ. μένε οὖν παρ' ἡμῖν ἐν ᾧ δ' ἂν τὸ δεῖπνον παρασκευάζηται, ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια πρὸς ἀλλήλους καὶ διασκευόμεθα καὶ ποιήσομεν».

§ 25 26. Ἐπεὶ δ' ἐκαθέζοντο, ἡρώτα ὁ Δερκυλίδας· «Εἰπέ μοι, ὦ Μειδία, ὁ πατήρ σε ἄρχοντα τοῦ οἴκου κατέλιπε;». «Μάλιστα», ἔφη. «Καὶ πόσαι σοὶ οἰκίαι ἦσαν; πόσοι δὲ χῶροι; πόσαι δὲ νομαί;». ἀπογράφοντος δ' αὐτοῦ οἱ παρόντες τῶν Σκηψίων εἶπον· «Ψεῦδεται σε οὗτος, ὦ Δερκυλίδα». «Ἵμεῖς δὲ γ'», ἔφη, «μὴ λίαν μικρολογεῖσθε». ἐπειδὴ δὲ ἀπεγέγραπτο τὰ πατρῷα, «Εἰπέ μοι», ἔφη, «Μανία δὲ

τίνος ἦν;». οἱ δὲ πάντες εἶπον, ὅτι Φαρναβάζου. «Ὀδοκοῦν καὶ τὰ ἐκείνης», ἔφη, «Φαρναβάζου;». «Μάλιστα», ἔφασαν. «Ἡμέτερ' ἂν εἶη», ἔφη, «ἐπεὶ κρατοῦμεν πολέμιος γὰρ ἡμῖν Φαρναβάζος. ἀλλ' ἡγείσθω τις», ἔφη, «ὅπου κεῖται τὰ Μανίας καὶ τὰ Φαρναβάζου».

§ 27. Ἐπινοηθέντων δὲ τῶν ἄλλων ἐπὶ τὴν Μανίας οἴκησιν, ἣν παρελήθει ὁ Μειδίας, ἠκολούθει κάκεινος. ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, ἐκάλει ὁ Δερκυλίδας τοῦ ταμίας, φράσας δὲ τοῖς ὑπηρέταις λαβεῖν αὐτοὺς προεῖπεν αὐτοῖς, ὅς, εἴ τι κλέπτοντες ἀλώσονται τῶν Μανίας, παραχρῆμα ἀποσφαγήσονται. οἱ δ' ἐδείκνυσαν ὁ δ' ἐπεὶ εἶδε πάντα, κατέκλησεν αὐτὰ καὶ κατεσημήνατο καὶ φύλακας κατέστησεν.

§ 28. Ἐξίων δέ, οὗς ἠῦρεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῶν ταξίαρχων καὶ λοχαγῶν, εἶπεν αὐτοῖς. «Μισθὸς μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἴργασται τῇ στρατιᾷ ἐγγὺς ἐνιαυτοῦ ὀκτακισχιλίοις ἀνδράσιν ἂν δέ τι προσεργασώμεθα, καὶ ταῦτα προσέσται». ταῦτα δ' εἶπε γιγνώσκων, ὅτι ἀκούσαντες πολὺ εὐτακτότεροι καὶ θεραπευτικώτεροι ἔσονται. ἐρομένου δὲ τοῦ Μειδίου «Ἐμὲ δὲ ποῦ χρὴ οἰκεῖν, ὦ Δερκυλίδα;», ἀπεκρίνατο. «Ἐνθαπερ καὶ δικαιοτάτον, ὦ Μειδίε, ἐν τῇ πατρίδι τῇ σουτοῦ Σκήφει καὶ ἐν τῇ πατρίδι οἰκίᾳ».

Συνέχεια τῶν ἀγῶνων τοῦ Δερκυλίδου
ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ.

(2, 1—20)

§ 1-2. Ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας ταῦτα διαπραξάμενος καὶ λαθὼν ἐν ὀκτὼ ἡμέραις ἐννέα πόλεις, ἐδουλεύετο, ὅπως ἂν μὴ ἐν τῇ φιλίᾳ χειμάζων βαρὺς εἶη τοῖς συμμάχοις, ὥσπερ

Θίβρων, μηδ' αὐ Φαρνάβαζος καταφρονῶν τῇ ἵππῳ κακουργῇ τὰς Ἑλληνίδας πόλεις. πέμπει οὖν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐρωτᾷ, πότερον βούλεται εἰρήνην ἢ πόλεμον ἔχειν. ὁ μέντοι Φαρνάβαζος νομίσας τὴν Αἰολίδα ἐπιτετειχίσθαι τῇ ἑαυτοῦ οἰκίῃσει Φρυγία, σπονδὰς εἴλετο.

Ὡς δὲ ταῦτα ἐγένετο, ἐλθὼν ὁ Δερκυλίδας εἰς τὴν Βιθυνίδα Θράκην ἐκεῖ διεχειμάζεν, οὐδὲ τοῦ Φαρναβάζου πάνυ τι ἀχθομένου· πολλάκις γὰρ οἱ Βιθυνοὶ αὐτῷ ἐπολέμουν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ Δερκυλίδας ἀσφαλῶς φέρων καὶ ἄγων τὴν Βιθυνίδα καὶ ἄφθονα ἔχων τὰ ἐπιτήδεια διατέλει· ἐπειδὴ δὲ ἤλθον αὐτῷ πρὸς τοῦ Σεύθου πέραθεν σύμμαχοι τῶν Ὀδρουσῶν ἵππεις τε ὡς διακόσιοι καὶ πελτασταὶ ὡς τριακόσιοι, οὗτοι στρατοπεδευσάμενοι καὶ περισταυρωσάμενοι ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὡς εἴκοσι στάδια, αἰτοῦντες φύλακας τοῦ στρατοπέδου τὸν Δερκυλίδαν τῶν ὀπλιτῶν, ἐξῆσαν ἐπὶ λείαν καὶ πολλὰ ἐλάμβανον ἀνδράποδά τε καὶ χρήματα.

§ 3. Ἦδη δ' ὄντος μεστοῦ τοῦ στρατοπέδου αὐτοῖς πολλῶν αἰχμαλώτων, καταμαθόντες οἱ Βιθυνοὶ, ὅσοι τ' ἐξῆσαν καὶ ὅσους κατέλιπον Ἑλληνας φύλακας, συλλεγέντες παμπληθεῖς πελτασταὶ καὶ ἵππεις ἅμ' ἡμέρᾳ προσπίπτουσι τοῖς ὀπλίταις ὡς διακοσίοις οὖσιν. ἐπειδὴ δ' ἐγγὺς ἐγένοντο, οἱ μὲν ἐβαλλον, οἱ δ' ἠκόντιζον εἰς αὐτούς. οἱ δ' ἐπεὶ ἐπιτρώσκοντο μὲν καὶ ἀπέθνησκον, ἐποίουν δ' οὐδὲν καθειργμένοι ἐν τῷ σταυρώματι ὡς ἀνδρομήκει ὄντι, διασπᾶσαντες τὸ αὐτῶν ὀχύρωμα ἐφέροντο εἰς αὐτούς. οἱ δὲ, ἣ μὲν ἐκθείοιεν, ὑπεχώρουν καὶ ῥαδίως ἀπέφευγον πελτασταὶ ὀπλίταις, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν ἠκόντιζον, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐφ' ἐκάστη ἐκδρομῇ κατέβαλλον· τέλος δὲ ὡς περ ἐν αὐτῷ σηκασθέντες κητηκοντίσθησαν. ἐζώθησαν μέντοι αὐτῶν ἀμφὶ τοὺς πεντεκαίδεκα εἰς τὸ Ἑλληνικόν, καὶ οὗτοι, ἐπεὶ εὐθέως

ἦσθοντο τὸ πρᾶγμα, ἀπεχώρησαν ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες, ἀμελησάντων τῶν Βιθυνῶν. ✕

§ 5. Ταχὺ δὲ ταῦτα διαπραξάμενοι οἱ Βιθυνοὶ καὶ τοὺς σκηνοφύλακας τῶν Ὀδρουσῶν Θρακῶν ἀποκτείναντες, ἀπολαβόντες πάντα τὰ αἰχμάλωτα ἀπήλθον ὥστε οἱ Ἕλληνες, ἐπεὶ ἦσθοντο, βοηθοῦντες οὐδὲν ἄλλο ἡὔρον ἢ νεκροὺς γυμνοὺς ἐν τῇ στρατοπέδῳ. ἐπεὶ μέντοι ἐπανήλθον οἱ Ὀδρῦσαι, θάφαντες τοὺς ἑαυτῶν καὶ πολὺν οἶνον ἐκπιόντες ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἵπποδρομίαν ποιήσαντες, ὁμοῦ δὴ τὸ λοιπὸν τοῖς Ἕλλησι στρατοπεδευσάμενοι ἦγον καὶ ἕκαιον τὴν Βιθυνίδα.

§ 6-7. ✕ Ἄμα δὲ τῷ ἦρι ἀποπορευόμενος ὁ Δερκυλίδας ἐκ τῶν Βιθυνῶν ἀφικνεῖται εἰς Λάμφακον. ἐνταῦθα δ' ὄντος αὐτοῦ ἔρχονται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελευτῶν Ἀρακὸς τε καὶ Ναυδάτης καὶ Ἀντιθένης. οὗτοι δ' ἦλθον ἐπισκεψόμενοι τὰ τε ἄλλα, ὅπως ἔχοι τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ Δερκυλίδα ἐρρῦντες μένοντι ἄρχειν καὶ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτόν· καὶ ἐπιστεῖλαι δὲ σφίσι αὐτοῖς τοὺς ἐφόρους συγκαλέσαντας τοὺς στρατιώτας εἰπεῖν ὡς, ὧν μὲν πρόσθεν ἐποίουν, μέμφοιντο αὐτοῖς, ὅτι δὲ νῦν οὐδὲν ἠδίκουν, ἐπαινοῖεν· καὶ περὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου εἰπεῖν, ὅτι, ἂν μὲν ἀδικῶσιν, οὐκ' ἐπιτρέψουσιν, ἂν δὲ δίκαια περὶ τοὺς συμμάχους ποιῶσιν, ἐπαινέσονται αὐτούς· ἐπεὶ μέντοι συγκαλέσαντες τοὺς στρατιώτας ταῦτ' ἔλεγον, ὁ τῶν Κυρῆων προεστηκὼς ἀπεκρίνατο· «Ἄλλ', ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, ἡμεῖς μὲν ἐσμεν οἱ αὐτοὶ νῦν τε καὶ πέρυσιν ἄρχων δὲ ἄλλος μὲν νῦν, ἄλλος δὲ τὸ παρελθόν. τὸ οὖν αἴτιον τοῦ νῦν μὲν μὴ ἐξαμαρτάνειν, τότε δέ, αὐτοὶ ἤδη ἱκανοὶ ἐστε γιγνώσκειν».

§ 8. Συσκηνοῦντων δὲ τῶν τε οἴκοθεν πρέσβειων καὶ τοῦ Δερκυλίδου, ἐπεμνήσθη τις τῶν περὶ τὸν Ἀρακὸν, ὅτι καταλελοίποιεν πρέσβεις τῶν Χερρονησιτῶν ἐν Λακεδαίμονι. τούτους

δὲ λέγειν ἔφασαν, ὡς νῦν μὲν οὐ δύναιντο τὴν Χερρόνησον ἐργάζεσθαι· φέρεσθαι γὰρ καὶ ἄγεσθαι ὑπὸ τῶν Θρακῶν. εἰ δ' ἀποτερισθεῖη ἐκ θάλαττης εἰς θάλατταν, καὶ σφίσις ἂν γῆν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν εἶναι ἐργάζεσθαι καὶ ἄλλοις ὁπόσοι βούλοιντο Λακεδαιμονίων. ὥστ' ἔφασαν οὐκ ἂν θαυμάζειν, εἰ καὶ πεμφθεῖη τις Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῆς πόλεως σὺν δυνάμει ταῦτα πράξων. ὁ οὖν Δερκυλίδας πρὸς μὲν ἐκείνους οὐκ εἶπεν, ἦν ἔχοι γνώμην, ταῦτ' ἀκούσας, ἀλλ' ἐπεμφεν αὐτοὺς ἐπ' Ἐφέσου διὰ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἡδόμενος, ὅτι ἔμελλον ὄψεσθαι τὰς πόλεις ἐν εἰρήνῃ εὐδαιμονικῶς διαγούσας. οἱ μὲν δὴ ἐπορευόντο.

§ 9. Ὁ δὲ Δερκυλίδας, ἐπειδὴ ἔγνω μενετέον ὄν, πάλιν πέμψας πρὸς τὸν Φαρνάβαζον ἐπήρητο, πότερα βούλοιο σπονδὰς ἔχειν καθάπερ διὰ τοῦ χειμῶνος ἢ πόλεμον. ἐλομένου δὲ τοῦ Φαρναβάζου καὶ τότε σπονδὰς, οὕτω καταλιπὼν καὶ τὰς περὶ ἐκείνον πόλεις φιλίας ἐν εἰρήνῃ διαβαίνει τὸν Ἑλλησποντον σὺν τῷ στρατεύματι εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ διὰ φιλίας τῆς Θράκης πορευθεὶς καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ Σεύθου ἀφικνεῖται εἰς Χερρόνησον.

§ 10. Ἦν καταμαθῶν πόλεις μὲν ἔνδεκα ἔχουσαν, χώραν δὲ παμφορωτάτην καὶ ἀρίστην οὖσαν, κεκακωμένην δὲ, ὡς περ ἐλέγετο, ὑπὸ τῶν Θρακῶν, ἐπεὶ μέτρον γῆρε τοῦ Ἰσθμοῦ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα στάδια, οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ θυσάμενος ἐτείχιζε, κατὰ μέρη διελὼν τοῖς στρατιώταις τὸ χωρίον· καὶ ἄθλα αὐτοῖς ὑποσχόμενος δώσειν τοῖς πρώτοις ἐκτειχίσασι καὶ τοῖς ἄλλοις, ὡς ἕκαστοι ἄξιοι εἶεν, ἀπετέλεσε τὸ τεῖχος ἀρξάμενος ἀπὸ ἡρινοῦ χρόνου πρὸ ὀπώρας, καὶ ἐποίησεν ἐντὸς τοῦ τείχους ἔνδεκα μὲν πόλεις, πολλοὺς δὲ λιμένας, πολλὴν δὲ ἀγαθὴν σπόριμον, πολλὴν δὲ πεφυτευμένην, παμπληθεῖς δὲ καὶ παγκάλας νομάς παντοδαποῖς κτήνεσι. ταῦτα δὲ πράξας διέβαινε πάλιν εἰς τὴν Ἀσίαν.

§ 11. Ἐπισκοπῶν δὲ τὰς πόλεις ἑώρα τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἐχοῦσας, Χίων δὲ φυγάδας ἤδρεν Ἀταρνέα ἔχοντας χωρὶον ἰσχυρόν, καὶ ἐκ τούτου ὀρωμένους φέροντας καὶ ἄγοντας τὴν Ἰωνίαν, καὶ ζῶντας ἐκ τούτου. πυθόμενος δέ, ὅτι πολὺς οἶτος ἐνῆν αὐτοῖς, περιστρατοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει· καὶ ἐν ὀκτῶ μηνσὶ παραστησάμενος αὐτούς, καταστήσας ἐν αὐτῷ Δράκοντα Πελληνέα ἐπιμελητήν, καὶ κατασκευάσας ἐν τῷ χωρίῳ ἑκπλεω πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἵνα εἴη αὐτῷ καταγωγῆ, ὁπότε ἀφικνοῖτο, ἀπῆλθεν εἰς Ἐφεσον, ἣ ἐπέχει ἀπὸ Σάρδεων τριῶν ἡμερῶν ἰδόν.

§ 12. Καὶ μέχρι τούτου τοῦ χρόνου ἐν εἰρήνῃ διήγον Τισσαφέρνης τε καὶ Δερκυλίδας καὶ οἱ ταύτην Ἑλληγες καὶ οἱ βάρβαροι. ἐπεὶ δὲ ἀφικνούμενοι πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα ἀπὸ τῶν Ἰωνιδῶν πόλεων ἐδίδασκον, ὅτι εἴη ἐπὶ Τισσαφέρνει, εἰ βούλοιο, ἀφιένει αὐτονόμους τὰς Ἑλληνίδας πόλεις· εἰ οὖν κακῶς πάσχοι Καρία, ἔνθα περ ὁ Τισσαφέρνους οἶκος, οὕτως ἂν ἔφασαν τάχιστα νομίζειν αὐτὸν αὐτονόμους σφᾶς ἀφείναι. ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔφοροι ἔπεμψαν πρὸς Δερκυλίδαν καὶ ἐκέλευον αὐτὸν διαβαίνειν σὺν τῷ στρατεύματι ἐπὶ Καρίαν καὶ Φάρακα τὸν ναύαρχον σὺν ταῖς ναυσὶ παραπλεῖν. οἱ μὲν δὴ ταῦτ' ἐποίησαν.

§ 13 14. Ἐτύγχανε δὲ κατὰ τούτον τὸν χρόνον καὶ Φαρνάβαζος πρὸς Τισσαφέρνην ἀφιγμένος, ἅμα μὲν ὅτι στρατηγὸς τῶν πάντων ἀπεδέδεικτο Τισσαφέρνης, ἅμα δὲ διαμαρτυρούμενος, ὅτι ἔτοιμος εἴη κοινῇ πολεμεῖν καὶ συμμαχεῖσθαι καὶ συνεκβάλλειν τοὺς Ἑλληνας ἐκ τῆς βασιλείας· ἄλλως τε γὰρ ὑπεφθόνηι τῆς στρατηγίας τῷ Τισσαφέρνει καὶ τῆς Αἰολίδος χαλεπῶς ἔφερον ἀπεστερημένος. ὁ δ' ἀκούων «Πρῶτον μὲν τοίνυν», ἔφη, «διάβηθι σὺν ἐμοὶ ἐπὶ Καρίαν, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ τούτων βουλευσόμεθα». ἐπεὶ δ' ἐκεῖ ἦσαν, ἔδοξεν αὐτοῖς ἱκανὰς φυλακὰς εἰς τὰ ἐρύματα καταστήσαντας διαβαίνειν πάλιν ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν. ὡς δ' ἤκουσεν ὁ Δερ-

κυλίδας, ὅτι πάλιν πεπερακότες εἰσὶ τὸν Μαιάνδρον, εἰπὼν τῷ Φάρακι, ὡς δὴ κολίη, μὴ ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Φαρνάβαζος ἐρήμην οὖσαν καταθέοντες φέρωσι καὶ ἄγωσι τὴν χώραν, διέβαινε καὶ αὐτός.

§ 15. Πορευόμενοι δὲ οὗτοι οὐδὲν τι συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι, ὡς προεληλυθότων τῶν πολεμίων εἰς τὴν Ἐφεσίαν, ἐξαίφνης ὀρώσιν ἐκ τοῦ ἀντιπέρας σκοποῦς ἐπὶ τῶν μνημάτων καὶ ἀνταναβιδάσαντες εἰς τὰ παρ' ἑαυτοῖς μνημεῖα καὶ τύρσεις τινάς, καθορώσι παρατεταγμένους, ἢ αὐτοῖς ἦν ἡ ἑδός, Κᾶράς τε λευκάσπιδας καὶ τὸ Περσικόν, ὅσον ἐτύγχανε παρόν, στράτευμα καὶ τὸ Ἑλληνικόν, ὅσον εἶχεν ἑκάτερος αὐτῶν, καὶ τὸ ἵππικόν μάλα πολὺ, τὸ μὲν Τισσαφέρνους ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρατι, τὸ δὲ Φαρναβάζου ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ.

§ 16 17. Ὡς δὲ ταῦτα ἤθετο ὁ Δερκυλίδας, τοῖς μὲν ταξιάρχαις καὶ τοῖς λοχαγοῖς εἶπε παρατάττεσθαι τὴν ταχίστην εἰς δεξιῶν, τοὺς δὲ πελταστάς ἐπὶ τὰ κράσπεδα ἐκατέρωθεν καθίστασθαι καὶ τοὺς ἵππείας, ὅσους γε δὴ καὶ ὄλους ἐτύγχανεν ἔχων· αὐτὸς δὲ ἐθύετο. ὅσον μὲν δὴ ἦν ἐκ Πελοποννήσου στράτευμα, ἡσυχίαν εἶχε καὶ παρεσκευάζετο ὡς μαχομένου· ὅσοι δὲ ἦσαν ἀπὸ Πριήνης τε καὶ Ἀχιλλείου καὶ ἀπὸ νήσων καὶ τῶν Ἰωνικῶν πόλεων, οἱ μὲν τινες καταλιπόντες ἐν τῷ σίτῳ τὰ ὄπλα ἀπεδίδρασκον· καὶ γὰρ ἦν βαθὺς ὁ σίτος ἐν τῷ Μαιάνδρου πεδίῳ· ὅσοι δὲ καὶ ἔμμενον, δῆλοι ἦσαν οὐ μενοῦντες.

§ 18. Τὸν μὲν οὖν Φαρνάβαζον ἐξηγγέλλετο μάχεσθαι κελεύειν. ὁ μὲντοι Τισσαφέρνης τό τε Κύρειον στράτευμα καταλογιζόμενος, ὡς ἐπολέμησεν αὐτοῖς, καὶ τούτῳ πάντας νομίζων ὁμοίους εἶναι τοὺς Ἕλληνας, οὐκ ἐβούλετο μάχεσθαι, ἀλλὰ πέμψας πρὸς Δερκυλίδαν εἶπεν, ὅτι εἰς λόγους βούλοιο αὐτῷ ἀφικέσθαι. καὶ ὁ Δερκυλίδας λαβὼν τοὺς κρα-

τίστους τὰ εἶδη τῶν περὶ αὐτὸν καὶ ἱπέων καὶ πεζῶν προ-
ῆλθε πρὸς τοὺς ἀγγέλους καὶ εἶπεν. «Ἄλλὰ παρεσκευασά-
μην μὲν ἔγωγε μάχεσθαι, ὡς ὄρατε· ἐπεὶ μέντοι ἐκεῖνος βού-
λεται εἰς λόγους ἀφικέσθαι, οὐδ' ἐγὼ ἀντιλέγω. ἂν μέντοι
ταῦτα δέη ποιεῖν, πιστὰ καὶ ὀμήρους δοτέον καὶ ληπτέον».

§ 19 20· Δόξαντα δὲ ταῦτα καὶ παρανθέντα, τὰ μὲν
στρατεύματα ἀπήλθε, τὸ μὲν βαρβαρικὸν εἰς Τράλλεις τῆς
Καρίας, τὸ δ' Ἑλληνικὸν εἰς Λεύκοφρυν, ἔνθα ἦν Ἄρτεμι-
δος τε ἱερὸν μάλα ἅγιον καὶ λίμνη πλεον ἢ σταδίου ὑπό-
ψαμμος ἀέναος ποτίμου καὶ θερμοῦ ὕδατος. καὶ τότε μὲν
ταῦτα ἐπράχθη· τῇ δ' ὕστεραία εἰς τὸ συγκείμενον χωρίον
ῆλθον, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πυθέσθαι ἀλλήλων, ἐπὶ τίσιν ἂν
τὴν εἰρήνην ποιήσαιντο. ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας εἶπεν, εἰ αὐ-
τονόμους ἐφῆ βασιλεὺς τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, ὁ δὲ Τισσα-
φέρνης καὶ Φαρνάβαζος εἶπαν, ὅτι, εἰ ἐξέλθοι τὸ Ἑλληνι-
κὸν στράτευμα ἐκ τῆς χώρας καὶ οἱ Λακεδαιμονίων ἄρμο-
σταὶ ἐκ τῶν πόλεων· ταῦτα δὲ εἰπόντες ἀλλήλοις σπονδὰς
ἐποίησαντο, ἕως ἀπαγγελθείη τὰ λεχθέντα Δερκυλίδᾳ μὲν
εἰς Λακεδαίμονα, Τισσαφέρνει δὲ ἐπὶ βασιλεῖα.

[Περίληψις ἀπὸ τοῦ § 21 μέχρι τέλους τοῦ κεφαλαίου. Οἱ
Λακεδαιμόνιοι δυσηρεστημένοι κατὰ τῶν Ἑλλήνων, διότι οὗτοι εἰ-
χον συμμαχήσει μετὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ Ἀργείων, ἔχοντες δὲ
καὶ ἄλλας ἀφορμὰς κατ' αὐτῶν ἀπεφάσισαν νὰ τιμωρήσωσι τὴν
αὐθάδειαν τῶν Ἑλλήνων. Ὅθεν στείλαντες εἰς Ἡλιδα πρέσβεις
ἀπήτησαν νὰ ἀφήσωσιν οἱ Ἑλλεῖοι τὰς γείτονας αὐτῶν πόλεις
ἐλευθέρως. Ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ἠρνήθησαν νὰ κάμουν τοῦτο, στέλ-
λουσι τὸν Ἅγιον μετὰ στρατοῦ. Ἄλλὰ μόλις εἰσέβαλεν ὁ στρατὸς
εἰς τὴν Ἡλείαν καὶ ἤρχισε νὰ δενδροτομῇ τὴν χώραν, ἐγένετο
σεισμός. Ὁ Ἅγιος θεωρήσας αὐτὸν ὡς θεῖον σημεῖον ἐξῆλθεν ἐκ
νέου τῆς Ἡλίδος καὶ διέλυσε τὸν στρατὸν του. Τὸ ἀκόλουθον
ἔτος εἰσβάλλει εἰς τὴν Ἡλιν καὶ λεηλατεῖ αὐτήν. Μετὰ πολλὰς

καταστροφάς τέλος οἱ Ἑλεῖοι παραδέχονται πάντας τοὺς περὶ εἰρήνης ἔρους τῶν Λακεδαιμονίων.]

[Περὶ ἡλίου τοῦ Ε' κεφαλαίου. Ὁ Ἅγιος ἀπέθανε τὸ 397 π. Χ. καὶ ἔτυχε μεγαλοπρεπεστάτης κηδείας. Ἀφοῦ ἐπέρασαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ὁ Ἄγησίλαος ἀνηγορεύθη βασιλεύς. Ἀλλὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀνακαλύπτεται συνωμοσία κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν ἐν αὐτῇ τῇ Σπάρτῃ. Οἱ ἔφοροι ἕμως δραστηρίως ἐνεργήσαντες ἀνακαλύπτουσι τοὺς ἐνόχους, τοὺς ὁποίους μετὰ μεγάλης αὐστηρότητος τιμωροῦσι].

**Ἐκστρατεία τοῦ Ἀγησιλίου εἰς Ἀσίαν. —
Νίκη αὐτοῦ πρὸς τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν.**

(4, § 1-6, 11-29)

§ 1 Μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρώδας τις Συρακόσιος ἐν Φοινίκῃ ὧν μετὰ ναυκλήρου τινός, καὶ ἰδὼν τριήρεις Φοινίσσας τὰς μὲν καταπλευούσας ἄλλοθεν, τὸς δὲ καὶ αὐτοῦ πεπληρωμένας, τὰς δὲ καὶ ἔτι κατασκευαζομένας, προσακούσας δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τριακοσίας αὐτὰς δέοι γενέσθαι, ἐπ. βὰς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξήγγειλε τοῖς Λακεδαιμονίοις ὡς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους τὸν στόλον τοῦτον παρασκευαζομένων· ὅποι δέ, οὐδὲν ἔφη εἰδέναι.

§ 2 Ἀνεπιτερωμένων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὺς συμμάχους συναγόντων καὶ βουλευομένων, τί χρὴ ποιεῖν, Λύσανδρος νομίζων καὶ τῷ ναυτικῷ πολὺ περιέσεσθαι τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸ πεζὸν λογιζόμενος ὡς ἐσώθη τὸ μετὰ Κύρου ἀναβῆν, πείθει τὸν Ἀγησίλαον ὑποστῆναι, ἂν αὐτῷ ᾄδῃσι τριάκοντα μὲν Σπαρτιατῶν, εἰς διςχιλίους δὲ τῶν νεοδαμῶδων, εἰς ἑξακισχιλίους δὲ τὸ σύνταγμα τῶν συμμάχων, στρατεύεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν. πρὸς δὲ τούτῳ τῷ λογισμῷ καὶ αὐτὸς συνεξελθεῖν αὐτῷ ἐβούλετο, ὅπως τὰς δεκαρχίας τὸς κατασταθείσας ὑπ' ἐκείνου ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐκπεπτωκυίας δὲ

διὰ τοὺς ἐφόρους, οἱ τὰς πατρῶους πολιτείας παρήγγειλαν, πάλιν καταστήσειε μετ' Ἀγησιλάου.

§ 3 4 Ἐπαγγειλαμένον δὲ τοῦ Ἀγησιλάου τὴν στρατείαν, διδόντι τε οἱ Λικεδαίμονιοι, ὅσαπερ ἤτησε, καὶ ἑξαμήνου σῆτον. ἐπεὶ δὲ θυσάμενος, ὅσα ἔδει, καὶ τᾶλλα καὶ τὰ διαβατήρια ἐξῆλθε, ταῖς μὲν πόλεσι διαπέμψας ἀγγέλους προεῖπεν, ὅσους τε δέοι ἕκασταχόθεν πέμπεσθαι καὶ ὅποι παραῖναι, αὐτὸς δ' ἐβουλήθη ἐλθὼν θῆσαι ἐν Αὐλίδι, ἔνθαπερ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτ' εἰς Τροίαν ἔπλει, ἐθύετο. ὡς δ' ἐκεῖ ἐγένετο, πυθόμενοι οἱ βοιώταρχοι, ὅτι θῆοι, πέμψαντες ἱππέας τοῦ τε λοιποῦ εἶπαν μὴ θῆειν καί, οἷς ἐνέτυχον ἱεροῖς τεθυμένοις, διέρριψαν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. ὁ δ' ἐπιμαρτυράμενος τοὺς θεοὺς καὶ ὀργιζόμενος, ἀναβὰς ἐπὶ τὴν τριήρη ἀπέπλει. ἀφικόμενος δὲ ἐπὶ Γεραστὸν καὶ συλλέξας ἐκεῖ, ὅσον ἐδύνατο τοῦ στρατεύματος πλεῖστον, εἰς Ἐφεσον τὸν στόλον ἐποίητο.

§ 5. Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖσε ἀφίκετο, πρῶτον μὲν Τισσαφέρνης πέμψας ἤρετο αὐτόν, τίνας δεόμενος ἦκοι. ὁ δ' εἶπεν αὐτονόμους καὶ τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰς ἐν τῇ παρ' ἡμῖν Ἑλλάδι. πρὸς ταῦτ' εἶπεν ὁ Τισσαφέρνης· «Εἰ τοίνυν θέλεις σπείσασθαι, ἕως ἂν ἐγὼ πρὸς βασιλέα πέμψω, οἶμαι ἂν σε ταῦτα διαπραξάμενον ἀποπλεῖν, εἰ βούλοιο». «Ἄλλὰ βουλοίμην ἄν», ἔφη, «εἰ μὴ οἰοίμην γε ὑπὸ σοῦ ἑξαπατᾶσθαι». «Ἄλλ' ἔξεστιν», ἔφη, «σοὶ τούτων πίστιν λαβεῖν ἢ μὴν ἀδόλως σοῦ πράττοντος ταῦτα ἡμᾶς μηδὲν τῆς σῆς ἀρχῆς ἀδικήσειν ἐν ταῖς σπονδαῖς».

[Περὶ ἧς τῶν § 7—10 : Οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἕλληνας, ἐπειδὴ πάντες ἐγνώριζον τὸν Λύσανδρον, ἐπεριποιοῦντο αὐτόν εἰς τρόπον, ὥστε ὁ μὲν Ἀγησίλαος ἐφαίνετο ἰδιώτης, ὁ δὲ Λύσανδρος βασιλεύς. Ἐννοήσας ὁ Λύσανδρος ὅτι τοῦτο δυσαρεστεῖ τὸν Ἀγησίλαον παρακαλεῖ αὐτόν νᾶ τὸν στείλῃ εἰς ἄλλο μέρος. Ὁ δὲ Ἀγησίλαος στέλλει αὐτόν εἰς τὸν Ἑλλάσποντον].

§6 Ἐπὶ τούτοις ῥηθεῖσι Τιτσαφέρνης μὲν ὤμοσε τοῖς παμφθεῖσι πρὸς αὐτὸν Ἡριππίδα καὶ Δερκυλίδα καὶ Μεγίλλω ἢ μὴν πράξειν ἰδῶλως τὴν εἰρήνην, ἐκείνοι δὲ ἀντώμοσαν ὑπὲρ Ἀγησιλάου Τιτσαφέρνει ἢ μὴν τοῦτα πράττιοντος αὐτοῦ ἐμπειδῶσαι τὰς σπονδάς. ὁ μὲν δὲ Τιτσαφέρνης, ἃ ὤμοσεν, εὐθὺς ἐφείματο· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰρήνην ἔχειν στράτευμα πολὺ παρὰ βσιλέως, πρὸς ᾧ εἶχε πρόσθεν, μετεπέμπετο. Ἀγησίλαος δὲ, καίπερ αἰσθανόμενος ταῦτα, θμως ἐνέμενε ταῖς σπονδαῖς.

§ 11. Ἐπεὶ δὲ μέγα φρονήσας ὁ Τιτσαφέρνης ἐπὶ τῷ καταδίνει στρατεύματι πρὸς βασιλέως προεῖπεν Ἀγησιλάω πόλεμον, εἰ μὴ ἴπποι ἐκ τῆς Ἀσίας, οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι καὶ Λακεδαιμονίων οἱ παρόντες μάλα ἀχθεσθέντες φανεροὶ ἐγένοντο νομίζοντες ἐλάττω τὴν παροῦσαν εἶνε δύναμιν Ἀγησιλάω τῆς βασιλέως παρασκευῆς. Ἀγησίλαος δὲ μάλα φαιδρῶ τῷ πρόσωπῳ ἀπαγγεῖλαι Τιτσαφέρνει τοὺς πρόσθεις ἐκέλευσεν, ὡς πολλὴν χάριν αὐτῷ ἔχει, ὅτι ἐπιπορκήσας αὐτὸς μὲν πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐκτήσατο, τοῖς δ' Ἑλλησι συμμάχους ἐποίησεν. ἐκ δὲ τούτου εὐθὺς τοῖς μὲν στρατιώταις πρὴγγεῖλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατεῖαν, ταῖς δὲ πόλεσιν, εἰς ἃ ἀνάγκη ἦν ἀρικνεῖσθαι στρατευομένῳ ἐπὶ Καρίαν, προεῖπεν ἀγορὰν παρασκευάζειν. ἐπέστειλε δὲ καὶ Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Ἑλλησποντίοις πέμπειν πρὸς ἐκυτὸν εἰς Ἐφεσον τοὺς συστρατευομένους.

§ 12 Ὁ δὲ Τιτσαφέρνης, καὶ ὅτι ἵππικὸν οὐκ εἶχεν ὁ Ἀγησίλαος, ἡ δὲ Καρία ἀφιππος ἦν, καὶ ὅτι ἤγεῖτο αὐτὸν ὀργίζεσθαι αὐτῷ διὰ τὴν ἀπάτην, τῷ ὄντι νομίσας ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἶκον εἰς Καρίαν αὐτὸν δρμήσειν, τὸ μὲν πεζὸν ἅπαν διεβίβασεν ἐκαῖζε, τὸ δ' ἵππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδῖον περιῆγε νομίζων ἱκανὸς εἶναι καταπατήσαι τῇ ἵππῳ τοὺς Ἑλληνας, πρὶν εἰς τὰ δύσιππα ἀφικέσθαι. ὁ δὲ Ἀγησίλαος

ἀντι τοῦ ἐπὶ Κάρϊαν ἰέναι εὐθὺς τάναντία ἀποστρέψας ἐπὶ Φρυγίας ἐπορεύετο, καὶ τὰς τ' ἐν τῇ πορείᾳ πόλεις κατεστρέφετο καὶ ἐμβολῶν ἀπροσδοκῆτοις πεμπληθῆ χρήματα ἐλάμβανε.

§ 13 — 14 Καὶ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἀσφαλῶς διαπορεύετο οὐ πρόρρω δ' ὄντος Δαρκυλείου προΐοντες αὐτοῦ οἱ ἱππεῖς ἤλαυνον ἐπὶ λόφον τινα, ὡς προΐοιεν, τί τᾶμπροσθεν εἴη. κατὰ τύχην δέ τινα καὶ οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἱππεῖς, ὄντες παρόμοιοι τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀριθμὸν, πεμφθέντες ὑπὸ Φαρναβάζου ἤλαυνον καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόφον. ἰδόντες δὲ ἀλλήλους οὐδὲ τέτταρα πλέθρα ἀπέχοντας, τὸ μὲν πρῶτον ἔστησαν ἀμφοτέρωθεν οἱ μὲν Ἕλληνας ἱππεῖς ὡς περ φάλαγξ ἐπὶ τεττάρων περὶ τεταγμένοι, οἱ δὲ βάρβαροι τοὺς πρῶτους οὐ πλέον ἢ εἰς δώδεκα ποιήσαντες, τὸ βῆθος δ' ἐπὶ πολλῶν. ἔπειτα μέντοι πρόσθεν ὤρμησαν οἱ βάρβαροι, ὡς δ' εἰς χεῖρας ἤλθον, ὅσοι μὲν τῶν Ἑλλήνων ἔπαιζάν τινας, πάντες συνέτριψαν τὰ δόρυτα, οἱ δὲ Πέρσαι κρανέϊνα παλὰ ἔχοντες ταχὺ δώδεκα μὲν ἱππέας, δύο δ' ἵππους ἀπέκτειναν. ἐκ δὲ τούτου ἐτρέφθησαν οἱ Ἕλληνας ἱππεῖς. βοηθήσαντος δὲ Ἀγησιλάου σὺν τοῖς ἱπλίταις, πάλιν ἀπεχώρουν οἱ βάρβαροι καὶ εἰς αὐτῶν ἀποθνήσκει.

§ 15 Γενομένης δὲ ταύτης τῆς ἱπομαχίας, θυομένην τῷ Ἀγησιλάῳ τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ προσδῶ ἄλοθα γίγνεται τὰ ἱερά, τούτου μέντοι φανέντος στρέψας ἐπορεύετο ἐπὶ θάλατταν. γινώσκων δέ, ὅτι, εἰ μὴ ἱππικὸν ἱκανὸν κτήσιτο, οὐ δυνήσοιτο κατὰ τὰ πεδία στρατεύεσθαι, ἔγνω τοῦτο κατασκευαστέον εἶναι, ὡς μὴ δραπιτεύοντι πολεμῶν δέοι. καὶ τοὺς μὲν πλουσιώτατους ἐκ πατρῶν τῶν ἐκεί πόλεων ἱποτροφεῖν κατέλεξε· προειπὼν δέ, ὅτις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὄπλα καὶ ἄνδρα δόκιμον, ὅτι ἐξέσται αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι.

ἐποίησεν οὕτω ταῦτα συντόμως πράττεσθαι, ὡπερ ἂν τις τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανοῦμενον προθύμως ζητοίη.

§ 16 17 Ἐκ δὲ τούτου, ἐπειδὴ ἔχρ ὑπέφαινε, συνήγαγε μὲν ἅπην τὸ στράτευμα εἰς Ἑρῆσον· ἀκίηται δ' αὐτὸ βουλό-
μενος ἄθλα προύθηκε ταῖς τε ὀπλιτικαῖς τάξεσιν, ἧτις ἄριστα
σωμάτων ἔχοι, καὶ ταῖς ἵππικαῖς, ἧτις κράτιστα ἵππευοί. καὶ
πελτασταῖς δὲ καὶ τοξόταις ἄθλα προύθηκεν, ὅσοι κράτιστοι
πρὸς τὰ προσήκοντα ἔργα φανείεν. ἐκ τούτου δὲ παρῆν ἑρᾶν
τὰ μὲν γυμνάσια πάντα μεστὰ ἀνδρῶν τῶν γυμναζομένων, τὸν
δ' ἱπέδρομον τῶν ἵππαζομένων, τοὺς δὲ ἀκονιστοὺς καὶ τοὺς
τοξότας μελειῶντος. ἀξίαν δὲ καὶ ὄλην τὴν πόλιν, ἐν ἣ ἦν,
θέας ἐποίησεν· ἦ τε γὰρ ἀγορὰ ἦν μεστὴ παντοδαπῶν καὶ
ἵππων καὶ ὄπλων ὠνίων, οἳ τε χαλκοτύποι καὶ οἳ τέκτονας
καὶ οἳ χαλκεῖς καὶ οἳ σκυτοτόμοι καὶ οἳ ζωγράφοι πάντες
πολεμικὰ ὄπλα κατασκευάζον, ὥστε τὴν πόλιν ὄντως ἂν οἴε-
σθαι πολέμου ἔργαστήριον εἶναι.

§ 18-19 Ἐπερρώσθη δ' ἂν τις καὶ ἐκεῖνο ἰδῶν, Ἀγησί-
λαον μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας
ἐστεφανωμένους ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἀπιόντας καὶ ἀνατιθέν-
τας τοὺς στεφάνους τῇ Ἀρτέμιδι. ὅπου γὰρ ἄνδρες θεοὺς μὲν
σέβουσιν, τὰ δὲ πολεμικὰ ἀσκοῖεν, παιθαρχεῖν δὲ μελειῶν,
πῶς οὐκ εἰκὸς ἐνταῦθα πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶναι ;
ἡγούμενος δὲ καὶ τὸ καταφρονεῖν τῶν πολεμίων ῥώμην τινα
ἐμβάλλειν πρὸς τὸ μάχεσθαι, προεῖπε τοῖς κήρυξι τοὺς ὑπὸ
τῶν ληστῶν ἀλισκυμένους βραβείους γυμνοὺς πωλεῖν. ὄρων-
τες οὖν οἱ στρατιῶται λευκοὺς μὲν διὰ τὸ μηδέποτε ἐκδύεσθαι,
μαλακοὺς δὲ καὶ ἀπόνους διὰ τὸ ἀεὶ ἐπ' ὀχημάτων εἶναι, ἐνό-
μισαν οὐδὲν διοίσειν τὸν πόλεμον, ἢ εἰ γυναιξὶ δέοι μάχεσθαι.

§ 20 21 Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἦδη, ἀφ'
οὗ ἐξεπλευσαν ὁ Ἀγησίλαος, διεληλύθει, ὥστε οἱ μὲν περὶ

Λύσανδρον τριάκοντα οἰκαδε ἀπέπλεον, διάδοχοι δ' αὐτοῖς οὐκ ἔταξεν ἐπὶ τοὺς ἰππέας, Σκύθην δὲ ἐπὶ τοὺς νεοδαμώδεις ὀπλίτας, Ἑριπίδαν δ' ἐπὶ τοὺς Κυρεῖους, Μύγδωνα δὲ ἐπὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων στρατιώτας, καὶ προεῖπεν αὐτοῖς, ὡς εὐθὺς ἡγήσειτο τὴν συντομωτάτην ἐπὶ τὰ κράτιστα τῆς χώρας, ὅπως αὐτέθεν οὕτω τὰ σώματα καὶ τὴν γνώμην παρασκευάζονται ὡς ἀγωνιούμενοι. ὁ μὲντοι Τισσαφέρνης ταῦτα μὲν ἐνόμισε λέγειν αὐτὸν πάλιν βουλόμενον ἐξαπατῆσαι, εἰς Καρίαν δὲ νῦν τῷ ὄντι ἐμβαλεῖν, καὶ τότε πεζὸν καθάπερ τὸ πρόσθεν εἰς Καρίαν διεβίβασε καὶ τὸ ἰππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδίον κατέστησεν. ὁ δ' Ἀγησίλαος οὐκ ἐφεύσατο, ἀλλ' ὥσπερ προεῖπεν, εὐθὺς εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐνέβαλε.

§ 22. Καὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας δι' ἐρημίας πολεμίων πορευόμενος πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ εἶχε, τῇ δὲ τετάρτῃ ἤκον οἱ τῶν πολεμίων ἰππεῖς. καὶ τῷ μὲν ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων εἶπεν ὁ ἡγεμὼν διαβάντι τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν στρατοπεδεύεσθαι, αὐτοὶ δὲ καιιδόντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθους ἐσπαρμένους εἰς ἀρπαγὴν πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν. αἰσθόμενος δὲ Ἀγησίλαος, βοήθειν ἐκέλευσε τοὺς ἰππέας. οἱ δ' αὖ Πέρσαι, ὡς εἶδον τὴν βοήθειαν, ἠθροίσθησαν καὶ ἀντιπαρατάξαντο παμπληθέσι τῶν ἰππέων τάξεσιν.

§ 23. Ἐνθα δὲ ὁ Ἀγησίλαος γινώσκων, ὅτι τοῖς μὲν πολεμίοις οὐπω παρεῖη τὸ πεζόν, αὐτῷ δὲ οὐδὲν ἀπειρή τῶν παρεσκευασμένων, καιρὸν ἡγήσατο μάχην συνάφαι, εἰ δύναίτο. σφαγισάμενος οὖν τὴν μὲν φάλαγγα εὐθὺς ἤγεν ἐπὶ τοὺς παρατεταγμένους ἰππέας, ἐκ δὲ τῶν ὀπλιτῶν ἐκέλευσε τὰ δέκα ἀφ' ἧβης θεῖν ὁμόσε αὐτοῖς, τοῖς δὲ πελτασταῖς εἶπε

δρόμῳ ὑψηγεῖσθαι. παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἵππευοῖν ἐμβάλλειν, ὡς αὐτοῦ τε καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἐπομένου.

§ 24. Τοὺς μὲν δὴ ἵππέας ἐδέξαντο οἱ Πέρσαι· ἐπεὶ δ' ἅμα πάντα τὰ δεινὰ παρῆν, ἐνέκλιναν, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εὐθὺς ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον, οἱ δ' ἄλλοι ἔφευγον. οἱ δ' Ἕλληνες ἐπακολουθοῦντες αἰροῦσι καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν πελτασται, ὡς περ εἰκός, εἰς ἀρπαγὴν ἐτράποντο· ὁ δ' Ἀγησίλαος κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια περιστρατοπεδεύετο. καὶ ἄλλα τε πολλὰ χρήματα ἐλήφθη, ἃ ἤνυρε πλέον ἢ ἐβδομήκοντα τάλαντα, καὶ αἱ κάμηλοι δὲ τότε ἐλήφθησαν, ἅς Ἀγησίλαος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπήγαγεν.

§ 25—26. Ὅτε δ' αὕτη ἡ μάχη ἐγένετο, Τισσαφέρνης ἐν Σάρδεσιν ἔτυχεν ὧν· ὥστε ἠτιῶντο οἱ Πέρσαι προδεδῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ. γνοὺς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Περσῶν βασιλεὺς Τισσαφέρνην αἴτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ ἑαυτοῦ, Τιθραύστην καταπέμψας ἀποτέμνει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, τοῦτο δὲ ποιήσας ὁ Τιθραύστης πέμπει πρὸς τὸν Ἀγησίλαον πρέσβεις λέγοντας. «Ὁ Ἀγησίλαε, ὁ μὲν αἴτιος τῶν πραγμάτων καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ἔχει τὴν δίκην· βασιλεὺς δὲ ἀξιοὶ σὲ μὲ ἀποπλεῖν οἴκαδε, τὰς δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις αὐτονόμους οὔσας τὸν ἀρχαῖον δασμὸν αὐτῷ ἀποφέρειν»· ἀποκριναμένου δὲ τοῦ Ἀγησιλάου, «ὅτι οὐκ ἂν ποιήσεις ταῦτα ἄνευ τῶν οἴκοι τελῶν, «Σὺ δ' ἄλλὰ, ἕως ἂν πύθη τὰ παρὰ τῆς πόλεως, μεταχώρησον», ἔφη, «εἰς τὴν Φαρναβάζου, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμῶρημαι». «Ἔως ἂν τοίνυν», ἔφη ὁ Ἀγησίλαος, «ἐκείσε πορεύωμαι, δίδου δὴ τῇ στρατιᾷ τὰ ἐπιτήδεια»· ἐκείνῳ μὲν δὴ ὁ Τιθραύστης δίδωσι τριάκοντα τάλαντα· ὁ δὲ λαβὼν ἦει ἐπὶ τὴν Φαρναβάζου Φρυγίαν.

§ 27-28. Ὅντι δ' αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ ὑπὲρ Κύμης ἔρχεται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν ἄρχειν καὶ τοῦ ναυτικοῦ, ὅπως γινώσκοι, καὶ καταστήσασθαι ναύαρχον, ὅντινα αὐτὸς βού-

λοιτο. τοῦτο δ' ἐποίησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοιῷδε λογισμῷ, ὡς, εἰ ὁ αὐτὸς ἀμφοτέρων ἄρχοι, τό τε πεζὸν πολὺ ἂν ἰσχυρότερον εἶναι, καθ' ἕν οὔσης τῆς ἰσχύος ἀμφοτέροις, τό τε ναυτικόν, ἐπιφαινομένου τοῦ πεζοῦ, ἔνθα δέοι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος, πρῶτον μὲν ταῖς πόλεις παρήγγειλε ταῖς ἐν ταῖς νήσοις καὶ ταῖς ἐπιθλατιδίαις τριήρεις ποιῆσθαι, ὁπόσας ἐκάστη θούλοιο τῶν πόλεων. καὶ ἐγένοντο καιναί, ἐξ ὧν αἶτε πόλεις ἐπηγγέλαντο καὶ οἱ ἰδιῶται ἐποιοῦντο χαρίζεσθαι βουλόμενοι, εἰς εἴκοσι καὶ ἑκατόν.

§ 29. Πείσανδρον δὲ τὸν τῆς γυναικὸς ἀδελφὸν ναύαρχον κατέστησε, φιλότιμον μὲν καὶ ἐρρωμένον τὴν ψυχὴν, ἀπειρότερον δὲ τοῦ παρασκευάζεσθαι ὡς δεῖ. καὶ Πείσανδρος μὲν ἀπελθὼν τὰ ναυτικὰ ἔπραττεν· ὁ δ' Ἀγησίλαος, ὡς περ ὥρμησεν, ἐπὶ τὴν Φρυγίαν ἐπορεύετο.

Ἐνέργεια τοῦ Τιθράστου ἐν Ἑλλάδι.

(5, 1—2)

§ 1. Ὁ μὲντοι Τιθράστης, καταμαθεὶν δοκῶν τὸν Ἀγησίλαον καταφρονοῦντα τῶν βασιλέως πραγμάτων καὶ οὐδαμῆ διανοούμενον ἀπιέναι ἐκ τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλπίδας ἔχοντα μεγάλας αἰρήσειν δικσιλέα, ἀπορῶν, τί χρῆτο τοῖς πράγμασι, πέμπει Τιμοκράτην τὸν Ῥόδιον εἰς Ἑλλάδα, δοῦς χρυσίον εἰς πεντήκοντα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ κελεύει πειρᾶσθαι πιστὰ τὰ μέγιστα λαμβάνοντα διδόναι τοῖς προσηκόνσιν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐφ' ᾗτε πόλεμον ἐξοίσειν πρὸς Λακεδαιμονίους.

§ 2. Ἐκεῖνος δ' ἐλθὼν δίδωσιν ἐν Θήβαις μὲν Ἄνδρον κλειδὰ τε καὶ Ἴσμητιὰ καὶ Γαλαξιδῶρφ, ἐν Κορίνθῳ δὲ

Τιμολάφ τε καὶ Πολυάνθει, ἐν Ἄργει δὲ Κύλωνί τε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ οὐ μεταλαβόντες τούτου τοῦ χρυσοῦ ὅμως πρόθυμοι ἦσαν εἰς τὸν πόλεμον. οἱ μὲν δὲ διζήμενοι τὰ χρήματα εἰς τὰς οἰκείας πόλεις διέβαλλον τοὺς Λακεδαιμονίους· ἐπεὶ δὲ ταύτας εἰς μῖσος αὐτῶν προήγαγον, συνίστασαν καὶ τὰς μεγίστας πόλεις πρὸς ἀλλήλας.

[Περίληψις τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου: Εἰς τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν οἱ Θηβαῖοι κηρύττουσι πόλεμον κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. Οἱ Σπαρτιάται ἀποστέλλουσι κατ' αὐτῶν τὸν Πυσανίαν καὶ τὸν Λύσανδρον. Ὁ Πυσανίας, φονευθέντος τοῦ Λυσάνδρου εἰς τὴν Ἀλιάρτον, ἀπῆλθεν ἐκουσίως μετὰ τοῦ στρατοῦ του ἐκ τῆς χώρας τῶν Θηβαίων. Διὰ τοῦτο καταδικασθεὶς εἰς τὴν Σπάρτην ἔφυγεν εἰς τὴν Τεγέαν, ὅπου ἐξόριστος ἀπέθανεν.]

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Συνέχεια τῶν ἀγῶνων τοῦ Ἀγησιλάου

ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ.

Συνδιαλλαγή αὐτοῦ μετὰ τοῦ Φαρναδάζου.

(1, § 1—3, 15—24, 29—41)

§ 1-3. Ὁ δὲ Ἀγησίλαος, ἐπεὶ ἀφίκετο ἅμα μετοπώρῳ εἰς τὴν τοῦ Φαρναδάζου Φρυγίαν, τὴν μὲν χώραν ἔκαε καὶ ἐπόρθει, πόλεις δὲ τὰς μὲν βία, τὰς δ' ἐκούσας προσελάμβανε. λέγοντος δὲ τοῦ Σπιθριδάτου, ὡς, εἰ ἔλθοι πρὸς τὴν Παφλαγονίαν σὺν αὐτῷ, Ὅτιν, τὸν τῶν Παφλαγόνων βασιλέα, καὶ εἰς λόγους ἄξει καὶ σύμμαχον ποιήσοι, προθύμως ἐπορεύετο, πάλαι τούτου ἐπιθυμῶν, τοῦ ἀφιστάναι τι ἔθνος ἀπὸ βασιλέως. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Παφλαγονίαν, ἦλθεν Ὅτυς καὶ συμμαχίαν ἐποίησατο· καὶ γὰρ καλούμενος ὑπὸ βασιλέως οὐκ ἀνεβεδήκει. πείσαντος δὲ τοῦ Σπιθριδάτου κατέλιπε τῷ Ἀγησιλάῳ Ὅτυς χιλίους μὲν ἰππέας, δισχιλίους δὲ πελταστάς.

§ 15-16 Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος ἐπὶ Δασκυλείου ἀπεπορεύετο, ἔνθα καὶ τὰ βασίλεια ἦν Φαρναδάζῳ καὶ κῶμαι περὶ αὐτὰ πολλαὶ καὶ μεγάλαὶ καὶ ἄφθονα ἔχουσαι τὰ ἐπιτήδεια. καὶ θῆρσι αἱ μὲν ἐν περιειργμένοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἀναπεπταμένοις τόποις, πάγκαλαι. παρέρρει δὲ καὶ πο-

[Περίληψις τῶν § 4—14. Ὅτε ἔφθασεν ὁ Ἀγησίλαος εἰς τὴν Παφλαγονίαν, ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ Ὅτυς, ὁ βασιλεὺς αὐτῆς, καὶ ἔκαμε μετ' αὐτοῦ συμμαχίαν καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀγησίλαον χιλίους ἰππεῖς καὶ δισχιλίους πελταστάς, πεισθεὶς πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Σπιθριδάτου. Ὁ Ἀγησίλαος εὐγνωμονῶν διὰ ταῦτα μεσολαβεῖ καὶ πείθει τὸν Ὅτιν νὰ νυμφευθῇ τὴν θυγατέρα τοῦ Σπιθριδάτου.]

ταμὸς παντοπαδῶν ἰχθύων πλήρης. ἦν δὲ καὶ τὰ πτηνὰ ἄφθονα τοῖς ὀρνιθεῦσαι δυναμένοις. ἐνταῦθα μὲν δὴ διεχείμαζε καὶ αὐτόθεν καὶ οὖν προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια τῆ στρατιᾷ λαμβάνων.

§ 17 Καταφρονητικῶς δέ ποτε καὶ ἀφυλάκτως διὰ τὸ μηδὲν πρότερον ἐσφάλθαι λαμβανόντων τῶν στρατιωτῶν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπέτυχεν αὐτοῖς ὁ Φαρνάβαζος κατὰ τὸ πεδῖον ἐσπαρμένοις, ἄρματα μὲν ἔχων δύο ὄρεπανηφόρα, ἵππεας δὲ ὡς τετρακοσίους.

18-19 Οἱ δ' Ἕλληνες, ὡς εἶδον αὐτὸν προσελαύνοντα, συνῆδραμον ὡς εἰς ἑπτακοσίους· ὁ δὲ οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ προσησάμενος τὰ ἄρματα, αὐτὸς δὲ οὖν τοῖς ἵππεῦσιν ὀπισθεν γινόμενος, ἐλαύνειν εἰς αὐτοὺς ἐκέλευσεν. ὡς δὲ τὰ ἄρματα ἐμβαλόντα διεσκέδασε τὸ ἄθρόον, ταχὺ οἱ ἵππεῖς κατέβαλον ὡς εἰς ἑκατὸν ἀνθρώπους, οἱ δ' ἄλλοι κατέφυγον πρὸς Ἀγῆσιλαον· ἐγγὺς γὰρ ἔτυχε οὖν τοῖς ὀπλίταις ὤν.

§ 20—21 Ἐκ δὲ τούτου τρίτῃ ἢ τετάρτῃ ἡμέρᾳ αἰσθάνεται ὁ Σπιθριδάτης τὸν Φαρνάβαζον ἐν Καυῇ κώμῃ μεγάλη στρατοπεδευόμενον, ἀπέχοντα στάδια ὡς ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν, καὶ εὐθὺς λέγει πρὸς τὸν Ἑριπίδαν. καὶ ὁ Ἑριπίδας ἐπιθυμῶν λαμπρόν τι ἐργάσασθαι, αἰτεῖ τὸν Ἀγῆσιλαον ὀπλίτας τε εἰς δισχιλίους καὶ πελταστὰς ἄλλους τοσοῦτους καὶ ἵππεας τοὺς τε Σπιθριδάτου καὶ τοὺς Παφλαγόνας καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐπόσους πείσειεν.

§ 22-24 Ἐπεὶ δὲ ὑπέσχετο αὐτῷ, ἐθύετο· καὶ ἅμα δειλῆ καλλιερησάμενος κατέλυσε τὴν θυσίαν. ἐκ δὲ τούτου δειπνήσαντας παρήγγειλε παρῆναι πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου. σκότους δὲ γενομένου οὐδ' οἱ ἡμίσεις ἐκάστων ἐξήλθον. ὅπως δὲ μή, εἰ ἀποτρέποιτο, καταγελῶν αὐτοῦ οἱ ἄλλοι τριάκοντα, ἐπορεύετο οὖν ἣ εἶχε δυνάμει. ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐπιπεσὼν τῇ

Φαρναβάζου στρατοπεδεία, τῆς μὲν προφυλακῆς αὐτοῦ Μουσῶν ὄντων πολλοὶ ἔπεσον, αὐτοὶ δὲ διαφεύγουσι· τὸ δὲ στρατόπεδον ἀλίσκεται, καὶ πολλὰ μὲν ἐκπίσματα καὶ ἄλλα δὴ οἷα Φαρναβάζου κτήματα, πρὸς δὲ τούτοις σκευὴ πολλὰ καὶ ὑποζύγια σκευοφόρα.

§ 25 Διὰ γὰρ τὸ φοβεῖσθαι μὴ εἶ που κατασταίῃ, κυκλωθεὶς πολιορκοῖτο, ἄλλοτε ἄλλη τῆς χώρας ἀπήει, ὥπερ οἱ νομάδες, καὶ μάλα ἀρανίζων τὰς στρατοπεδεύσεις.

§ 26-28 Ἐπεὶ δὲ τὰ ληφθέντα χρήματα ἀπήγαγον οἱ τε Παφλαγόνες καὶ ὁ Σπιθριδάτης, ὑποστήτας Ἑριπίδης ταξιάρχους καὶ λοχαγοὺς ἀφείλετο ἅπαντα τὸν τε Σπιθριδάτην καὶ τοὺς Παφλαγόνας, ἵνα δὴ πολλὰ ἀπαγάγοι τὰ αἰχμάλωτα τοῖς λαφυροπώλαις. Ἐκεῖνοι μὲν τοι ταῦτα παθόντες οὐκ ἤνεγκαν, ἀλλ' ὡς ἀδικηθέντες καὶ ἀτιμασθέντες νυκτὸς συσκευασάμενοι ᾤχοντο ἀπιόντες εἰς Σάρδεις πρὸς Ἄριατον, πιστεύσαντες, ὅτι καὶ ὁ Ἄριατος ἀποστὰς βασιλέως ἐπολέμησεν αὐτῷ. Ἀγησιλάῳ μὲν δὴ τῆς ἀπολείψεως τοῦ Σπιθριδάτου καὶ τοῦ Μεγαβάτου καὶ τῶν Παφλαγόνων οὐδὲν ἐγένετο βαρύτερον ἐν τῇ στρατείᾳ.

§ 29 31 Ἦν δέ τις Ἀπολλοφάνης Κυζικηνός, ὃς καὶ Φαρναβάζῳ ἐτύγχανεν ἐκ παλαιοῦ ξένος ὢν καὶ Ἀγησιλάῳ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐξενώθη. οὗτος οὖν εἶπε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον, ὡς οἶοιτο συναγαγεῖν αὐτῷ ἂν εἰς λόγους περὶ φιλίας Φαρναβάζου. ὡς δ' ἤκουσεν αὐτοῦ, σπονδὰς λαθῶν καὶ δεξιὰν παρῆν ἄγων τὸν Φαρναβάζου εἰς συγκαίμενον χωρίον, ἔνθα δὴ Ἀγησίλαος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν τριάκοντα χαμαὶ ἐν πύατινι κατακείμενοι ἀνέμενον· ὁ δὲ Φαρναβάζος ἦγεν ἔχων στολὴν πολλοῦ χρυσοῦ ἄξιαν. ὑποτιθέντων δὲ αὐτῷ τῶν θεραπόντων ῥηπτὰ, ἐφ' ὧν καθίζουσιν οἱ Πέρσαι μαλακῶς, ἢ τυχόνθῃ ἐντερυφῆται, ὀρῶν τοῦ Ἀγησιλάου τὴν φαυλό-

τητα· κατεκλίθη σὺν καὶ αὐτός, ὥσπερ εἶχε, χαμαί. καὶ πρῶτα μὲν ἀλλήλους χαίρειν προσεΐπαν, ἔπειτα τὴν δεξιὰν προτείναντος τοῦ Φαρναβάζου ἀντιπροὔτεινε καὶ ὁ Ἄγησίλαος.

§ 32 Μετὰ δὲ τοῦτο ἤρξε τοῦ λόγου ὁ Φαρνάβαζος· καὶ γὰρ ἦν πρεσβύτερος· «Ὁ Ἄγησίλαε καὶ πάντες οἱ παρόντες Λακεδαιμόνιοι, ἐγὼ ὑμῖν, ὅτε τὰς Ἀθηναίους ἐπολεμεῖτε, φίλος καὶ σύμμαχος ἐγενόμην, καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν τὸ ὑμέτερον χρήματα παρέχων ἰσχυρὸν ἐπόρου, ἐν δὲ τῇ γῇ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἔτπου μαχόμενος μεθ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατεδίωκον τοὺς πολεμίους. καὶ διπλοῦν, ὥσπερ Τισσοφέρνους, οὐδὲν πώποτε μου οὔτε ποιήσαντος οὔτ' εἰπόντος πρὸς ὑμᾶς ἔχοιτ' ἂν κατηγορήσαι.

§ 33 Τοιοῦτος δὲ γενόμενος νῦν οὕτω διάκειμαι ὑφ' ὑμῶν, ὡς οὐδὲ δεῖπνον ἔχω ἐν τῇ ἑμαυτοῦ χώρᾳ, εἰ μὴ τι, ὧν ἂν ὑμεῖς λίπητε, συλλέξομαι, ὥσπερ τὰ θηρία. ἃ δέ μοι ὁ πατήρ καὶ οἰκήματα καλὰ καὶ παροδείσους καὶ δειδρων καὶ θηρίων μεστοὺς κατέλιπεν, ἐρ' οἷς ἡὺφραινόμην, ταῦτα πάντα ἐρῶ τὰ μὲν κατακεκομμένα, τὰ δὲ κατακεκαυμένα. εἰ σὺν ἐγὼ μὴ γινώσκω μήτε τὰ δόσια μήτε τὰ δίκαια, ὑμεῖς δὲ διδάξατέ με, ὅπως ταῦτ' ἐστὶν ἀνδρῶν ἐπιστομένων χάριτας ἀποδιδόναι».

§ 33 Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν. οἱ δὲ τριάκοντα πάντες μὲν ἐπησχύνθησαν αὐτὸν καὶ ἐσιώπων· ὁ δὲ Ἄγησίλαος χρόνῳ ποτὲ εἶπεν· «Ἄλλ' οἶμαι μὲν σε, ὦ Φαρνάβαζε, εἰδέναι, ὅτι καὶ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι ξένοι ἀλλήλοις γίνονται ἄνθρωποι. οὗτοι δὲ, ὅταν αἱ πόλεις πολέμιοι γένωνται, σὺν ταῖς πατρίδι καὶ τοῖς ἐξενωμένοις πολεμοῦσι καί, ἂν οὕτω τύχωσιν, ἔστιν ὅτε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλους. καὶ ὑμεῖς σὺν νῦν βασιλεῖ τῷ ὑμετέρῳ πολεμοῦντες πάντα ἠναγκάσμεθα τὰ ἐκείνου πολέμια νομίζειν σοὶ γε μέντοι φίλοι γενέσθαι περὶ παντὸς ἂν ποιησάμεθα.

§ 35-36 Καὶ εἰ μὲν ἀλλάξαθαί σε ἔδει ἀντὶ δεσπότου βασιλέως ἡμᾶς δεσπότης, οὐκ ἂν ἔγωγέ σοι συνεβούλευον· νῦν δὲ ἔξεστί σοι μεθ' ἡμῶν γενομένων μηδένα προσκυνούντα μηδὲ δεσπότην ἔχοντα ζῆν καρπούμενον τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐλεύθερον εἶναι ἐγὼ μὲν οἶμαι ἀντάξιον εἶναι τῶν πάντων χρημάτων. οὐδὲ μέντοι τοῦτό σε καλεύομεν, πένητα μὲν, ἐλεύθερον δ' εἶναι, ἀλλ' ἡμῖν συμμάχοις χρώμενον αὔξειν μὴ τὴν βασιλείω, ἀλλὰ τὴν σχυτοῦ ἀρχήν, τοὺς νῦν ὁμοδούλους σοι καταστρεφόμενον, ὥστε σοὺς ὑπηκόους εἶναι. καίτοι, εἰ ἅμα ἐλεύθερός τ' εἴης καὶ πλούσιος γέναιο, τίνος ἂν δέοις μὴ οὐχὶ πᾶμπαν εὐδαίμων εἶναι ;».

§ 37-38 «Οὐκοῦν», ἔφη ὁ Φαρνάβιχος, «ἀπλῶς ὑμῖν ἀποκρίνωμαι, ἅπερ ποιήσω ;». «Πρέπει γοῦν σοι». «Ἐγὼ τοίνυν», ἔφη, «ἐὰν βασιλεὺς ἄλλον μὲν στρατηγὸν πέμπῃ, ἐμὲ δὲ ὑπήκοον ἐκείνου τάττῃ, βουλήσομαι ὑμῖν καὶ φίλος καὶ σύμμαχος εἶναι· ἐὰν μέντοι μοι τὴν ἀρχὴν προστάτῃ, — τοιοῦτόν τι, ὡς ἔοικε, φιλοτιμία ἐστίν—εὖ χρὴ εἰδέναί, ὅτι πολεμήσω ὑμῖν ὡς ἂν δύνωμαι ἄριστα». ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἄγησίλαος ἐλάβετο τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ εἶπεν· «Εἴθ' ὦ λῶστε, οὐ τοιοῦτος ὢν φίλος ἡμῖν γέναιο. ἐν δ' οὖν ἐπίττω, ὅτι νῦν τε ἄπειμι ὡς ἂν δύνωμαι τάχιστα ἐκ τῆς σῆς χώρας, τοῦ τε λοιποῦ, κἂν πόλεμος ἦ, ἕως ἂν ἐπ' ἄλλον ἔχωμεν στρατεύεσθαι, σοῦ τε καὶ τῶν σῶν ἀφ' ἐξόμεθα».

§ 39-40 Τούτων δὲ λεχθέντων διέλυσε τὴν σύνοδον. καὶ ὁ μὲν Φαρνάβιχος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπήει, ὁ δὲ ἐκ τῆς Παραπίτας υἱὸς αὐτοῦ, καλὸς ὢν, ὑπολειφθεὶς καὶ προσδραμῶν «Ἐένον σε». ἔφη, «ὦ Ἄγησίλαε, ποιούμαι». «Ἐγὼ δὲ γε δέχομαι». «Μέμνησό νυν», ἔφη. καὶ εὐθὺς τὸ παλτόν—εἶχε δὲ καλὸν—ἔδωκε τῷ Ἄγη πλάφ. ὁ δὲ δεξάμενος, φάλαρα ἔχοντας περὶ τῷ ἵππῳ Ἴδαίου τοῦ γραφέως πάγκαλα,

περιελών ἀντέδωκεν αὐτῷ. τότε μὲν οὖν ὁ παῖς ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον μετεδίωκε τὸν πατέρα.

§ 41 Καὶ τότε δὴ, ὡςπερ εἶπε πρὸς τὸν Φαρνάβαζον, εὐθὺς ἀπεπορεύετο ἐκ τῆς χώρας· σχεδὸν δὲ καὶ ἕαρ ἤδη ὑπέφαινε. ἀφικόμενος δ' εἰς Θήβης πεδίον κατεστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν, καὶ ἐκεῖ πρὸς ᾧ εἶχε συνέλεγε πανταχόθεν παμπληθὲς στράτευμα. παρεσκευάζετο γὰρ πορευόμενος ὡς δύναιτο ἀνωτάτω, νομίζων, ὅποσα ὀπισθεν ποιήσαιτο ἔθνη, πάντα ἀποστήσειν βασιλέως.

**Ἀνάκλησις τοῦ Ἀγησίλαου ὑπὸ τῶν
Λακεδαιμονίων ἐκ τῆς Ἀσίας.**

(2, § 1—4)

§ 1—2 Ἀγησίλαος μὲν δὴ ἐν τούτοις ἦν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ σαφῶς ἤγθοντο τὰ τε χρήματα ἐληλυθότα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς μεγίστας πόλεις συνεστηκυίας ἐπὶ πολέμῳ πρὸς ἑαυτούς, ἐν κινδύνῳ τε τὴν πόλιν ἐνόμισαν καὶ στρατεύειν ἀναγκαῖον ἠγήσαντο εἶναι. καὶ αὐτοὶ μὲν ταῦτα παρεσκευάζοντο, εὐθὺς δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀγησίλαον πέμπουσιν Ἐπικυδίδαν. ὁ δ' ἐπεὶ ἀφίκετο, τὰ τε ἄλλα διηγείτο, ὡς ἔχοι, καὶ ὅτι ἡ πόλις ἐπιστέλλοι αὐτῷ βοηθεῖν ὡς τάχιστα τῇ πατρίδι.

§ 3—4 Ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἐπεὶ ἤκουσε, χαλεπῶς μὲν ἠνεγκεν ἐνθυμούμενος, καὶ οἶων τιμῶν καὶ οἶων ἐλπίδων ἀποστεροῖτο, ὁμῶς δὲ συγκαλέσας τοὺς συμμάχους ἐδήλωσε τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως παραγγελλόμενα, καὶ εἶπεν ὅτι ἀναγκαῖον εἶη βοηθεῖν τῇ πατρίδι· «ἐὰν μέντοι ἐκεῖνά καλῶς γένηται, εὖ ἐπίστασθε», ἔφη, «ὧ ἄνδρες σύμμαχοι, ὅτι οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι ὑμῶν, ἀλλὰ πάλιν παρέσομαι πράξων, ὧν ὑμεῖς δεῖ·

σθε». ἀκούσαντες δὲ ταῦτα πολλοὶ μὲν ἐδάκρυσαν, πάντες δ' ἐψηφίσαντο βοηθεῖν μετ' Ἀγησιλάου τῇ Λακεδαιμονίᾳ· εἰ δὲ κελῶς τάκει γένοιτο, λαβόντες αὐτὸν πάλιν ἦκιν εἰς τὴν Ἀσίαν. καὶ οἱ μὲν δὴ συνεσκευάζοντο ὡς ἀκολουθήσοντες.

[Περίληψις Ὁ Ἀγησίλαος ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὅποیان ἠκολούθησεν ὁ Ξέρξης, ὅτε ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Εὐρισκόμενος εἰς τὴν Σπάρτην ὁ Ἀγησίλαος πολλάκις ᾠδήγησε τοὺς Σπαρτιάτας εἰς πολέμους κατὰ τῶν ἀντιπάλων των καὶ πάντοτε διεκρίθη διὰ τὴν γενναιότητα καὶ σύνεσιν αὐτοῦ.]

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΥ ΗΤΟΙ ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

1. Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὢν, ὁ δὲ πατὴρ ἐσκοπαίτο μετὰ τῶν φίλων, ὃ τι καὶ διδάξαιτό με. τοῖς πλείστοις οὖν ἔδοξε παιδεῖα μὲν καὶ πόνου πολλοῦ καὶ χρόνου μακροῦ καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς καὶ τύχης δεῖσθαι λαμπρᾶς, τὰ δ' ἡμέτερα μικρά τε εἶναι καὶ ταχεῖάν τινα τὴν ἐπικουρίαν ἀπαιτεῖν εἰ δέ τινα τέχνην τῶν βαναύσων ἐκμάθοιμι τούτων, τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκούντα παρὰ τῆς τέχνης καὶ μηκέτ' οἰκόσιτος εἶναι τηλικούτος ὢν, οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ τὸν πατέρα εὐφρανεῖν ἀποφέρων αἶε τὸ γιγνόμενον.

2. Δευτέρας οὖν σκέψεως ἀρχὴ προτέθη, τίς ἀρίστη τῶν τεχνῶν καὶ ῥάστη ἐκμαθεῖν καὶ ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ πρέπουσα καὶ πρόχειρον ἔχουσα τὴν χορηγίαν καὶ διαρκῆ τὸν πόρον. ἄλλου τοίνυν ἄλλην ἐπαινοῦντος, ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν, ὁ πατὴρ εἰς τὸν θεῖον ἀπιδῶν, — παρῆν γὰρ ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ἄριστος ἔρμογλύφος εἶναι δοκῶν καὶ λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδόκιμος — «Οὐ θέμις». εἶπεν, «ἄλλην τέχνην ἐπικρατεῖν σοῦ παρόντος, ἀλλὰ τοῦτον ἄγε» δείξας ἐμὲ — «καὶ δίδασκε παραλαβὼν λίθων ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι καὶ συναρμοστήν καὶ ἔρμογλυφέα. δύναται γὰρ καὶ τοῦτο φύσεώς γε, ὡς οἶσθα, τυχῶν δεξιᾶς». ἐτεκμαίρετο δὲ ταῖς ἐκ τοῦ κηροῦ παιδιαῖς· ὁπότε γὰρ ἀφεθεῖην ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀποξέων ἂν τὸν κηρὸν ἢ βόας ἢ ἵππους ἢ καὶ νῆ Δί' ἀνθρώπους ἀνέπλαττον, ἕοικότας, ὡς ἔδόκουν τῷ πατρί· ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν διδασκάλων πληγὰς ἐλάμβα-

νον, τότε δὲ ἔπαινος ἐς τὴν εὐφυΐαν καὶ ταῦτα ἦν, καὶ χρη-
στάς εἶχον ἐπ' ἔμοι τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν βραχεῖ μαθήσομαι
τὴν τέχνην, ἀπ' ἐκείνης γε τῆς πλαστικῆς.

3. Ἄμα τε οὖν ἐπιτήδειος ἐδόκει ἡμέρα τέχνης ἐνάρχε-
σθαι, καὶ γὰρ παρεδεδόμην τῷ θεῷ μὰ τὸν Δι' οὐ σφόδρα τῷ
πράγματι ἀχθόμενος, ἀλλὰ μοι καὶ παιδιάν τινα οὐκ ἀτερ-
πῆ ἐδόκει ἔχειν καὶ πρὸς τοὺς ἡλικιώτας ἐπίδειξιν, εἰ
φαινοίμην θεοὺς τε γλύφων καὶ ἀγαλμάτιά τινα μικρὰ κατα-
σκευάζων ἐμαυτῷ τε κἀκείνοις, οἷς προηρούμην. καὶ τό γε
πρῶτον ἐκεῖνο καὶ σύνηθες τοῖς ἀρχομένοις ἐγίνετο· ἐγκο-
πέα γὰρ τινὰ μοι δὸς ὁ θεὸς ἐκέλευσεν ἡρέμα καθικέσθαι
πλακὸς ἐν μέσῳ κειμένης, ἐπειπὼν τὸ κοινὸν «ἀρχὴ δέ τοι
ἦμισυ παντός». σκληρότερον δὲ κατενεγκόντος ὑπ' ἀπειρίας
κατεχύγη μὲν ἡ πλάξ, ὁ δὲ ἀγανακτικῆς σκυτάλην τινὰ
πλησίον κειμένην λαθὼν οὐ πρῶτος οὐδὲ προτρεπτικῶς μου
κατήρξατο, ὥστε δάκρυά μοι τὰ προοίμια τῆς τέχνης.

4. Ἀποδρᾶς οὖν ἐκείθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀφικνούμαι συνε-
χῆς ἀναλύζων καὶ δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλευς καὶ
διηγούμαι τὴν σκυτάλην καὶ τοὺς μῶλωπας ἐδείκνυον· καὶ
κκτηγόρου τοῦ θεοῦ πολλὴν τινα ὠμότητα προσθεῖς, ὅτι
ὑπὸ φθόνου ταῦτα ἔδρασε, μὴ αὐτὸν υπερβάλωμαι κατὰ τὴν
τέχνην. ἀγανακτησαμένης δὲ τῆς μητρὸς καὶ πολλὰ τῷ
ἀδελφῷ λαιδορησαμένης, ἐπεὶ νύξ ἐπῆλθε, κατέδαρθον ἔτι
ἐνδακρυς καὶ τὴν σκυτάλην ἐννοῶν.

5) Μέχρι μὲν δὴ τούτων γελᾶσιμα καὶ μεϊρακιώδη τὰ
εἰρημένα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ οὐκέτι εὐκαταφρόνητα, ὡς ἄν-
δρες, ἀκούσασθε, ἀλλὰ καὶ πάνυ φιληγῶν ἀκροατῶν δεσ-
μενα· ἵνα γὰρ καθ' Ὅμηρον εἶπω,

«θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα»

ἐναργῆς οὕτως, ὥστε μὴδὲν ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας· ἐτι γοῦν καὶ μετὰ τοσοῦτον χρόνον τά τε σχήματά μοι τῶν φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παρχμένει καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἀκουσθέντων ἔνκυλος. οὕτω σαφῆ πάντα ἦν. †

6. † Δύο γυναῖκες λαθόμεναι τιν ἑεροῖν εἰλκόν με πρὸς ἐχυτὴν ἑκατέρα μάλα βιαίως καὶ καρτερῶς· μικροῦ γοῦν με διεσπασάντο πρὸς ἀλλήλας φιλοτιμούμεναι· καὶ γὰρ ἄρτι μὲν ἂν ἡ ἑτέρα ἐπεκράτει καὶ παρὰ μικρὸν ὄλον εἶχε με, ἄρτι δ' ἂν αὐτὴς ὑπὸ τῆς ἑτέρας εἰχόμεν. ἐβῶν δὲ πρὸς ἀλλήλας ἑκατέρα, ἡ μὲν, ὡς αὐτῆς ὄντα με κεκτῆσθαι βούλοιο, ἡ δέ, ὡς μάτην τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιοῖτο. [ἦν δὲ ἡ μὲν ἐργατικὴ καὶ ἀνδρική καὶ αὐχμηρὰ τὴν κόμην, τῶ χεῖρε τύλων ἀνάπλεως, διεζωσμένη τὴν ἐσθήτα, τιτάνου καταγέμουσα, οἶος ἦν ὁ θεῖος, ὁπότε ξέοι τοὺς λίθους· ἡ ἑτέρα δὲ μάλα εὐπρόσωπος καὶ τὸ σχῆμα εὐπρεπῆς καὶ κόσμιος τὴν ἀναβολὴν. τέλος δ' οὖν ἐφῆσάν μοι δικάζειν, ὁποτέρᾳ βουλοίμην συνεῖναι αὐτῶν.] †

7. † Προτέρα δὲ ἡ σκληρὰ ἐκείνη καὶ ἀνδρώδης ἔλεξεν· «Ἐγώ, φίλε παῖ, Ἑρμογλυφικὴ τέχνη εἰμί, ἦν χθὲς ἤρξω μνηθάνειν, οἰκεία τέ σοι καὶ συγγενῆς οἰκοθεν. ὁ τε γὰρ πάππος σου.» —εἰπούσα τοῦνομα τοῦ μητροπάτορος— «λιθοξόος ἦν καὶ τῶ θεῖω ἀμφοτέρω καὶ μάλα εὐδοκιμεῖτον δι' ἡμᾶς. εἰ δ' ἐθέλεις λήρων μὲν καὶ φληνάφων τῶν παρὰ ταύτης ἀπέχεσθαι», —δείξασα τὴν ἑτέραν— «ἔπεισθαι δὲ καὶ συνοικεῖν ἐμοί, πρῶτα μὲν θρέψῃ γεννικῶς καὶ τοὺς ὤμους ἔξεις καρτερούς, φθόνου δὲ πικρὸς ἀλλότριος ἔση καὶ οὐποτε ἄπει ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπήν, τὴν πατρίδα καὶ τοὺς οἰκείους καταλιπὼν, οὐδὲ ἐπὶ λόγοις ἐπαινέσονται σε πάντας.» †

8. † Μὴ μωσαχθῆς δὲ τοῦ σχήματος τὸ εὐτελὲς μὴδὲ τῆς ἐσθῆτος τὸ πιναρὸν· ἀπὸ γὰρ τοιούτων ὀρμώμενος καὶ Φειδέει ἐκεῖνος ἔδειξε τὸν Δία καὶ Πολύκλειτος τὴν Ἥραν

εργάσατο καὶ Μύρων ἐπηνέθη καὶ Πραξιτέλης ἐθαυμάσθη· προσκυνοῦνται γοῦν οὗτοι μετὰ τῶν θεῶν. εἰ δὴ τούτων εἰς γένοιο, πῶς μὲν οὐ κλεινὸς αὐτὸς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δόξεις, ζηλωτὸν δὲ τὸν πατέρα ἀποδείξεις, περιβλεπτον δὲ ἀποφανεῖς καὶ τὴν πατρίδα ;».

Ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα, διαπταίουσα καὶ βαρβαρίζουσα τὰ πολλὰ, εἶπεν ἡ Τέχνη, μάλα δὴ σπουδῆ συνείρουσα καὶ πείθειν με πειρωμένη· ἀλλ' οὐκέτι μέμνημαι· τὰ πλείεστα γὰρ μου τὴν μνήμην ἤδη διέφυγεν. †

9. * Ἐπεὶ δ' οὖν ἐπαύσατο, ἄρχεται ἡ ἑτέρα ὡδὲ πῶς· » Ἐγὼ δὲ, ὦ τέκνον, Παιδεία εἰμί, ἤδη συνήθης σοὶ καὶ γνωρίμη, εἰ καὶ μηδέπω εἰς τέλος μου πεπείρασαι. ἡλικίᾳ μὲν οὖν τὰγαθὰ ποριῆ λιθοξόος γενόμενος, αὐτῆ προεῖρηκεν· οὐδὲν γὰρ οὐ μὴ ἐργάτης ἔση τῷ σώματι πονῶν κἂν τούτῳ τὴν ἄπασαν ἐλπίδα τοῦ βίου τεθειμένος, ἀφανῆς μὲν αὐτὸς ὢν, ὀλίγα καὶ ἀγεννή λαμβάνων, ταπεινὸς τὴν γνώμην, εὐτελής δὲ τὴν πρόσοδον, οὔτε φίλοις ἐπιδικάσιμος οὔτε ἐχθροῖς φόβερὸς οὔτε τοῖς πολίταις ζηλωτός, ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἐργάτης καὶ ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου εἰς, αἰεὶ τὸν προὔχοντα ὑποπτήσων καὶ τὸν λέγειν δυνάμενον θεραπεύων, λαγῶ βίον ζῶν καὶ τοῦ κρείττονος ἔρμαιον ὢν· εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιο καὶ πολλὰ θαύμαστὰ ἐξεργάσαιο, τὴν μὲν τέχνην ἅπαντες ἐπαινέσονται, οὐκ ἔστι δὲ ὅστις τῶν ἰδόντων, εἰ νοῦν ἔχοι, εἰῴξειτ' ἂν ὁμοῖος σοὶ γενέσθαι· εἰς γὰρ ἂν ἦς, βάνουρος καὶ χειρῶναξ καὶ ἀποχειροβίωτος νομοθητός. ✕

10. ✕ » Ἦν δ' ἐμοὶ πείθει, πρῶτον μὲν σοὶ πολλὰ ἐπιδείξω παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα, καὶ πράξεις θαυμαστάς καὶ λόγους αὐτῶν ἀπαγγέλλουσα καὶ πάντων ὡς εἶπεν ἔμπειρον ἀποφαίνουσα, καὶ τὴν ψυχὴν σοὶ, ὅπερ κυριώτατόν ἐστι, κατακοσμήσω πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς κοσμήμασι, σωφροσύνῃ, δικαιοσύνῃ, εὐσεβείᾳ, πραότητι, ἐπιεικείᾳ, συνέσει, καρτερίᾳ, τῷ

τῶν καλῶν ἔρωτι, τῇ πρὸς τὰ σεμνότατα δρμη· ταῦτα γὰρ ἔστιν ὁ τῆς ψυχῆς ἀκήρατος ὡς ἀληθῶς κόσμος. λήσει δέ σε οὔτε παλαιὸν οὐδὲν οὔτε νῦν γενέσθαι δεόν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα πρόβει μετ' ἐμοῦ καὶ ὅλων ἅπαντα, ὅποσα ἐστί, τὰ τε θεῖα τὰ τ' ἀνθρώπινα, οὐκ εἰς μακρὰν σε διδάξομαι.

11. * Καὶ ὁ νῦν πένης, ὁ τοῦ δεινός, ὁ βουλευσάμενος ἄρτι περὶ ἀγεννοῦς οὕτω τέχνης, μετ' ὀλίγον ἅπασι ζηλωτὸς καὶ ἐπίφθονος ἔσῃ, τιμώμενος καὶ ἐπαινούμενος καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκίμων καὶ ὑπὸ τῶν γένει καὶ πλούτῳ προϋχόντων ἀποβλεπόμενος, ἐσθῆτα μὲν τοιαύτην ἀμπεχόμενος — δείξασα τὴν ἐαυτῆς· πάνυ δὲ λαμπρὰν ἐφόρει — «ἀρχῆς δὲ καὶ προεδρίας ἀξιούμενος· κἂν ποιᾷ ποδημητῆς, οὐδ' ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀγῶνι καὶ ἀφανῆς ἔσῃ· τοιαυτὰ σοι περιθήσω τὰ γινώριμα, ὥστε τῶν ὀρώντων ἕκαστος τὸν πλησίον κινήσας δείξει σε τῷ δακτύλῳ «οὗτος ἐκεῖνος» λέγων.

12. *», "Ἄν δέ τι σπουδῆς ἄξιον ἢ τοὺς φίλους ἢ καὶ τὴν πόλιν ὀλην καταλαμβάνῃ, εἰς σὲ πάντες ἀποβλέφονται· κἂν πού τι λέγων τύχης, κεχηνότες, οἱ πολλοὶ ἀκούσονται, θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε τῆς δυνάμεως τῶν λόγων καὶ τὸν πατέρα τῆς εὐποτίας· ὁ δὲ λέγουσιν, ὡς ἄρα καὶ ἀθάνατοὶ τινες γίνονται ἐξ ἀνθρώπων, τοῦτό σοι περιποιήσω· καὶ γὰρ ἦν αὐτὸς ἐκ τοῦ βίου ἀπέλθης, οὐποτε παύσῃ συνὼν τοῖς πεπαιδευμένοις καὶ προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις· ὄρας τὸν Δημοσθένην ἐκεῖνον, τίνος υἱὸν ὄντα ἐγὼ ἤλίκον ἐποίησα; ὄρας τὸν Αἰσχίνην, ὃς τύμπανιστρίας υἱὸς ἦν, ὅπως αὐτὸν δι' ἐμὲ Φίλιππος ἐθεράπευσεν; ὁ δὲ Σωκράτης, καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῇ ἔρμογλυφικῇ ταύτῃ τραφεῖς, ἐπειδὴ τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττονος καὶ δραπετεύσας παρ' αὐτῆς ἠϋτομώλησεν ὡς ἐμέ, ἀκούεις ὡς παρὰ πάντων ἄδεται.

13 * Ἄφεις δὲ σὺ τοὺς τηλικούτους καὶ τοιούτους ἄνδρας καὶ πράξεις λαμπράς καὶ λόγους σεμνοὺς καὶ σχῆμα εὐπρεπὲς

καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ ἔπαινον καὶ προεξίχας καὶ δυνάμεις καὶ ἀρχὰς καὶ τὸ ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμεῖν καὶ τὸ ἐπὶ συνέσει εὐδαιμονίζεσθαι, χιτώνιον τι πιναρὸν ἐνδύσῃ καὶ σχῆμα δουλοπρεπὲς ἀναλήψῃ καὶ μοχλία καὶ γλυφαῖα καὶ κοπέας καὶ κολαπιτήρας ἐν ταῖν χεροῖν ἔξεις κάτω νενευκῶς εἰς τὸ ἔργον, χαμαιπετῆς καὶ χαμαίζηλος καὶ πάντα τρόπον ταπεινός, ἀνακύπτων δὲ οὐδέποτε οὐδὲ ἀνδρῶδες οὐδὲ ἐλεύθερον οὐδὲν ἐπινοῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἔργα ὅπως εὐρυθμα καὶ εὐσχῆμονα ἔσται σοι προνοῶν, ὅπως δὲ αὐτὸς εὐρυθμος καὶ κόσμιος ἔσῃ ἤκιστα πεφροντικῶς, ἀλλ' ἀτιμότερον ποιῶν σεαυτὸν τῶν λίθων».

14. Ταῦτα ἔτι λεγούσης αὐτῆς οὐ περιμείνας ἐγὼ τὸ τέλος τῶν λόγων ἀναστὰς ἀπεφηνάμην, καὶ τὴν ἄμορφον ἐκείνην καὶ ἐργατικὴν ἀπολιπὼν μετέβαινον πρὸς τὴν Παιδείαν μάλα γεγηθῶς, καὶ μάλιστα ἐπεὶ μοι εἰς νοῦν ἦλθε ἡ σκυτάλη καὶ ὅτι πληγὰς οὐκ ὀλίγας εὐθὺς ἀρχομένῳ μοι χθὲς ἐνετρίψατο. ἡ δὲ ἀπολειφθεῖσα τὸ μὲν πρῶτον ἠγανάκτει καὶ τῷ χεῖρι συνεκρότει καὶ τοὺς ὀδόντας ἔπριε, τέλος δέ, ὥσπερ τὴν Νιόβην ἀκούομεν, ἐπεπήγει καὶ εἰς λίθον μεταβέβλητο. εἰ δὲ παράδοξα ἔπαθε, μὴ ἀπιστήσητε· θαυματοποιοὶ γὰρ οἱ ὄνειροι.

15. Ἡ ἐτέρα δὲ πρὸς με ἀπιδοῦσα, «Τοιγαροῦν ἀμείψομαί σε», ἔφη, «τῆσδε τῆς δικαιοσύνης, ὅτι καλῶς τὴν εἰκὴν ἐδίκασας· καὶ ἐλθὲ ἤδη, ἐπίβηθι τούτου τοῦ ὄχηματος» — δείξασά τι ὄχημα ὑποπτέρων ἵππων τινῶν τῷ Πηγάσῳ βουκότων — «ὅπως εἰδῆς, εἶχ καὶ ἠλίκα μὴ ἀκολουθήσας ἐμοὶ ἀγνοήσῃν ἔμελλες». ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθον, ἡ μὲν ἤλαυνε καὶ ὑψηνίσκει, ἀρθαὶς δὲ εἰς ὕψος ἐγὼ ἐπεσκοπούμην, ἀπὸ τῆς ἔω ἀρξάμενος ἄχρι πρὸς τὰ ἑσπέρια, πόλεις καὶ ἔθνη καὶ δῆμους, καθάπερ ὁ Τριπτόλεμος ἀποσπαίρων τι ἐς τὴν γῆν. οὐκέτι μέντοι μέμνημαι, ὅτι τὸ σπειρόμενον ἦν, πλὴν τοῦτο

μόνον, ὅτι κἀνωθεν ἀφορῶντες οἱ ἄνθρωποι ἐπήγουν καὶ μετ' εὐφημίας, καθ' οὓς γενοίμην τῇ πτήσει, παρέπεμπον.

16. Δείξασα δέ μοι τὰ τοσαῦτα κἀμέ τοῖς ἐπαινοῦσιν ἐκείνοις, ἐπανήγαγεν αὐθις οὐκέτι τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα ἐνδεδουκότα, ἣν εἶχον ἀφιπτάμενος, ἀλλὰ μοι ἐδόκουν εὐπάρυφός τις ἐπανήκειν. καταλαβοῦσα οὖν τὸν πικτέρα ἐστῶτα καὶ περιμένοντα, ἐδείκνυεν αὐτῷ ἐκείνην τὴν ἐσθῆτα κἀμέ, οἷος ἦκοιμι, καὶ τι καὶ ὑπέμνησεν, οἷα μικροῦ δεῖν περὶ ἐμοῦ ἐβουλεύσαντο. ταῦτα μέμνημαι ἰδὼν ἀντίπαις ἔτι ὢν, ἐμοὶ δοκεῖν ἐκταραχθεῖς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον.

§ 17. Μεταξὺ δὲ λέγοντος, «Ἡράκλεις», ἔφη τις, «ὡς μακρὸν τὸ ἐνύπνιον καὶ δικανικόν». εἰτ' ἄλλος ὑπέκρουσε, «Χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτε μήκισταί εἰσιν αἱ νύκτες. τί δ' οὖν ἐπήλθεν αὐτῷ ληρῆσαι ταῦτα πρὸς ἡμᾶς καὶ μνησθῆναι παιδικῆς νυκτὸς καὶ ὀνείρων παλαιῶν καὶ γεγηρακότων; ἔωλος γὰρ ἡ ψυχρολογία· μὴ ὀνείρων ὑποκριτὰς τινὰς ἡμᾶς ὑπείληφεν;». Οὐκ, ὦγαθέ· οὐδὲ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγούμενος τὸ ἐνύπνιον, ὡς ἐδόκει αὐτῷ καίεσθαι πάντα ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ καὶ τὰ ἄλλα, — ἴστε γὰρ — οὐχ ὑπόκρισιν τὴν ὄψιν οὐδ' ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκῶς αὐτὰ διεξήκει, καὶ ταῦτα ἐν πολέμῳ καὶ ἀπογνώσει πραγμάτων, περισσώτων πολεμίων, ἀλλὰ τι καὶ χρήσιμον εἶχεν ἡ διήγησις. ~~✕~~

§ 18. Καὶ τοίνυν κἀγὼ τοῦτον τὸν ὄνειρον ὑμῖν διηγησάμην ἐκείνου ἕνεκά, ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βελτίω τρέπωνται καὶ παιδείας ἔχωνται, καὶ μάλιστα, εἴ τις αὐτῶν ὑπὸ πενίας ἐθελοκακεῖ καὶ πρὸς τὰ ἥττω ἀποκλίνει, φύσιν οὐκ ἀγεννή διαφθεῖρων· ἐπιρρωσθήσεται εὖ οἷδ' ὅτι κἀκεῖνος ἀκούσας τοῦ μύθου, ἱκανὸν ἑαυτῷ παράδειγμα ἐμὲ προστησάμενος, ἐνοῶν, οἷος μὲν ὢν πρὸς τὰ κάλλιστα ὥρμησα καὶ παιδείας ἐπεθύμησα, μηδὲν ἀποδειλιάσας πρὸς τὴν πενίαν τὴν τότε, οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἀπανελήλυθα, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὐδενὸς γοῦν τῶν λιθογλύφων ἀδοξότερος.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ Ἡ ΠΕΡΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

§ 1. ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ. Ταῦτα δὲ ὑμῖν, ὦ Σόλων, τίνας ἔνεκα οἱ νέοι ποιοῦσιν; οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι ἀλλήλους ὑποσκελίζουσιν, οἱ δὲ ἄγχουσι καὶ λυγίζουσι καὶ ἐν τῷ πηλῷ συναναφύρονται κυλινδούμενοι ὥσπερ σύες. καίτοι κατ' ἀρχὰς εὐθὺς ἀποδυσάμενοι—ἑώρων γὰρ—λίπα τε ἠλείφαντο καὶ κατέψησε μάλα εἰρηνικῶς ἄτερος τὸν ἕτερον ἐν τῷ μέρει, μετὰ δὲ οὐκ οἶδ' ὅ τι παθόντες ὠθοῦσι τε ἀλλήλους συννευκότες καὶ τὰ μέτωπα συναράττουσιν ὥσπερ οἱ κριοί. καὶ ἦν ἰδοῦ ἀράμενος ἐκείνοσι τὸν ἕτερον ἐκ τοῖν σκελοῖν ἀφήκεν εἰς τὸ ἔδαφος, εἰτ' ἐπικαταπεσῶν ἀνακύπτειν οὐκ ἐξ, συνωθῶν κάτω ἐς τὸν πηλόν, τέλος δὲ ἤδη περιπλέξας αὐτῷ τὰ σκέλη κατὰ τὴν γαστέρα τὸν πῆχυν ὑποβαλὼν τῷ λαιμῷ ἄγχει τὸν ἄθλιον, ὃ δὲ παρακροτεῖ ἐς τὸν ὦμον, ἰκετεύων, οἶμαι, ὡς μὴ τέλεον ἀποπνιγεῖη. καὶ οὐδὲ τοῦ ἐλαίου ἔνεκα φεῖδονται μὴ μολύνεσθαι, ἀλλ' ἀφανίσαντες τὸ χρεῖσμα καὶ τοῦ βορβόρου ἀναπλησθέντες, ἐν ἰδρωτί ἅμα πολλῷ, γέλωτα ἐμοὶ γοῦν παρέχουσιν ὥσπερ αἱ ἐγγέλυες ἐκ τῶν χειρῶν διολισθαίνοντες.

§ 2. Ἔτεροι δὲ ἐν τῷ αἰθρίῳ τῆς αὐλῆς τὸ αὐτὸ τοῦτο δρῶσιν, οὐκ ἐν πηλῷ οὗτοί γε, ἀλλὰ ψάμμον ταύτην βαθεῖαν ὑποβαλλόμενοι ἐν τῷ ὀρύγματι πάττουσι τε ἀλλήλους καὶ αὐτοὶ ἐκόντες ἐπαμῶνται τὴν κόνιν ἀλεκτρούνων δίκην, ὡς ἀφυκτότεροι εἶεν ἐν ταῖς συμπλοκαῖς, οἶμαι, τῆς ψάμμου τὸν ὀλισθὸν ἀφαιρούσης καὶ βεβαιωτέραν ἐν ξηρῷ παρεχούσης τὴν ἀντίληψιν.

§ 3. Οἱ δὲ ὀρθοστάδην, κεκονιμένοι καὶ αὐτοί, παῖουσιν ἀλλήλους προσπεσόντες καὶ λακτίζουσιν· οὗτοσι γοῦν καὶ τοὺς ὀδόντας ἔοικεν ἀποπτύσειν ὁ κακοδαίμων· οὕτως αἵματος αὐτῷ καὶ ψάμμου ἀναπέπλησται τὸ στόμα, πύξ, ὡς

δρᾶς, παταχθέντος ἐς τὴν γνάθον. ἀλλ' οὐδὲ δ' ἄρχων οὕτοσι
 διίστησιν αὐτοὺς καὶ λύει τὴν μάχην — τεκμαίρομαι γὰρ τῇ
 πορφυρίδι τῶν ἀρχόντων τινὰ τοῦτον εἶναι — δὲ καὶ ἐπο-
 τρύνει καὶ τὸν πατάξαντα ἐπαινεῖ.

§ 4. Ἄλλοι δὲ ἀλλαχόθι πάντες ἐγκονοῦσι καὶ ἀνα-
 πηδῶνιν ὡσπερ θέοντες, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μένοντες, καὶ ἐς τὸ
 ἄνω συναλλόμενοι λακτίζουσι τὸν ἀέρα.

§ 5. Ταῦτα οὖν ἐθέλω εἰδέναι τίνας ἀγαθοῦ ἂν εἶη ποι-
 εῖν ὡς ἔμοιγε μανίᾳ μᾶλλον εἰκέναι δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ
 οὐκ ἔστιν ὅστις ἂν βραδίως μεταπείσειέ με, ὡς οὐ παραπαί-
 ουσιν οἱ ταῦτα δρῶντες.

§ 6. ΣΟΛΩΝ. Καὶ εἰκότως, ὦ Ἄναχαρσι, τοιαυτὰ σοὶ τὰ
 γιγνόμενα φαίνεται, ξένα γε ὄντα καὶ πάμπολυ τῶν Σκυθικῶν
 ἔθων ἀπᾶλλον, καθάπερ καὶ ὑμῖν πολλὰ εἰκὸς εἶναι μαθή-
 ματα καὶ ἐπιτηδεύματα τοῖς Ἑλλήσιν ἡμῖν ἀλλόκοτα εἶναι
 δόξαντα ἂν, εἴ τις ἡμῶν, ὡπερ οὐ νῦν, ἐπισταίη αὐτοῖς.
 πλὴν ἀλλὰ θάρρει, ὦγαθέ· οὐ γὰρ μανίᾳ τὰ γιγνόμενά ἐστιν
 οὐδ' ἐρ' ὕβρις οὗτοι παύουσιν ἀλλήλους καὶ κυλοῦσιν ἐν τῷ
 πηλῷ ἢ ἐπιπάττουσι τὴν κόνιν, ἀλλ' ἔχει τινὰ χρεῖαν οὐκ
 ἀτερπῆ τὸ πρᾶγμα καὶ ἀκμὴν οὐ μικρὰν ἐπάγει τοῖς σώμα-
 σιν. ἦν γοῦν ἐνδιατρίψης, ὡπερ οἶμαι σε ποιήσεις, τῇ
 Ἑλλάδι, οὐκ εἰς μακρὰν εἰς καὶ αὐτὸς ἔση τῶν πεπηλωμέ-
 νων ἢ κεκοιμένων. οὕτω σοὶ τὸ πρᾶγμα ἡδύ τε ἅμα καὶ
 λυσιτελεές εἶναι δόξει.

ANAX. Ἄπχε, ὦ Σόλων· ὑμῖν ταῦτα γένοιτο τὰ ὠφέλιμα
 καὶ τερπνά, ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη, εἴσεται
 ὡς οὐ μύτην παραζώσμεθ' τὸν ἀκινάκην.

§ 7-8. Ἀτὰρ εἰπέ μοι, τί ὄνομα ἔθεσθε τοῖς γιγνομέ-
 νοις, ἢ τί φῶμεν ποιεῖν αὐτούς;

ΣΟΛ. Ὁ μὲν χῶρος αὐτός, ὦ Ἄναχαρσι, γυμνάσιον ὑφ'
 ἡμῶν ὀνομάζεται καὶ ἔστιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος τοῦ Λυκείου· καὶ

τὸ ἄγαλμα δὲ αὐτοῦ ὄραξ, τὸν ἐπὶ τῇ στήλῃ κεκλιμένον, τῇ ἀριστερᾷ μὲν τὸ τόξον ἔχοντα, ἡ δεξιᾷ δὲ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀνακεκλασμένη ὥσπερ ἐκ καμάτου μακροῦ ἀναπαυόμενον δείκνυσι τὸν θεόν. τῶν γυμνασμάτων δὲ τούτων τὸ μὲν ἐν τῷ πηλῷ ἐκεῖνο πάλη καλεῖται, οἱ δ' ἐν τῇ κόνει παλαίουσι καὶ αὐτοί, τὸ δὲ παῖειν ἀλλήλους ὀρθοστάδην παγκρατιάζειν λέγομεν. καὶ ἄλλα δὲ ἡμῖν ἐστὶ γυμνάσια τοιαῦτα πυγμῆς καὶ δίσκου καὶ τοῦ ὑπεράλλεσθαι, ὧν ἀπάντων ἀγῶνας προτίθεμεν, καὶ ὁ κρατήσας ἄριστος εἶναι δοκεῖ τῶν καθ' αὐτὸν καὶ ἀναιρεῖται τὰ ἄθλα.

§ 9 ANAX. Τὰ δὲ ἄθλα τίνα ὑμῖν ταῦτά ἐστιν;

ΣΟΛ. Ὀλυμπίασι μὲν στέφανος ἐκ κοτίνου, Ἴσθμοῖ δὲ ἐκ πίτυος, ἐν Νεμέᾳ δὲ σελίνων πεπλεγμένος, Πυθοῖ δὲ μῆλα τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ, πικρ' ἡμῖν δὲ τοῖς Παναθηναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ τῆς μορίας. τί ἐγέλασας, ὦ Ἄναχαρσι; ἢ διότι μικρά σοι εἶναι ταῦτα δοκεῖ;

ANAX. Οὐκ, ἀλλὰ πίνυσεμνα, ὦ Σόλων, κατέλεξας τὰ ἄθλα καὶ ἄξια τοῖς τε διαθεῖσιν αὐτὰ φιλοτιμεῖσθαι ἐπὶ τῇ μεγαλοδωρίᾳ καὶ τοῖς ἀγωνισταῖς αὐτοῖς ὑπερσπουδακέναι περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τηλικούτων, ὥστε μῆλων ἕνεκα καὶ σελίγων τοσαῦτα προπονεῖν καὶ κινδυνεύειν, ἀγχομένους πρὸς ἀλλήλων καὶ κατακλωμένους, ὡς οὐκ ἐνὸν ἀπραγμόνως εὐπορῆσαι μῆλων, ὅτι ἐπιθυμία, ἢ σελίνω ἐστεφανώσθαι ἢ πίτυϊ, μήτε πηλῷ καταχρισθῆναι τὸ πρόσωπον μήτε λακτιζόμενον ἐς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν.

§ 10 ΣΟΛ. Ἄλλ', ὦ ἄριστε, οὐκ ἐς ψιλὰ τὰ διδόμενα ἡμεῖς ἀποβλέπομεν. ταῦτα μὲν γάρ ἐστι σημεῖα τῆς νίκης καὶ γνωρίσματα, οἵτινες οἱ κρατήσαντες, ἡ δὲ παρακολουθοῦσα τούτοις δόξα τοῦ παντὸς ἀξία τοῖς νενικηκόσιν, ὑπὲρ ἧς καὶ λακτιζεσθαι καλῶς ἔχει τοῖς θηρωμένοις τὴν εὐκλειαν

ἐκ τῶν πόνων· οὐ γὰρ ἀπονητὶ προσγένοιτο ἂν αὕτη, ἀλλὰ χρῆ τὸν ὀρεγόμενον αὐτῆς, πολλὰ τὰ δυσχερῆ ἀνασχόμενον ἐν τῇ ἀρχῇ, τότε ἤδη τὸ λυσιτελές καὶ ἡδὺ τέλος ἐκ τῶν καμάτων περιμένειν.

ANAX. Τοῦτο φῆς, ὦ Σόλων, τὸ τέλος ἡδὺ καὶ λυσιτελές, ὅτι πάντες αὐτοὺς ὄφονται ἐστεφανωμένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ ἐπαινέσονται, πολὺ πρότερον οἰκτίραντες ἐπὶ ταῖς πληγαῖς, οἱ δὲ εὐδαιμονήσουσιν ἀντὶ τῶν πόνων μῆλα καὶ σέλινα ἔχοντες.

ΣΟΛ. Ἄπειρος εἶ, φημί, τῶν ἡμετέρων ἔτι· μετὰ μικρὸν δὲ ἄλλα σοὶ δόξει περὶ αὐτῶν, ἐπειδὴν ἐς τὰς πανηγύρεις ἀπιῶν ὄραξ τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων συλλεγόμενον ἐπὶ τὴν θέαν τῶν τοιούτων καὶ θεάτρα μυριάνδρα συμπληρούμενα καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐπαινουμένους, τὸν δὲ καὶ νικήσαντα αὐτῶν ἰσόθεον νομιζόμενον. *

§ 11. ANAX. Αὐτὸ τοῦτο, ὦ Σόλων καὶ τὸ οἰκτιστόν ἐστιν, εἰ μὴ ἐπ' ὀλίγων ταῦτα πάσχουσιν, ἀλλὰ ἐν τοσοῦτοις θεαταῖς καὶ μάρτυσι τῆς ὕδρευς, οἱ δηλαδὴ εὐδαιμονίζουσιν αὐτοὺς αἵματι βαινομένους ὀρῶντες ἢ ἀγχομένους ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων· ταῦτα γὰρ τὰ εὐδαιμονέστατα πρόσσεσι τῇ νίκῃ αὐτῶν. παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς Σκύθαις ἦν τις, ὦ Σόλων, ἢ πατάξῃ τινὰ τῶν πολιτῶν ἢ ἀνατρέφῃ προσπεσῶν ἢ θαϊμάτια περιρρήξῃ, μεγάλας οἱ πρεσβῦται τὰς ζημίας ἐπάγουσι, κἂν ἐπ' ὀλίγων τῶν μαρτύρων τοῦτο πάθῃ τις, οὔτι γὰρ ἐν τηλικούτοις θεάτροις, οἷα σὺ διηγῇ τὸ Ἴσθμοι καὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ. οὐ μὴν ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀγωνιστὰς οἰκτίρειν μοι ἔπεισιν, ὧν πάσχουσι, τῶν δὲ θεατῶν, οὓς φῆς ἀπανταχόθεν τοὺς ἀρίστους παραγίγνεσθαι ἐς τὰς πανηγύρεις, καὶ πάνυ θαυμάζω, εἰ τἀναγκαῖα παρέντες σχολάζουσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις· οὐδὲ γὰρ ἐκείνῳ πω δύναμαι κατανοῆσαι, ὅτι τοῦτο τερπνὸν αὐτοῖς, ὄραν παιομένους τε καὶ διαπληκτιζομένους

ἀνθρώπους καὶ πρὸς τὴν γῆν ἀραττομένους καὶ συντριβομένους ὑπ' ἀλλήλων.

§ 12. ΣΟΛ. Εἰ καιρὸς ἦν, ὦ Ἀνάχαρσι, Ὀλυμπίων ἢ Ἰσθμίων ἢ Παναθηναίων, αὐτὸ ἂν σε τὸ γιγνόμενον ἐδίδαξεν, ὡς οὐ μάτην ἐσπουδάκαμεν ἐπὶ τούτοις· οὐ γὰρ οὕτω λέγων ἂν τις προσβιάσειέ σε τῇ ἡδονῇ τῶν ἐκεῖ δρωμένων, ὡς εἰ καθεζόμενος αὐτὸς ἐν μέσοις τοῖς θεαταῖς βλέποισ ἀρετὰς ἀνδρῶν καὶ κάλλη σωμάτων καὶ εὐεξίας θαυμαστὰς καὶ ἐμπειρίας δεινὰς καὶ ἰσχὺν ἄμαχον καὶ τόλμαν καὶ φιλοτιμίαν καὶ γνώμας ἀηττήτους καὶ σπουδὴν ἄληκτον ὑπὲρ τῆς νίκης· εὐ γὰρ δὴ οἶδα, ὡς οὐκ ἂν ἐπαύσω ἐπαινῶν καὶ ἐπιβοῶν καὶ ἐπικροτῶν.

§ 13. ΑΝΑΧ. Νῆ Δί', ὦ Σόλων, καὶ ἐπιγελῶν γε προσέτι καὶ ἐπιχλευάζων· ἅπαντα γὰρ ὀπόσα κατηριθμήσω ἐκεῖνα. τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς εὐεξίας καὶ τὰ κάλλη καὶ τόλμαν, ὄρω οὐδενὸς μεγάλου ἔνεκα παραπολλυμένας ὑμῖν, οὔτε πατρίδος κινδυνεύουσας οὔτε χώρας πορθουμένης οὔτε φίλων ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγομένων. ὥστε τοσοῦτω γελοιότεροι ἂν εἶεν, ἄριστοι μὲν, ὡς φῆς, ὄντες, μάτην δὲ τοσαῦτα πάσχοντες καὶ ταλαιπωρούμενοι καὶ αἰσχύνοντες τὰ κάλλη καὶ τὰ μεγέθη τῇ ψάμμῳ καὶ τοῖς ὑπωπίοις, ὡς μήλου ἢ κοτίνου ἐγκρατεῖς γένοιτο νικήσαντες· ἡδὺ γὰρ μοι αἰεὶ μεμνήσθαι τῶν ἄθλων τοιούτων ὄντων. ἀτὰρ εἰπέ μοι, πάντες αὐτὰ λαμβάνουσιν οἱ ἀγωνισταί;

ΣΟΛ. Οὐδ' αὖτως, ἀλλὰ εἰς ἐξ ἀπάντων ὁ κρατήσας αὐτῶν.

ΑΝΑΧ. Εἰτ' ὦ Σόλων, ἐπὶ τῷ ἀδήλω καὶ ἀμφιβόλω τῆς νίκης τοσοῦτοι πονοῦσι, καὶ ταῦτ' εἰδότες, ὅτι ὁ μὲν νικῶν εἰς ἔσται πάντως, οἱ δὲ ἡττώμενοι πάμπολλοι, μάτην ἄθλιοι πληγὰς, οἱ δὲ τραύμχτα λαβόντες;

§ 14. ΣΟΛ. Ἔσοικας, ὦ Ἀνάχαρσι, μηδέπω ἐννενοηκένοι πολιτείας ὀρθῆς πέρι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν τὰ κάλλιστα

τῶν ἐθνῶν ἐν φόβῳ ἐτίθεσο, ἦν δέ σοι μελήσῃ ποτὲ εἰδέναι ὅπως ἂν τὰ κάλλιστα οἰκηθῆιη πόλις καὶ ὅπως ἂν ἄριστοι γένοιεντο οἱ πολῖται αὐτῆς, ἐπαινέσῃ τότε καὶ τὰς ἀσκήσεις τχύτας καὶ τὴν φιλοτιμίαν, ἦν φιλοτιμούμεθα περὶ αὐτάς, καὶ εἶσῃ ὅτι πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχουσιν ἐγκαταμεμειγμένον τοῖς πόνοις, εἰ καὶ νῦν μάτην σπουδάζεσθαι δοκοῦσι.

ANAX. Καὶ μήν, ὦ Σόλων, κατ' οὐδὲν ἄλλο ἀπὸ τῆς Σκυθίας ἤκω παρ' ὑμᾶς τοσαύτην μὲν γῆν διοδεύσας, μέγαν δὲ τὸν Εὐξείνιον καὶ δυσχείμερον περαιωθεὶς, ἢ ὅπως νόμους τε τοὺς Ἑλλήνων ἐκμάθοιμι καὶ ἔθῃ τὰ παρ' ὑμῖν κατανοήσοιμι καὶ πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετήσοιμι. διὸ καὶ σὲ μάλιστα φίλον ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων καὶ ξένον προσιλόμην κατὰ κλέος, ἐπεὶ περ ἤκουον νόμων τέ τινων ξυγγραφέα εἶναι σε καὶ ἔθῶν τῶν ἀρίστων εὐρετὴν καὶ ἐπιτηδευμάτων ὠφελίμων εἰσηγητὴν καὶ ὅλως πολιτείας τινὸς συναρμοστήν. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις διδάσκων με καὶ μαθητὴν ποιούμενος· ὡς ἐγώ γε ἠδέως ἂν ἅμιτός σοι καὶ ἄποτός, παρακαθεζόμενος ἐς ὅσον ἂν αὐτὸς διαρκούης λέγων, κεχηνῶς ἐπακούοιμι περὶ πολιτείας τε καὶ νόμων διεξιόντος.

§ 15. ΣΟΛ. Τὰ μὲν πάντα οὐ ῥάδιον, ὦ ἑταῖρε, διελθεῖν ἐν βραχεῖ, ἀλλὰ κατὰ μέρη ἐπιὼν εἶσῃ ἕκαστα, οἷα μὲν περὶ θεῶν, οἷα δὲ περὶ γονέων ἢ περὶ γάμων ἢ τῶν ἄλλων δοκεῖ ἡμῖν. ἃ δὲ περὶ τῶν νέων γινώσκωμεν καὶ ὅπως αὐτοῖς χρώμεθα, ἐπειδὴν πρῶτον ἄρξωνται συνιέναι τε τοῦ βελτίονος καὶ τῆ σῶματι ἀνδρίζεσθαι καὶ ὑφίστασθαι τοὺς πόνους, ταῦτα ἦδη σοι διέξειμι, ὡς μάθοις οὔτινος χάριν τὰς ἀσκήσεις ταύτας προτεθείκαμεν αὐτοῖς καὶ διαπονεῖν τὸ σῶμα καταναγκάζομεν, οὐ μόνον ἔνεκα τῶν ἀγώνων, ὅπως τὰ ἄθλα δύναιτο ἀναιρεῖσθαι—ἐπ' ἐκεῖνα μὲν γὰρ ὀλίγοι πάνυ ἐξ ἀπάντων χωροῦσιν—ἀλλὰ μείζον τι ἀπάσῃ τῇ πόλει ἀγαθὸν ἐκ τούτου καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις προσκτώμενοι· κοινὸς γάρ τις ἀγὼν

ἄλλος ἅπκι τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις πρόκειται καὶ στέφανος οὐ πίτυος οὐδὲ κοτίνου ἢ σελίνων, ἀλλ' ὅς ἐν αὐτῷ συλλαβῶν ἔχει τὴν ἀνθρώπων εὐδαιμονίαν, οἷον ἐλευθερίαν λέγω αὐτοῦ τε ἐκάστου ἰδίᾳ καὶ κοινῇ τῆς πατρίδος καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν καὶ ἑορτῶν πατρῶν ἀπόλαυσιν καὶ οἰκειῶν σωτηρίαν καὶ συνόλως τὰ κάλλιστα, ὧν ἂν τις εὐξαιτο γενέσθαι οἱ παρὰ τῶν θεῶν· ταῦτα πάντα τῷ στεφάνῳ, ὃν φημι, συναναπέπλεκται καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου περιγίγνεται, ἐφ' ὃν αἱ ἀσκήσεις αὐταὶ καὶ οἱ πόνοι ἄγουσιν.

§ 16. ANAX. Εἶτα, ὦ θαυμάσιε Σόλων, τοιαυτὰ μοι καὶ τηλικαῦτα ἔχων ἄθλα διεξιέναι μῆλα καὶ σέλινα διηγοῦ καὶ θαλλὸν ἐλαίας ἀγρίας καὶ πίτυν;

ΣΟΛ. Καὶ μὴν, ὦ Ἀνάχαρσι, οὐδ' ἐκεῖνά σοι ἔτι δόξει μικρὰ εἶναι, ὁπότεν, ἃ λέγω, καταμάθῃς· ἀπὸ γὰρ τοι τῆς αὐτῆς γνώμης γίγνεται καὶ μέρη πάντα ταυτὰ ἐστὶ μικρὰ τοῦ μελζονος ἐκείνου ἀγῶνος καὶ τοῦ στεφάνου, ὃν κατέλεξα τοῦ πανευδαίμονος. ὁ δὲ λόγος οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπερβάς τὴν τάξιν, ἐκείνων πρότερον ἐπεμνήσθη τῶν Ἴσθμοῦ γιγνομένων καὶ Ὀλυμπίαςι καὶ ἐν Νεμέᾳ. πλὴν ἀλλὰ νῶ—σχολὴν γὰρ ἄγομεν καὶ σύ, ὡς φῆς, προθυμῇ ἀκούειν—ἀναδραμούμεθα βραδίως πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν κοινὸν ἀγῶνα, δι' ὃν φημι πάντα ταῦτα ἐπιτηδεύεσθαι.

ANAX. Ἄμεινον, ὦ Σόλων, οὕτως· καθ' ὅδδον γὰρ ἂν ἡμῖν ὁ λόγος μᾶλλον προχωροίη καὶ τάχ' ἂν ἴσως ἀπὸ τούτων πεισθείην μὴδ' ἐκείνων ἔτι καταγελᾶν, εἴ τινα ἴδοιμι σεμνυνόμενον κοτίνῳ ἢ σελίνῳ ἐστεφανωμένον. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ἐς τὸ σύσκιον ἐκεῖσε ἀπελθόντες, καθίσωμεν ἐπὶ τῶν θάκων, ὡς μὴ ἐνοχλοῖεν ἡμῖν οἱ ἐπικεκραγότες τοῖς παλαίουσιν· ἄλλως τε—εἰρήσεται γὰρ—οὐδὲ τὸν ἥλιον ἔτι βραδίως ἀνέχομαι ὀξύν καὶ φλογώδη ἐμπίπτοντα γυμνῇ τῇ κεφαλῇ· τὸν γὰρ πῖλόν μοι ἀφελεῖν οἴκοθεν ἔδοξεν, ὡς μὴ μόνος ἐν ὑμῖν ξενί-

ζοιμι τῷ σχήματι. ἡ δὲ ὥρα τοῦ ἔτους ὃ τι περ τὸ πυρωδέ-
στατόν ἐστι, τοῦ ἀστέρος, ὃν ὑμεῖς κύνα φατέ, πάντα κατα-
φλέγοντος καὶ τὸν ἀέρα ξηρὸν καὶ διακαῆ τιθέντος, ὃ τε
ἥλιος κατὰ μεσημβρίαν ἤδη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπιχειμένος
φλογμὸν τοῦτον οὐ φορητὸν ἐπάγει τοῖς σώμασιν. ὥστε καὶ
σοῦ θαυμάζω, ὅπως γηραῖδς ἤδη ἄνθρωπος οὔτε ἰδίεις πρὸς
τὸ θάλλπος, ὥσπερ ἐγὼ, οὔτε ὄλωσ ἐνοχλουμένῃ ἔοικας οὐδὲ
περιβλέπεις σύσκιόν τι, ἔνθα ὑποδύση, ἀλλὰ δέχῃ τὸν ἥλιον
εὐμαρῶς.

ΣΟΛ. Οἱ μάταιοι γὰρ οὔτοι πρόνοι, ὦ Ἀνάχαρι, καὶ αἱ
συναχεῖς ἐν τῷ πηλῷ κυβιστήσεις καὶ αἱ ὑπαίθριοι ἐν τῇ
φάμμφ ταλαιπωραὶ τοῦτο ἡμῖν τὸ ἀμυντήριον παρέχουσι
πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου βολὰς καὶ οὐκέτι πῆλου δεόμεθα, ὃς τὴν
ἀκτίνα κωλύσει καθικνεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. ἀπίωμεν δ' οὔν.

§ 17. Καὶ ὅπως μὴ καθάπερ νόμοις προσέξεις, οἷς ἂν
λέγω πρὸς σέ, ὡς ἐξ ἅπαντος πιστεύειν αὐτοῖς, ἀλλ', ἔνθα
ἂν σοι μὴ ὀρθῶς τι λέγεσθαι δοκῇ, ἀντιλέγειν εὐθὺς καὶ
διευθύνειν τὸν λόγον· οὐσὶν γὰρ θατέρου πάντως οὐκ ἂν ἀμάρ-
τοιμεν, ἢ σὲ βεβαίως πεισθῆναι ἐκχέαντα, ὅποσα οἶσι ἀντι-
λεκτέα εἶναι, ἢ ἐμὲ ἀναδιδαχθῆναι, ὡς οὐκ ὀρθῶς γιννώσκω
περὶ αὐτῶν. καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἂν σοι ἡ πόλις Ἀθηναίων
οὐκ ἂν φθάνοι χάριν ὁμολογοῦσα· ὅσα γὰρ ἂν ἐμὲ παιδεύσης
καὶ μεταπίσης πρὸς τὸ βέλτιον, ἐκείνην τὰ μέγιστα
ἔση ὠφεληκῶς. οὐδὲν γὰρ ἂν ἀποκρυφαίμην αὐτήν, ἀλλ'
εὐθὺς εἰς τὸ μέσον καταθήσω φέρων καὶ καταστάς ἐν τῇ
Πνυκί ἐρῶ πρὸς ἅπαντας «Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ μὲν ὑμῖν
ἔγραφα τοὺς νόμους, οἷους ᾗμην ὠφελιμωτάτους ἔσεσθαι τῇ
πόλει, ὃ δὲ ξένος οὕτωςι» —δείξας σέ, ὦ Ἀνάχαρι— «Σκύ-
θης μὲν ἐστὶ, σοφὸς δὲ ὢν μετεπαίδευσέ με καὶ ἄλλα βελτίω
μαθήματα καὶ ἐπιτηδεύματα ἐδιδάξατο· ὥστε εὐεργέτης
ὡμῶν δὲ ἀνὴρ ἀναγεγράφθω καὶ χαλκοῦν αὐτὸν ἀναστήσατε

παρὰ τοὺς ἐπωνύμους ἢ ἐν πόλει παρὰ τὴν Ἀθηναῖν». καὶ εὖ ἴσθι, ὡς οὐκ αἰσχυνεῖται ἡ Ἀθηναίων πόλις παρὰ βαρβάρου καὶ ξένου τὰ συμφέροντα ἐκμανθάνοντες.

18. ΑΝΑΧ. Τοῦτο ἐκεῖνο ἦν ἄρα ὃ ἐγὼ περὶ ὑμῶν ἤκουον τῶν Ἀθηναίων, ὡς εἶητε εἰρωνες ἐν τοῖς λόγοις. ἐπεὶ πόθεν ἂν ἐγὼ, νομάς καὶ πλάνης ἄνθρωπος, ἐφ' ἁμάξης βεθιωκῶς, ἄλλοτε ἄλλην γῆν ἀμείβων, πόλιν δὲ οὔτε οἰκήσας πώποτε οὔτε ἄλλοτε ἢ νῦν ἐπρακῶς, περὶ πολιτείας διεξιόμι καὶ διδάσκοιμι αὐτόχθονας ἄνδρας, πόλιν ταύτην ἀρχαιοτάτην τοσοῦτοις ἤδη χρόνοις ἐν εὐνομίᾳ κατφυκηκότας, καὶ μάλιστα σέ, ὦ Σόλων, ᾧ τοῦτο ὡς φασιν, ἐξ ἀρχῆς τὸ μάθημα ἐγένετο, ἐπίστασθαι ὅπως ἂν ἄριστα πόλις οἰκοῖτο καὶ οἷσσι νόμοις χρωμένη εὐδαιμονήσῃ; πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὡς νομοθέτη πειστέον σοι, καὶ ἀντερῶ, ἦν τί μοι δοκῆ μὴ ὀρθῶς λέγεσθαι, ὡς βεβηχότερον μάθοιμι. καὶ ἰδοὺ γὰρ ἤδη ἐκφυγόντες τὸν ἥλιον ἐν τῷ συνηρηφεῖ ἔσμεν, καὶ καθέδρα μάλα ἡδεῖα καὶ εὐκαιρος ἐπὶ ψυχροῦ τοῦ λίθου.

Λέγε οὖν τὸν λόγον ἐξ ἀρχῆς, καθ' ὃ τι τοὺς νέους παραχλαδόντες ἐκ παιδῶν εὐθὺς διαπονεῖτε καὶ ὅπως ὑμῖν ἄριστοι ἄνδρες ἀποδαίνουσιν ἐκ τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν ἀσκημάτων τούτων καὶ τί ἢ κόνις καὶ τὰ κυβιστήματα συντελεῖ πρὸς ἀρετὴν αὐτοῖς. τοῦτο γὰρ δὴ μάλιστα ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ἐπόθουν ἀκοῦσαι· τὰ δ' ἄλλα εἰς ὕστερον διδάξῃ με κατὰ καιρὸν ἐκκιστον ἐν τῷ μέρει. ἐκείνου μέντοι, ὦ Σόλων, μέμνησό μοι παρὰ τὴν ῥῆσιν, ὅτι πρὸς ἄνδρα βάρβαρον ἐρεῖς, λέγω δέ, ὡς μὴ περιπλέκης μηδὲ ἀπομηκύνῃς τοὺς λόγους· δέδια γὰρ μὴ ἐπιλανθάνωμαι τῶν πρώτων, εἰ τὰ μετὰ ταῦτα πολλὰ ἐπιρρέοι.

§ 19 Σολ. Σὺ τοῦτο, ὦ Ἀνάχαρσι, ταμειύσῃ ἄμεινον, ἔνθα ἂν σοι δοκῆ μὴ πάνυ σαφῆς ὁ λόγος εἶναι ἢ πόρρω ποι ἀποπλανᾶσθαι εἰκῆ ῥέων· ἐρήσῃ γὰρ μεταξὺ ὃ τι ἂν ἐθέλῃς

καὶ διακόψεις αὐτοῦ τὸ μήκος. ἦν μέντοι μὴ ἐξαγώνια μηδὲ πόρρω τοῦ σκοποῦ τὰ λεγόμενα ἦ, οὐδέν, οἶμαι, εἰ καὶ μακρὰ λέγοιτο· ἐπεὶ καὶ τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἄρειου πάγου, ἤπερ τὰς φονικὰς ἡμῖν δίκας δικάζει, πάτριον οὕτω ποιεῖν. ἐπὶ τὸν γὰρ ἀνελθοῦσα εἰς τὸν πάγον συγκαθέζεται φόνου ἢ τραύματος ἐκ προνοίας ἢ πυρκαϊᾶς δικάσοντες, ἀποδίδοται λόγος ἐκατέρῳ τῶν κρινομένων καὶ λέγουσιν ἐν τῷ μέρει ὃ μὲν διώκων ὃ δὲ φεύγων ἢ αὐτοί, ἢ ῥήτορας ἀναβιδάζονται τοὺς ἐροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν. οἱ δὲ ἔστι· ἂν μὲν περὶ τοῦ πράγματος λέγωσιν, ἀνέχεται ἢ βουλή καθ' ἡσυχίαν ἀκούουσα· ἦν δὲ τις ἢ φροῖμιον εἶπη πρὸ τοῦ λόγου, ὡς εὐνουστέρους ἀπεργάσαιτο αὐτούς, ἢ οἶκτον ἢ δεινώσιν ἐξωθεν ἐπάγη τῷ πράγματι,—οἷα πολλὰ ῥητόρων παῖδες ἐπὶ τοὺς δικαστὰς μηχανῶνται—παρελθὼν ὁ κῆρυξ κατεσιώπησεν εὐθὺς οὐκ ἐὼν ληρεῖν πρὸς τὴν βουλήν καὶ περιπέττειν τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυμνὰ τὰ γεγενημένα οἱ Ἄρεοπαγῖται βλέποιν.

Ὅστε καὶ σέ, ὦ Ἀνάχαρις, Ἄρεοπαγίτην ἐν τῷ παρόντι ποιοῦμαι ἔγωγε, καὶ κατὰ τὸν τῆς βουλῆς μου νόμον ἄκουε καὶ σιωπᾶν κέλευε, ἦν αἰσθη καταρρητορευόμενος· ἄχρι δ' ἂν οἰκεία τῷ πράγματι λέγηται, ἐξέστω ἀπομηκύνειν. οὐδὲ γὰρ ὄφ' ἡλίφ ἔτι ποιησόμεθα τὴν συνουσίαν, ὡς ἄχθεσθαι, εἰ ἀποτεῖνοιτο ἢ ῥῆσις, ἀλλὰ ἢ τε σικιὰ πυκνή καὶ ἡμεῖς σχολὴν ἄγομεν.

ANAX. Εὐδγνώμονά σου ταῦτα, ὦ Σόλων, καὶ ἔγωγε ἤδη χάριν οὐ μικρὰν οἰδᾶ σοὶ καὶ ἐπὶ τούτοις, ὅτι πάρεργον τοῦ λόγου καὶ τὰ ἐν Ἄρειῳ Πάγῳ γιγνόμενα ἐδιδάξω με, θαυμάσια ὡς ἀληθῶς καὶ ἀγαθῶν βουλευτῶν ἔργα, πρὸς ἀλήθειαν οἰσόντων τὴν ψῆφον. ἐπὶ τούτοις οὖν ἤδη λέγε, καὶ ὁ Ἄρεοπαγίτης ἐγὼ—τοῦτο γὰρ ἔθου με—κατὰ σχῆμα τῆς βουλῆς ἀκούσομαι σου.

§ 20 Σολ. Οὐκοῦν διὰ βραχέων προακοῦσαι χρή σε, ἃ περὶ πόλεως καὶ πολιτῶν ἡμῖν δοκεῖ· πόλιν γὰρ ἡμεῖς οὐ τὰ οἰκοδομήματα ἡγοῦμεθα εἶναι, οἷον τείχη καὶ ἱερὰ καὶ νεωσοῖκους, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὥσπερ σῶμά τι ἐδραῖον καὶ ἀκίνητον ὑπάρχειν ἐς ὑποδοχὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν πολιτευομένων, τὸ δὲ πᾶν κῦρος ἐν τοῖς πολίταις τιθέμεθα· τούτους γὰρ εἶναι τοὺς ἀναπληροῦντας καὶ διατάττοντας καὶ ἐπιτελοῦντας ἑκαστα καὶ φυλάττοντας, οἷόν τι ἐν ἡμῖν ἐκάστῳ ἐστὶν ἡ ψυχὴ. τοῦτο δὲ τοίνυν κατανοήσαντες ἐπιμελούμεθα μὲν ὡς ὄραξ, καὶ τοῦ σώματος τῆς πόλεως, κατακοσμοῦντες αὐτό, ὡς κάλλιστον ἡμῖν εἶη, ἔνδοθὲν τε οἰκοδομήμασι κατεσκευασμένον καὶ ταῖς ἔκτοσθεν ταύταις περιβολαῖς ἐς τὸ ἀσφαλέστατον πεφραγμένον. μάλιστα δὲ καὶ ἐξ ἅπαντος τοῦτο προνοοῦμεν, ὅπως οἱ πολῖται ἀγαθοὶ μὲν τὰς ψυχάς, ἰσχυροὶ δὲ τὰ σώματα γίγνοιτο· τοὺς γὰρ τοιοῦτους σφίσι τε αὐτοῖς καλῶς χρῆσθαι ἐν εἰρήνῃ συμπολιτευομένους καὶ ἐκ πολέμου σώσειν τὴν πόλιν καὶ ἐλευθέραν καὶ εὐδαίμονα διαφυλάξειν.

Τὴν μὲν δὲ πρώτην ἀντροφὴν αὐτῶν μητράσι καὶ τίτθαις καὶ παιδαγωγοῖς ἐπιτρέπομεν ὑπὸ παιδείαις ἐλευθερίοις ἄγειν τε καὶ τρέφειν αὐτούς· ἐπειδὴν δὲ συνετοὶ ἤδη γίγνωνται τῶν καλῶς ἐχόντων καὶ αἰδῶς καὶ ἐρύθημα καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία τῶν ἀρίστων ἀναφύηται αὐτοῖς καὶ αὐτὰ ἤδη τὰ σώματα ἀξιοχρεα δοκῆ πρὸς τοὺς πόνους, παγιώτερα γιγνόμενα καὶ πρὸς τὸ ἰσχυρότερον συνιστάμενα, τηνικαῦτα ἤδη παρκαλῶντες αὐτοὺς διδάσκομεν ἄλλα τῆς ψυχῆς μαθήματα καὶ γυμνάσια προτιθέντες, ἄλλως δὲ πρὸς τοὺς πόνους καὶ τὰ σώματα ἐθίζοντες· οὐ γὰρ ἱκανὸν ἡμῖν ἔδοξεν αὐτὸ μόνον φῦναι, ὡς ἔφυ ἕκαστος, ἦτοι κατὰ τὸ σῶμα ἢ κατὰ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ παιδεύσεως καὶ μαθημάτων ἐπ' αὐτοὺς δεόμεθα, ὅφ' ὧν τα τε εὐφυῶς διακειμένα βελτίω

πρὸς πολὺ γίγνεται ἂν καὶ τὰ φύλως ἔχοντα μετακοσμοῖτο πρὸς τὸ βέλτιον. καὶ τὸ παράδειγμα ἡμῖν πρὸς τῶν γεωργῶν, οἳ τὰ φυτὰ, μέχρι μὲν πρόσγεια καὶ νήπιά ἐστι, σκέπουσιν καὶ περιφράττουσιν, ὡς μὴ βλάβοιτο ὑπὸ τῶν πνευμάτων, ἐπειδὴν δὲ ἤδη παχύνεται τὸ ἔρνος, τῆνικαῦτα περιτέμνουσί τε τὰ περιττὰ καὶ παραδιδόντες αὐτὰ τοῖς ἀνέμοις δυναῖν καὶ διασαλεύειν καρπιμώτερα ἐξεργάζονται.

§ 21. Τὴν μὲν τοίνυν ψυχὴν μουσικῇ τὸ πρῶτον καὶ ἀριθμητικῇ ἀναρριπίζομεν καὶ γράμματα γράψασθαι καὶ τορῶς αὐτὰ ἐπιλέξασθαι διδάσκομεν· προΐουσι δὲ ἤδη σοφῶν ἀνδρῶν γνώμας καὶ ἔργα πάλαια καὶ λόγους ὠφελίμους ἐν μέτροις κατακοσμήσαντες, ὡς μᾶλλον μνημονεῦοιεν, ῥαψωδοῦμεν αὐτοῖς. οἳ δὲ καὶ ἀκούοντες ἀριστείας τινὰς καὶ πράξεις ἀοιδίμους ὀρέγονται κατὰ μικρὸν καὶ πρὸς μίμησιν ἐπεγείρονται, ὡς καὶ αὐτοὶ ἄδουσι καὶ θαυμάζονται ὑπὸ τῶν ὑπεριον, οἷα πολλὰ Ἡσίοδος τε ἡμῖν καὶ Ὀμηρὸς ἐποίησαν. ἐπειδὴν δὲ πλησιάζωσι πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ δέη αὐτοῦς ἤδη μεταχειρίζεσθαι τὰ κοινὰ—καίτοι ἔξω τοῦ ἀγῶνος ἴσως ταῦτα· οὐ γὰρ ὅπως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀσκοῦμεν, ἐξ ἀρχῆς προὔκειτο εἰπεῖν, ἀλλὰ δι' ὃ τι τοῖς τοιούτοις πόνοις καταγυμνάζειν αὐτοὺς ἀξιόυμεν. ὥστε αὐτοὺς ἐμαυτῷ σιωπᾶν προστάττω, οὐ περιμέννας τὸν κήρυκα οὐδὲ τὸν Ἀρεοπαγίτην σέ, ὅς ὑπ' αἰδοῦς, οἴμαι, ἀνέχῃ ληροῦντα ἤδη τοσαῦτα ἔξω τοῦ πράγματός.

ΑΝΑΧ. Εἰπέ μοι, ὦ Σόλων, πρὸς δὲ δὴ τοὺς τὰ ἀνγκαιότατα μὴ λέγοντας ἐν Ἀρείῳ πάγω, ἀλλὰ ἀποσιωπῶντας, οὐδὲν τῆ βουλῇ πρόστιμον ἐπινενόηται ;

ΣΟΛ Τί τοῦτο ἤρου με ; οὐδέπω γὰρ δῆλον.

ΑΝΑΧ. Ὅτι τὰ κάλλιστα καὶ ἐμοὶ ἀκούσαι ἤδιστα παρεῖς, τὰ περὶ τῆς ψυχῆς, τὰ ἥττον ἀναγκαῖα λέγειν διανοῆ, γυμνάσια καὶ διαπονήσεις τῶν σωμάτων.

ΣΟΛ. Μέμνημαι γάρ, ὦ γενναῖε, τῶν ἀπ' ἀρχῆς προρρήσεων καὶ ἀποπλανᾶν οὐ βούλομαι τὸν λόγον, μὴ σοῦ ἐπιταράξῃ τὴν μνήμην ἐπιρρέων. πλὴν ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐρῶ διὰ βραχέων, ὡς οἶόν τε· τὸ γὰρ ἀκριβὲς τῆς περὶ αὐτῶν διασκέψεως ἐτέρου ἂν εἴη λόγου.

§ 22. Ῥυθμίζομεν οὖν τὰς γνώμας αὐτῶν νόμους τε τοῖς κοινούς ἐκιδάσκοντες, οἳ δημοσίᾳ πᾶσι πρόκεινται ἀναγινώσκειν μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, κελεύοντες ἅ τε χρῆ ποιεῖν καὶ ὧν ἀπέχεσθαι, καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν συνουσίας, παρ' ὧν λέγειν τὰ δέοντα ἐκμανθάνουσι καὶ πράττειν τὰ δίκαια καὶ ἐκ τοῦ ἴσου ἀλλήλοις συμπολιτεύεσθαι καὶ μὴ ἐφίεσθαι τῶν αἰσχυρῶν καὶ ὀρέγεσθαι τῶν καλῶν, βίαιον δὲ μῆδὲν ποιεῖν. οἳ δὲ ἄνδρες οὗτοι σοφισταὶ καὶ φιλόσοφοι πρὸς ἡμῶν ὀνομάζονται.

Καὶ μέντοι καὶ ἐς τὸ θέατρον συνάγοντες αὐτοὺς δημοσίᾳ παιδεύομεν ὑπὸ κωμωδίας καὶ τραγῳδίας, ἀρετὰς τε ἀνδρῶν παλαιῶν καὶ κακίας θεωμένους, ὡς τῶν μὲν ἀποτρέποντο, ἐπ' ἐκεῖνα δὲ σπεύδοιεν. τοῖς δὲ γε κωμωδοῖς καὶ ἀποσκώπτειν καὶ λοιδορεῖσθαι ἐφίμεν ἐς τοὺς πολίτας, εὗ ἂν αἰσχυρὰ καὶ ἀνάξια τῆς πόλεως ἐπιτηδεύοντας αἰσθωνται, αὐτῶν τε ἐκείνων χάριν, ἀμείνους γὰρ οὕτω γίνονται ὀνειδιζόμενοι, καὶ τῶν πολλῶν, ὡς φύγοιεν τὸν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ἔλεγχον.

§ 23. ΑΝΑΧ. Εἶδον, ὦ Σόλων, εὗς φῆς τοὺς τραγῳδοὺς καὶ κωμωδοὺς, εἴ γε ἐκεῖνοί εἰσιν, ὑποδήματα μὲν βαρέα καὶ ὑψηλὰ ὑποδεδεμένοι, χρυσαῖς δὲ ταινίαις τὴν ἐσθῆτα πεποικιλμένοι, κράνη δὲ ἐπικείμενοι παγγέλοια, κεχηγνότα παμμέγεθες· αὐτοὶ δὲ ἔνδοθεν μεγάλα τε ἐκεκράγεσαν καὶ διεβαινον οὐκ οἶδ' ὅπως ἀσφαλῶς ἐν τοῖς ὑποδήμασι. Διονύσφ δέ, οἴμαι, τότε ἡ πόλις ἐώρταζεν. οἳ δὲ κωμῳδοὶ βραχυτέροι μὲν ἐκείνων καὶ πεζοὶ καὶ ἀνθρωπινώτεροι καὶ ἥττον ἐβόων,

κράνη δὲ πολὺ γελοιότερα, καὶ τὸ θέατρον γοῦν ἅπαν ἐγέλα ἐτ' αὐτοῖς. ἐκείνων δὲ τῶν ὑψηλῶν σκυθρωποὶ ἅπαντες ἤκουον, οἰκτίροντες, οἶμαι, αὐτοὺς πέδας τηλικαύτας ἐπισυρομένους.

Σολ. Οὐκ ἐκείνους, ὦγαθέ, ῥικτιρον, ἀλλὰ ποιητῆς ἴσως ἀρχαίην τινὰ συμφορὰν ἐπεδείκνυτο τοῖς θεαταῖς καὶ ῥήσεις οἰκτρὰς ἐτραγῶδει πρὸς τὸ θέατρον, ὑφ' ὧν ἐς δάκρυα κατασπῶντο οἱ ἀκούοντες. εἰκὸς δὲ σε καὶ αὐλοῦντας ἔωρακέναι τινὰς τότε, καὶ ἄλλους συνᾶδοντας, ἐν κύκλῳ συνεστῶτας. οὐδ' αὐτά, ὦ Ἀνάχαρις, ἀχρεῖα ἄσματα καὶ αὐλήματα. τούτοις δ' οὖν ἅπασι καὶ τοῖς τοιούτοις παραθηγόμενοι τὰς ψυχὰς ἀμείνους ἡμῖν γίνονται.

§ 24. Τὰ δὲ δὴ σώματα, ὅπερ μάλιστα ἐπόθεις ἀκοῦσαι, ὧδε καταγυμνάζομεν· ἀποδύσαντες αὐτά, ὡς ἔφην, οὐκέτι ἀπαλὰ καὶ τέλειον ἀσυμπαγῆ ὄντα, πρῶτον μὲν ἐθίζειν ἀξιοῦμεν πρὸς τὸν ἀέρα, συνοικειοῦντες αὐτὰ ταῖς ὥραις ἐκάσταις, ὡς μῆτε θάλλπος δυσχεραίνειν μῆτε πρὸς κρύος ἀπαγορεύειν, ἔπειτα δὲ χρίομεν ἐλαίῳ καὶ καταμαλάττομεν, ὡς εὐτονώτερα γίνονται· ἄτοπον γάρ, εἰ τὰ μὲν σκύτη νομίζομεν ὑπὸ τῷ ἐλαίῳ μαλαττόμενα δυσραγέστερα καὶ πολλῶ διαρκέστερα γίνεσθαι, νεκρά γε ἤδη ὄντα, τὸ δ' ἔτι ζωῆς μετέχον σῶμα μὴ ἂν ἄμεινον ἡγοίμεθα ὑπὸ τοῦ ἐλαίου διατεθῆναι.

Τοῦντεῦθεν ποικίλα τὰ γυμνάσια ἐπινοήσαντες καὶ διδασκάλους ἐκάστων ἐπιστήσαντες τὸν μὲν τινα πυκτεύειν, τὸν δὲ παγκρατιάζειν διδάσκομεν, ὡς τοὺς τε πόνους καρτερεῖν ἐθίζοιγτο καὶ ὁμοσε χωρεῖν ταῖς πλῆγαῖς μηδὲ ἀποτρέποιγτο δέει τῶν τραυμάτων. τοῦτο δὲ ἡμῖν δύο τὰ ὠφελιμώτατα ἐξεργάζεται ἐν αὐτοῖς, θυμοειδεῖς τε παρασκευάζον ἐς τοὺς κινδύνους καὶ τῶν σωμάτων ἀφειδεῖν, καὶ προσέτι ἐρρῶσθαι καὶ καρτεροὺς εἶναι.

Ὅσοι δὲ αὐτῶν κάτω συννευκότες παλαίουςι, καταπίπτειν τε ἀσφαλῶς μανθάνουσι καὶ ἀνίστασθαι εὐμαρῶς καὶ ὠθισμούς καὶ περιπλοκάς καὶ λυγισμούς καὶ ἄγχεσθαι δύνασθαι καὶ ἐς ὕψος ἀναβαστάσαι τὸν ἀντίπαλον, οὐκ ἀχρεῖα οὐδὲ οὗτοι ἐκμελετῶντες, ἀλλὰ ἐν πρῶτον καὶ μέγιστον ἀναμφιδόλως κτώμενοι· δυσπαθέστερα γὰρ καὶ καρτερώτερα τὰ σώματα γίνεσθαι αὐτοῖς διαπνούμενα. ἕτερον δὲ οὐδὲ αὐτὸ μικρόν· ἔμπειροι γὰρ δὴ ἐκ τούτου καθίστανται, εἴ ποτε ἀρίκοιντο εἰς χρεῖαν τῶν μαθημάτων τούτων ἐν ὄπλοις· δῆλον γὰρ ὅτι καὶ πολεμῖφι ἀνδρὶ ὁ τοιοῦτος συμπλακείς καταρρίφει τε θάττον ὑποσκελίσας καὶ καταπεσῶν εἴσεται ὡς ῥᾶστα ἐξανίστασθαι.

Πάντα γὰρ ταῦτα, ὦ Ἀνάχαρσι, ἐπ' ἐκείνον τὸν ἀγῶνα ποριζόμεθα, τὸν ἐν τοῖς ὄπλοις, καὶ ἡγούμεθα πολὺ ἀμείνοσι χρήσεσθαι ταῖς οὕτως ἀσκηθεῖσιν, ἐπειδὴν πρότερον αὐτῶν γυμνὰ τὰ σώματα καταμαλάξαντες καὶ διαπνήσαντες ἐρρωμενέστερα καὶ ἀλκιμώτερα ἐξεργασώμεθα καὶ κοῦφα καὶ εὐτονα καὶ τὰ αὐτὰ βαρέα τοῖς ἀνταγωνισταῖς.

§ 25. Ἐννοεῖς γὰρ, οἶμαι, τὸ μετὰ τούτου, εἶρος εἰκὸς σὺν ὄπλοις ἔσεσθαι τοὺς καὶ γυμνοὺς ἀν' ἐφόβον τοῖς δυσμενέσιν ἐμποιήσαντας, οὐ πολυσαρκίαν ἀργὸν καὶ λευκὴν ἢ ἀσαρκίαν μετὰ ὠχρότητος ἐπιδεικνυμένους, οἷα γυναικῶν σώματα ὑπὸ σκιᾷ μεμαρασμένα, τρέμοντα, ἰδρωτὶ τε πολλῷ εὐθὺς ῥέζόμενα καὶ ἀσθμαίνοντα ὑπὸ τῷ κράνει, καὶ μάλιστα ἦν καὶ ὁ ἥλιος, ὡσπερ νῦν, τὸ μεσημβρινὸν ἐπιπλέγη. οἷς τί ἂν τις χρήσαιτο διψῶσι καὶ τὸν κονιορτὲν οὐκ ἀνεχομένοις καί, εἰ αἷμα ἴδοιεν, εὐθὺς ταραττομένοις καὶ προαποθνήσκουσι πρὶν ἐντὸς βέλους γενέσθαι καὶ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τοῖς πολεμίοις; οὗτοι δὲ ἡμῖν ὑπέρυθροι ἐς τὸ μελάντερον ὑπὸ τοῦ ἡλίου κεχρωσμένοι καὶ ἀρρενωποί, πολὺ τὸ ἔμψυχον καὶ θερμὸν καὶ ἀνδρῶδες ἐπιφαίνοντες, τοσαύτης εὐεξίας ἀπο-

λαύοντες, οὔτε ρικνοὶ καὶ κατεσκληρότεσ οὔτε περιπληθεῖς ἐς βάρος, ἀλλὰ ἐς τὸ σύμμετρον περιγεγραμμένοι, τὸ μὲν ἀχρεῖον τῶν σαρκῶν καὶ περιττὸν τοῖς ἰδρώσιν ἐξαναλωκότες, ὁ δὲ ἰσχὺν καὶ τόνον παρεῖχεν, ἀμιγῆς τοῦ φαύλου περιλελειμμένον ἐρρωμένως φυλάττοντες· ὅπερ γὰρ δὴ οἱ λικμῶντες τὸν πυρὸν, τοῦτο ἡμῖν καὶ τὰ γυμνάσια ἐργάζεται ἐν τοῖς σώμασι, τὴν μὲν ἄχνην καὶ τοὺς ἀθέρας ἀποφυσῶντα, καθαρὸν δὲ τὸν καρπὸν διευκρινοῦντα καὶ προσσφρευόντα.

§ 26 Καὶ διὰ τοῦτο ὑγιαίνειν τε ἀνάγκη καὶ ἐπὶ μῆκιστον διαρκεῖν ἐν τοῖς καμάτοις· ὁφέ τε ἂν ἰδίειν ὁ τοιοῦτος ἄρξαιτο καὶ ὀλιγάκις ἂν ἀσθενῶν φανεῖη· ὡσπερ εἰ πῦρ τις φέρων ἅμα ἐμβάλοι ἐς πυρὸν αὐτὸν καὶ ἐς τὴν καλάμη αὐτοῦ καὶ ἐς τὴν ἄχνην—αὐθὺς γὰρ ἐπὶ τὸν λικμῶντα ἐπάνεμι—θᾶττον ἂν, οἶμαι, παρὰ πολὺ ἢ καλάμη ἀναφλεγείη ὁ δὲ πυρὸς κατ' ὀλίγον οὔτε φλογὸς μεγάλης ἀνισταμένης οὔτε ὑπὸ μιᾶ τῇ ὀρμῇ, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ὑποτυφόμενος χρόνῳ ὕστερον καὶ αὐτὸς ἂν κατακαυθεῖη. οὐ τοίνυν εὐδὲ νόσος οὐδὲ κάματος ἐς τοιοῦτο σῶμα ἐμπεσόντα ῥαδίως ἐλέγξειεν ἂν οὐδ' ἐπικρατήσειεν εὐμαρῶς· τὰ ἔνδοθεν γὰρ εὐ παρεσκευάσται αὐτῷ καὶ τὰ ἔξω μάλα καρτερῶς πέφρακται πρὸς αὐτά, ὡς μὴ παριέναι ἐς τὸ εἶσω μηδὲ παραδέχεσθαι μῆτε ἥλιον μῆτε κρύος ἐπὶ λύμῃ τοῦ σώματος. πρὸς τε τὸ ἐνδιδὸν ἐν τοῖς πόνοις πολὺ τὸ θερμὸν τὸ ἔνδοθεν ἐπιρρέον, ἅτε ἐκ πολλοῦ προπαρασκευασμένον καὶ ἐς τὴν ἀναγκαίαν χρεῖαν ἀποκειμένον, ἀναπληροῖ εὐθὺς ἐπάρδον τῇ ἀκμῇ καὶ ἀκαμάτους ἐπὶ πλεῖστον παρέχεται· τὸ γὰρ προπονήσαι πολλὰ καὶ προκαμεῖν οὐκ ἀνάλωσιν τῆς ἰσχύος, ἀλλ' ἐπίδοσιν ἐργάζεται, καὶ ἀναρριπιζομένη πλεῖων γίγνεται.

§ 27 Καὶ μὴν καὶ δρομικοὺς εἶναι ἀσκοῦμεν αὐτούς, ἐς μῆκος τε διαρκεῖν ἐθίζοντες καὶ ἐς τὸ ἐν βραχεὶ ὠκύτατον ἐπικουφίζοντες· καὶ ὁ δρόμος οὐ πρὸς τὸ στερρὸν καὶ ἀντίτυ-

πον, ἀλλὰ ἐν φάμμῳ βαθείᾳ, ἔνθα οὔτε βεβαίως ἀπερείσαι τὴν βάσιν οὔτε ἐπιστηρίξαι ῥάδιον, ὑποσυρομένου πρὸς τὸ ὑπεῖκον τοῦ ποδός. ἀλλὰ καὶ ὑπεράλλεσθαι τάφρον, εἰ δέοι, ἢ εἴ τι ἄλλο ἐμπόδιον, καὶ πρὸς τοῦτο ἀσκοῦνται ἡμῖν, ἔτι καὶ μολυβδίδας χειροπληθεῖς ἐν ταῖν χεροῖν ἔχοντες. εἶτα περὶ ἀκοντίου βολῆς ἐς μῆκος ἀμιλλῶνται.

Εἶδες δὲ καὶ ἄλλο τι ἐν τῇ γυμνασίῳ χαλκοῦν περιφερές, ἀσπίδι μικρᾷ ἐοικός, ὄχανον οὐκ ἐχούσῃ οὐδὲ τελαμῶνας, καὶ ἐπειράθης γε αὐτοῦ κειμένου ἐν τῇ μέσῃ καὶ ἐδόκει σοι βαρὺ καὶ δύσληπτον ὑπὸ λειότητος. ἐκείνο τοίνυν ἄνω τε ἀναρριπτοῦσιν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐς τὸ πόρρω φιλοτιμούμενοι, ὅστις ἐπὶ μῆκιστον ἐξέλθει καὶ τοὺς ἄλλους ὑπερβάλοιτο· καὶ ὁ πόνος οὗτος ὤμους τε αὐτῶν κρατύνει καὶ τόνον τοῖς ἄκροις ἐντίθησιν.

§ 28 Ὁ πηλὸς δὲ καὶ ἡ κόνις, ἅπερ σοι γελοιότερα ἐξ ἀρχῆς ἔδοξεν, ἄκουσον, ὦ θαυμάσιε, ὅτου ἕνεκα ὑποβέβληται. πρῶτον μὲν, ὡς μὴ ἐπὶ τὸ κραταιὸν ἢ πτώσις αὐτοῖς γίγνοιτο, ἀλλ' ἐπὶ τὸ μαλακὸν ἀσφαλῶς πίπτουσι· ἔπειτα καὶ τὸν ὀλισθον ἀνάγκη πλείω γίνεσθαι, ἰδρῶντων ἐν τῇ πηλῷ, ὃ οὐ ταῖς ἐγχείλεσιν εἰκαζες, οὐκ ἀχρεῖον οὐδὲ γελοῖον ὄν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐς ἰσχὺν καὶ τόνον οὐκ ὀλίγα συντελεῖ, ὁπόταν οὕτως ἐχόντων ἀλλήλων ἀναγκάζωνται ἐγκρατῶς ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ συνέχειν διολισθάνοντας· αἰρεσθαί τε ἐν πηλῷ ἰδρωκότεα μετ' ἐλαίου, ἐκπεσεῖν καὶ διαρρυῆναι τῶν χειρῶν σπουδάζοντα, μὴ μικρὸν εἶναι νόμιζε. καὶ ταῦτα πάντα ὥσπερ ἔφην ἔμπροσθεν, καὶ ἐς τοὺς πολέμους χρήσιμα, εἰ δέοι φίλον τρωθέντα ῥαδίως ἀράμενον ὑπεξενεγκεῖν ἢ καὶ πολέμιον συναρπάσαντα ἦκειν μετέωρον κομίζοντα. καὶ διὰ τοῦτο ἐς ὑπερβολὴν ἀσκοῦμεν τὰ χαλεπώτερα προτιθέντες, ὡς τὰ μικρότερα μακρῷ εὐκολώτερον φέροισιν.

§ 29. Τὴν μέντοι κόνιν ἐπὶ τὸ ἐναντίον χρησίμην οἶδ-

μεθα εἶναι, ὡς μὴ διωλισθάνοιεν συμπλεκόμενοι· ἐπειδὴν γὰρ ἐν τῇ πηλῇ ἀσκηθῶσι συνέχειν τὸ διαδιδρασκον ὑπὸ γλισχρότητος, ἐθίζονται καὶ ἐκφεύγειν αὐτοὶ ληφθέντες ἐκ τῶν χειρῶν, καὶ ταῦτα ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενοι. καὶ μὴν καὶ τὸν ἰδρωτὰ συνέχειν δοκεῖ ἢ κόνις ἀθρόον ἐκχεόμενον ἐπιπαττομένη καὶ ἐπὶ πολὺ διαρκεῖν ποιεῖ τὴν δύναμιν καὶ κώλυμα γίγνεται μὴ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἀραιοῖς τότε καὶ ἀνεφγῶσι τοῖς σώμασιν ἐμπίπτόντων· ἄλλως τε καὶ τὸν ῥύπον ἀποσμά καὶ στυλινότερον ποιεῖ τὸν ἄνδρα· καὶ ἔγωγε ἰδέως ἂν παραστησάμενος πλησίον τῶν τε λευκῶν τινα ἐκείνων καὶ ὑπὸ σκιᾷ δεδιητημένων καὶ ὄν ἂν ἔλη τῶν ἐν τῇ Λυκαίῳ γυμναζομένων, ἀποπλύνας τὴν κόνιν καὶ τὸν πηλόν, ἐροίμην ἂν σε, ποτέρῳ ἂν ὁμοιος εὖξαιο γενέσθαι· οἶδα γὰρ ὡς αὐτίκα ἔλοιο ἂν ἐκ πρώτης προσόψεως, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ τῶν ἔργων πειραθείης ἑκατέρου, συνεστηκῶς καὶ συγκεκριοτημένος εἶναι μάλλον ἢ θρύπτεσθαι καὶ διαρρεῖν καὶ λευκὸς εἶναι ἀπορία καὶ φυγῇ εἰς τὰ εἴσω τοῦ αἵματος.

§ 30. Ταῦτ' ἔστιν, ὦ Ἄναχαρσι, ἃ τοὺς νέους ἡμεῖς ἀσκοῦμεν, οἰόμενοι φύλακας ἡμῖν τῆς πόλεως ἀγαθοὺς γενήσεσθαι καὶ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ βιώσεσθαι δι' αὐτούς, κρατοῦντες μὲν τῶν δυναμένων, εἰ ἐπίοιεν, φοβεροὶ δὲ τοῖς περιοίκοις ὄντες, ὡς ὑποπτήσσειν τε καὶ ὑποταλεῖν ἡμῖν τοὺς πλείστους αὐτῶν. ἐν εἰρήνῃ τε αὐτὸ πολὺ ἀμείνοσιν αὐτοῖς χρώμεθα περὶ μηδὲν τῶν ἀισχρῶν φιλοτιμουμένοις μηδ' ὑπ' ἀργίας ἐς ὕβριν τρεπομένοις, ἀλλὰ περὶ τὰ τοιαῦτα διατρίβουσι καὶ ἀσχόλοις οὖσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ ὅπερ ἔφην τὸ κοινὸν ἀγαθὸν καὶ τὴν ἄκρην πύλωσιν· εὐδαιμονίαν, τοῦτ' ἔστιν, ὅπότε ἐς τε εἰρήνην καὶ ἐς πόλεμον τὰ ἄριστα παρεσκευασμένη φαίνοιτο ἢ νεότης, περὶ τὰ κάλλιστα ἡμῖν σπουδάζοντες.

ANAX Οὐδοῦν, ὦ Σόλων, ἦν ποτε ὑμῖν ἐπίωσιν οἱ πολέμιοι, χριστάμενοι τῷ ἐλαίῳ καὶ κωνιάμενοι πρότε καὶ αὐ-

τοί, πῦξ τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς προβεβλημένοι, κάκεινοι δη-
λαδῆ ὑποπτήσσουσιν ὑμᾶς καὶ φεύγουσι, δεδιότες μὴ σφίσι
κεχηγνῶσι πάτητε τὴν φάμμον ἐς τὸ στόμα, ἢ περιπηθή-
σαντες, ὡς κατὰ νότου γένησθε, περιπλέξητε αὐτοῖς τὰ σκέ-
λη περὶ τὴν γαστέρα, καὶ διάγχητε ὑπὸ τὸ κράνος ὑποθα-
λώντες τὸν πῆχυν. καὶ νῆ Δί' οἱ μὲν τοξεύουσι δῆλον ὅτι
καὶ ἀκοντιοῦσιν, ὑμῶν δὲ ὡσπερ ἀνδριάντων οὐ καθίξεται τὰ
βέλη, κεχρωσμένων πρὸς τὸν ἥλιον καὶ πολὺ τὸ αἷμα πεπο-
ρισμένων· οὐ γὰρ καλάμη καὶ ἀθήρες ὑμεῖς ἐστε, ὡς τάχι-
στα ἐνδιδόναι πρὸς τὸς πλιγιάς, ἀλλὰ ὀφέ ποτε καὶ μόλις,
κατατεμνόμενοι βαθέσι τοῖς τραύμασιν, αἷμα ὀλίγον ὑπο-
δείξετε. τοιαῦτα γὰρ φῆς, εἰ μὴ πάνυ παρήκουσα τοῦ πα-
ραδιήματος.

§ 32. Ἡ τὰς πανοπλίας ἐκείνας τότε ἀναλήψετε τὸς
τῶν κωμωδῶν τε καὶ τραγωδῶν, καὶ ἦν προτεθῆ ἡμῖν ἔξο-
δος, ἐκεῖνα τὰ κράνη περιθήσεσθε τὰ κεχηγνῶτα, ὡς φοβε-
ρώτεροι εἶητε τοῖς ἐναντίοις μορμολυττόμενοι αὐτούς. καὶ
ὑποδήσεσθε τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα δηλαδῆ· φεύγουσὶ τε γάρ, ἦν
δέη, κοῦφα καὶ, ἦν διώκητε, ἄφυκτα τοῖς πολεμίοις ἔσται,
ὑμῶν οὕτω μεγάλα διαβαινόντων ἐπ' αὐτούς. ἀλλ' ὄρα μὴ
ταῦτα μὲν ἡμῖν τὰ κομφὰ λῆρος ἢ καὶ παιδιὰ ἄλλως καὶ
διατριβαὶ ἀργοῦσι καὶ βραθυμείν ἐθέλουσι τοῖς νεανίσκοις. εἰ
δὲ βούλεσθε πάντως ἐλεύθεροι καὶ εὐδαίμονες εἶναι, ἄλλων
ὑμῖν γυμνασίων δεήσει καὶ ἀσκήσεως ἀληθινῆς τῆς ἐν τοῖς
ὄπλοις, καὶ ἡ ἄμιλλα οὐ πρὸς ἀλλήλους μετὰ παιδείας, ἀλλὰ
πρὸς τοὺς δυσμενεῖς ἔσται, μετὰ κινδύνων μελετῶσι τὴν
ἀρετήν. ὥστε ἀφέντες τὴν κόνιν καὶ τὸ ἔλαιον διδάσκετε
αὐτοὺς τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν, μὴ κοῦφα διδόντες τὰ ἀκόν-
τια καὶ οἷα διαφέρεσθαι πρὸς τὸν ἄνεμον, ἀλλ' ἔστω λόγχη
βαρεῖα μετὰ συρισμοῦ ἐλιττομένη καὶ λίθος χειροπληθῆς καὶ
σάγαρις καὶ γέρρον ἐν τῇ ἀριστερᾷ καὶ θώραξ καὶ κράνος.

§ 33. Ὡς δὲ νῦν ἔχετε, θεῶν τινος εὐμενεία σφίζεσθαι μοι δοκεῖτε, εἰ μὴδέπω ἀπολώλατε ὑπὸ τινων ὀλίγων φιλῶν ἐπιπεσόντων. ἰδοὺ γέ τοι, ἦν σπασάμενος τὸ μικρὸν τοῦτο ξιφίδιον τὸ παρὰ τὴν ζώνην μόνος ἐπεισπέσω τοῖς νέοις ὑμῶν ἅπασιν, αὐτοβοεῖ ἂν ἔλοιμι τὸ γυμνάσιον φυγόντων ἐκείνων καὶ οὐδενὸς ἀντιβλέπειν τῷ σιδήρῳ τολμῶντος, ἀλλὰ περὶ τοὺς ἀνδριάντας ἂν περισιτάμενοι καὶ περὶ τοὺς κίονας κατακρυπτόμενοι γέλωτα ἂν μοι παράσχοιεν δακρύνοντας οἱ πολλοὶ καὶ τρέμοντες. καὶ τότε ἂν ἰδοῖς οὐκέτι ἐρυθριῶντας αὐτοὺς τὰ σώματα, οἳοι νῦν εἰσιν, ἀλλὰ ὠχροὶ ἅπαντες αὐτίκα γένοιντ' ἂν ὑπὸ τοῦ δέους μεταβαφέντες. οὕτως ὑμᾶς ἢ εἰρήνην διατέθεικε βαθεῖα οὖσα, ὡς μὴ ἂν ῥαδίως ἀνασχέσθαι λόφον ἕνα κράνους πολεμίου ἰδόντας.

§ 34. ΣΟΛ. Οὐ ταῦτα ἔφασαν, ὦ Ἀνάχαρι, Θρακῶν τε ὅσοι μετ' Ἐδμόλπου ἐφ' ἡμᾶς ἐστράτευσαν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν αἰ μετὰ Ἴππολύτης ἐλάσασαι ἐπὶ τὴν πόλιν οὐδὲ ἄλλοι, ὅσοι ἡμῶν ἐν ὅπλοις ἐπειράθησαν. ἡμεῖς γάρ, ὦ μακάριε, οὐκ ἐπέπερ οὕτω γυμνὰ τὰ σώματα ἐκπονοῦμεν τῶν νέων, διὰ τοῦτο καὶ ἄνοπλα ἐξάγομεν ἐπὶ τοὺς κινδύνους, ἀλλ' ἐπειδὴν καθ' αὐτοὺς ἄριστοι γένωνται, ἀσκροῦνται τὸ μετὰ τοῦτο ξὺν τοῖς ὅπλοις καὶ πολὺ ἄμεινον χρήσαιντ' ἂν αὐτοῖς οὕτω διακειμένοι.

ΑΝΑΧ. Καὶ ποῦ τοῦτο ὑμῖν ἐστὶ τὸ γυμνάσιον τὸ ἐν ταῖς ὅπλοις; οὐ γὰρ εἶδον ἔγωγε ἐν τῇ πόλει τοιοῦτον οὐδὲν ἄπασαν αὐτὴν ἐν κύκλῳ περιεθῶν.

ΣΟΛ. Ἀλλὰ ἰδοῖς ἂν, ὦ Ἀνάχαρι, ἐπὶ πλεόν ἡμῖν συνδιατρίψας, καὶ ὅπλα ἐκάστῳ μάλα πολλὰ, οἷς χρώμεθα, ὁπόταν ἀναγκαῖον ἦ, καὶ λόφους καὶ φάλαρα καὶ ἵππους καὶ ἵππέας σχεδὸν τὸ τέταρτον τῶν πολιτῶν. τὸ μέντοι ὅπλοφορεῖν αἰεὶ καὶ ἀκινάκην παρεζῶσθαι περιττὸν ἐν εἰρήνῃ οἴομεθα εἶναι, καὶ πρόστιμόν γ' ἔστιν, ὅστις ἐν ἄσταισι

δηροφοροίη μηδὲν δέον ἢ ὄπλα ἐξενέγκοι εἰς τὸ δημόσιον. ὑμεῖς δὲ συγγνωστοὶ ἐν ὄπλοις αἰεὶ βιοῦντες· τό γε γὰρ ἐν ἀφράκτῳ οἰκεῖν βράδιον ἐς ἐπιβουλήν, καὶ οἱ πολέμιοι μάλα πολλοί, καὶ ἄδηλον ὅποτε τις ἐπιστάς κοιμώμενον κατασπάσας ἀπὸ τῆς ἀμάξης φονεύσειεν· ἢ τε πρὸς ἀλλήλους ἀπιστία, αὐθαιρέτως καὶ μὴ ἐν νόμῳ ξυμπολιτευομένων, ἀναγκαῖον αἰεὶ τὸν σίδηρον ποιεῖ, ὡς πλησίον εἶναι ἀμυνοῦντα, εἴ τις βιάζοιτο.

§ 35. ΑΝΑΧ. Εἶτα, ὦ Σόλων, σιδηροφορεῖν μὲν οὐδενὸς ἀναγκαίου ἔνεκα περιττὸν ὑμῖν δοκεῖ καὶ τῶν ὄπλων φείδεσθε, ὡς μὴ διὰ χειρὸς ὄντα φθείροιτο, ἀλλὰ φυλάττετε ἀποκείμενα ὡς χρησόμενοι τότε, τῆς χρείας ἐπιστάσης· τὰ δὲ σώματα τῶν νέων οὐδενὸς δεινοῦ ἐπείγοντος καταπονεῖτε παίοντες καὶ ὑπὸ τῶν ἰδρώτων καταναλίσκοντες, οὐ ταμιευόμενοι πρὸς τὸ ἀναγκαῖον τὰς ἀλκὰς αὐτῶν, ἀλλ' εἰκῆ ἐν τῷ πληθῷ καὶ τῇ κόνει ἐκχέοντες;

ΣΟΛ. Ἔοικας, ὦ Ἀνάχαρσι, τοιόνδε τι δυνάμειος πέρι ἐννοεῖν, ὡς οἶνῳ ἢ ὕδατι ἢ ἄλλῳ τῶν ὑγρῶν ἑμοίαν αὐτὴν οὔσαν· δέδιας οὖν, μὴ ὡσπερ ἐξ ἀγγείου κεραμεοῦ λάθῃ διαρρυσθεῖσα ἐν τοῖς πόνοις, κἄτα ἡμῖν κενὸν καὶ ξηρὸν οἶχηται τὸ σῶμα καταλιποῦσα ὑπὸ μηδενὸς ἔνδοθεν ἀναπληρούμενον. τό δὲ οὐχ οὕτως ἔχει σοι, ἀλλ' ὅσῳ τις ἂν αὐτὴν ἐξαντλή τοῖς πόνοις, τοσῶδε μᾶλλον ἐπιπρῆει κατὰ τὸν τῆς ὕδρας μῦθον, εἴ τινα ἤκουσας, ὡς ἀντι μιᾶς κεφαλῆς τμηθείσης δύο αἰεὶ ἄλλαι ἀνεψύοντο. ἦν δὲ ἀγύμναστος ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄτονος ἢ μὴδὲ διαρκῆ τὴν ὕλην ἔχη ὑποβεβλημένην, τότε ὑπὸ τῶν καμάτων βλάπτοιο ἂν καὶ καταμαραίνοιο, οἷόν τι ἐπὶ πυρὸς καὶ λύχνου γίγνεται· ὑπὸ γὰρ τῷ αὐτῷ φουσημάτι τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειας ἂν καὶ μείζον ἐν βραχεῖ ποιήσειας πρᾶυτήγων τῷ πνεύματι, καὶ τὸ τοῦ λύχνου φῶς ἀποσβέσειας οὐκ ἔχον ἀποχρῶσαν τῆς ὕλης τὴν χορηγίαν,

ὡς διαρκῆ εἶναι πρὸς τὸ ἀντιπνεόν· οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχυρᾶς, οἶμαι, τῆς ρίζης ἀνεφύετο.

§ 36. ΑΝΑΧ. Ταυτὶ μὲν, ὦ Σόλων, οὐ πάνυ συνήμι· λεπτότερα γὰρ ἢ κατ' ἐμὲ εἴρηκας, ἀκριβοῦς τινος φροντίδος καὶ διάνοιās δὲ δεδορκυίας δεόμενα. ἐκείνο δέ μοι πάντως εἰπέ. τίνος ἔνεκα οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς Ὀλυμπίασι καὶ Ἴσθμοῖ καὶ Πυθοῖ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὁπότε πολλοί, ὦ; φῆς, συνίσχιν ὀφόμενοι τοὺς νέους ἀγωνιζομένους, οὐδέποτε ἐν ὄπλοις ποιεῖσθε τὴν ἀμιλλαν, ἀλλὰ γυμνοὺς ἐς τὸ μέσον παραγαγόντες λακτιζομένους καὶ παιομένους ἐπιδείκνυτε καὶ νικήσασι μῆλα καὶ κότινον δίδοτε; ἄξιον γὰρ εἶδέναι τοῦτό γε, οὐτινος ἔνεκα οὕτω ποιεῖτε.

ΣΟΛ. Ἠγούμεθα γάρ, ὦ Ἀνάχαρσι, τὴν ἐς τὰ γυμνάσια προθυμίαν οὕτως ἂν πλείω ἐγγενέσθαι αὐτοῖς, εἰ τοὺς ἀριστεύοντας ἐν τούτοις ἴδοιεν τιμωμένους καὶ ἀνακηρυττομένους ἐν μέσοις ταῖς Ἑλλησι καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἐς τοσοῦτους ἀποδυσόμενοι εὐεξίας τε ἐπιμελοῦνται, ὡς μὴ αἰσχύνοιντο γυμνωθέντες, καὶ ἀξιονικότατον ἕκαστος αὐτὸν ἀπεργάζεται. καὶ τὰ ἄθλα, ὡς περ ἔμπροσθεν εἶπον, οὐ μικρά, ὁ ἔπαινος ὁ παρὰ τῶν θεατῶν καὶ τὸ ἐπισημότατον γενέσθαι καὶ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ ἀριστον εἶναι τῶν καθ' αὐτὸν δοκοῦντα. τοιγάρτοι πολλοὶ τῶν θεατῶν, οἷς καθ' ἡλικίαν ἔτι ἢ ἄσκησις, ἀπίασιν οὐ μετρίως ἐκ τῶν τοιούτων ἀρετῆς καὶ πόνων ἐρασθέντες· ὡς, εἴ γέ τις, ὦ Ἀνάχαρσι, τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβάλοι ἐκ τοῦ βίου, τί ἂν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο; ἢ τίς ἂν τι λαμπρὸν ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσει; νῦν δὲ καὶ ἀπὸ τούτων εἰκάζειν παρέχοιεν ἂν σοι, ὁποῖοι ἐν πολέμοις ὑπὲρ πατρίδος καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ ἱερῶν γένοιντ' ἂν ὄπλα ἔχοντες οἱ κοτίνου πέρι καὶ μῆλων γυμνοὶ τοσαύτην προθυμίαν ἐς τὸ νικᾶν εἰσφερόμενοι.

§ 37. Καίτοι τί ἂν πάθοις, εἰ θεάσαιο καὶ ὀρτύγων καὶ

ἀλεκτρυόνων ἀγῶνας παρ' ἡμῖν καὶ σπουδὴν ἐπὶ τούτοις οὐ μικράν; ἢ γελᾶσθαι δεῖλον ὅτι, καὶ μάλιστα ἦν μάθης, ὡς ὑπὸ νόμῳ αὐτὸ δρῶμεν καὶ προστέτακται πᾶσι τοῖς ἐν ἡλικίᾳ πικρεῖναι καὶ δρᾶν τὰ ὄρνεα διαπυκνεύοντα μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀπυκνωσεως; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο γελοῖον· ὑποδύεται γάρ τις ἡρέμα ταῖς ψυχαῖς ὄρμη ἐς τοὺς κινδύνους, ὡς μὴ ἀγεννέστεροι καὶ ἀτολμότεροι φαίνονται τῶν ἀλεκτρυόνων μηδὲ προαπαγορεύοιεν ὑπὸ τραυμάτων ἢ καμάτων ἢ τοῦ ἄλλου δυσχεροῦς. τὸ δὲ δεῖν ἐν ὄπλοις πειρᾶσθαι αὐτῶν καὶ δρᾶν τιτρωσκομένους ἄπαγε· θηριῶδες γάρ καὶ δεινῶς σκαιὸν καὶ προσέτι γε ἄλυσυτελὲς ἀποσφάττειν τοὺς ἀρίστους καὶ οἷς ἂν τις ἄμεινον χρήσαιτο κατὰ τῶν δυσμενῶν.

§ 38. Ἐπεὶ δὲ φῆς, ὦ Ἀνάχαρσι, καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ἐπελευθεσθαι, μέμνησο, ἦν ποτε καὶ ἐς Λακεδαίμονα ἔλθῃς, μὴ καταγελάσαι μηδὲ ἐκείνων μηδὲ εἶσεσθαι μάτην πονεῖν αὐτούς, ὁπόταν ἢ σφαίρας πέρι ἐν τῇ θεάτρῳ συμπεσόντες παίωσιν ἀλλήλους ἢ ἐς χωρίον ἐσελθόντες ὕδατι περιγεγραμμένον, ἐς φάλαγγας διαστάντες, τὰ πολεμίων ἀλλήλους ἐργάζωνται γυμνοὶ καὶ αὐτοί, ἄχρι ἂν ἐκβάλωσι τοῦ περιγράμματος τὸ ἕτερον σύντηγμα οἱ ἕτεροι, τοὺς κατὰ Λυκοῦργον οἱ καθ' Ἡρακλέα ἢ ἔμπαλιν, συνωθοῦντες ἐς τὸ ὕδωρ· τὸ γὰρ ἀπὸ τούτου εἰρήνη λοιπὸν, καὶ οὐδεὶς ἂν ἔτι παίσει· μάλιστα δὲ ἦν ὄρας μαστιγούμενους αὐτοὺς ἐπὶ τῇ βωμῇ καὶ αἵματι ῥεομένους, πατέρας δὲ καὶ μητέρας παρεστῶσας οὐχ ὅπως ἀνιωμένας ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, ἀλλὰ καὶ ἀπειλούσας, εἰ μὴ ἀντέχοιεν πρὸς τὰς πληγὰς, καὶ ἰκετευσάσας ἐπὶ μήκιστον διαρκέσαι πρὸς τὸν πόνον καὶ ἐγκατερῆσαι τοῖς δεινοῖς. πολλοὶ γοῦν καὶ ἐναπέθανον τῇ ἀγῶνι, μὴ ἀξιώσαντες ἀπαγορευοῦσαι ζῶντες ἔτι ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν οἰκείων μηδὲ εἶσαι τοῖς σώμασιν, ὧν καὶ τοὺς ἀνδριάντας ὄφει τιμωμένους δημοσίᾳ ὑπὸ τῆς Σπάρτης ἀνασταθέντας.

Ὅταν τοίνυν ὄρθς κάκειναι, μήτε μαινέσθαι ὑπολάβῃς αὐτοὺς μήτε εἴπησ, ὡς οὐδεμιᾶς ἔνεκα αἰτίας ἀναγκαίας τχλιπωροῦσι, μήτε τυράννου βιαζομένου μήτε πολεμίων διατιθέντων εἴποι γὰρ ἂν σοι καὶ ὑπὲρ ἐκείνων Λυκοῦργος ὁ νομοθέτης αὐτῶν πολλὰ τὰ εὐλογα καὶ ἅ συνιδῶν κολάζει αὐτούς, οὐκ ἐχθρὸς ὢν οὐδὲ ὑπὸ μίσους αὐτὸ δρῶν οὐδὲ τὴν νεολαίαν τῆς πόλεως εἰκῆ παραναλίσκων, ἀλλὰ καρτερικωτάτους καὶ παντὸς δεινοῦ κρείττονας ἀξιῶν εἶναι τοὺς σώζειν μέλλοντας τὴν πατρίδα. καίτοι κἂν μὴ ὁ Λυκοῦργος εἴπη, ἔννοεῖς, οἶμαι, καὶ αὐτός, ὡς οὐκ ἂν ποτε ληφθῆις ὁ τοιοῦτος ἐν πολέμῳ ἀπύρρητόν τι ἐξείποι τῆς Σπάρτης αἰκίζόμενων τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καταγελῶν αὐτῶν μαστιγοῖτο ἂν, ἀμιλλώμενος πρὸς τὸν παλόντα, ὡς πρότερον ἀπαγορεύσειεν.

§ 39. ANAX. Ὁ Λυκοῦργος δὲ καὶ αὐτός, ὦ Σόλων, ἐμαστιγοῦτο ἐφ' ἡλικίας ἢ ἐκπρόθεσμος ὢν ἤδη τοῦ ἀγῶνος ἀσφαλῶς τὰ τοιαῦτα ἐνεανιεύσατο :

ΣΟΛ. Πρεσβύτης ἤδη ὢν ἔγραψε τοὺς νόμους αὐτοῖς Κρήτηθεν ἀφικόμενος. ἀπεδεδημήκει δὲ παρὰ τοὺς Κρήτας, ὅτι ἤκουεν εὐνομητάτους εἶναι, Μίνως τοῦ Διὸς νομοθετήσαντος ἐν αὐτοῖς.

ANAX. Τί οὖν, ὦ Σόλων, οὐχὶ καὶ σὺ ἐμιμήσω Λυκοῦργον καὶ μαστιγοῖς τοὺς νέους ; καλὰ γὰρ καὶ ταῦτα καὶ ἄξια ὄμων ἐστίν.

ΣΟΛ. Ὅτι ἡμῖν ἱκανά, ὦ Ἀνάχαρις, ταῦτα τὰ γυμνάσια οἰκεῖα ὄντα· ζηλοῦν δὲ τὰ ξενικά οὐ πάνυ ἀξιοῦμεν.

ANAX. Οὐκ, ἀλλὰ συνίης, οἶμαι, οἶόν τί ἐστι μαστιγοῦσθαι γυμνόν, ἄνω τὰς χεῖρας ἐπαίροντα, μηδενὸς ἔνεκα ὠφελίμου ἢ αὐτῷ ἐκάστῳ ἢ κοινῇ τῇ πόλει. ὡς ἔγωγε ἦν ποτε ἐπιδημήσω τῇ Σπάρτῃ, καθ' ὃν καιρὸν ταῦτα δρῶσι, δοκῶ μοι τάχιστα καταλευσθήσεσθαι δημοσίᾳ πρὸς αὐτῶν, ἐπιγελῶν ἐκάστοις, ὅπῃ δρῶ τυπτομένους καθάπερ κλέ·

πτας ἢ λωποδύτας ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον ἐργασαμένους. ἀτε-
χνῶς γὰρ ἐλλεβόρου δεῖσθαι μοι δοκεῖ ἢ πόλις αὐτῶν οὕτω
καταγέλαστα ὑφ' αὐτῆς πάσχουσα.

§ 40. ΣΟΛ. Μὴ ἐρήμην, ὦ γενναῖε, μηδὲ τῶν ἀνδρῶν
ἀπόντων μόνος αὐτὸς λέγων οἴου κρατεῖν· ἔσται γάρ τις ὁ
καὶ ὑπὲρ ἐκείνων σοὶ τὰ εἰκότα ἐν Σπάρτῃ ἀντερῶν. πλὴν
ἀλλ' ἐπεὶ περ ἐγὼ τὰ ἡμέτερά σοι διεξελέλυθα, οὐ δὲ οὐ πά-
νυ ἀρεσκομένῳ αὐτοῖς ἔοικας, οὐκ ἄδικα αἰτήσῃς ἔοικα
παρὰ σοῦ, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῇ μέρει διεξέλθῃς πρὸς με, ὃν
τρόπον ὑμεῖς οἱ Σκυθῆαι διασκεῖτε τοὺς νέους τοὺς παρ'
ὑμῖν καὶ οἷσισι γυμνασίοις ἀνατρέφετε καὶ ὅπως ὑμῖν ἄνδρες
ἀγαθοὶ γίνονται.

ΑΝΑΧ. Δικαιότατα μὲν οὖν, ὦ Σόλων, καὶ ἔγωγε διη-
γήσομαι τὰ Σκυθῶν νόμιμα, οὐ σεμνὰ ἴσως οὐδὲ καθ' ὑμᾶς
οἷ γε οὐδὲ κατὰ κόρρης παταχθῆναι τολμήσαιμεν ἂν μίαν
πληγὴν· δειλοὶ γὰρ ἐσμέν. ἀλλὰ εἰρήσεται γε ὅποια ἂν ἦ. ἐς
αὔριον μέντοι, εἰ δοκεῖ, ὑπερβαλώμεθα τὴν συνουσίαν, ὡς
ἅτε αὐτὸς ἔφησ' ἔτι μᾶλλον ἐννοήσαιμι καθ' ἡσυχίαν ἅ τε
χρῆ εἰπεῖν συναγάγοιμι τῇ μνήμῃ ἐπελθῶν. τὸ δὲ νῦν ἔχον
ἀπίωμεν ἐπὶ τούτοις· ἐσπέρα γὰρ ἦδη.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΒΙΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

Γέννησις, παιδείυσις. Ὁ Ξενοφῶν, υἱὸς τοῦ Γρούλλου, ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ 434. Ὅτε ἦτο νέος ὑπῆρξε πιστὸς μαθητὴς τοῦ φιλοσόφου Σωκράτους, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἠγαπᾶτο.

Ἀσχολίαι. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, δηλ. τὸ 401 π. Χ. προσεκλήθη εἰς τὰς Σάρδεϊς ὑπὸ τοῦ φίλου του Προξένου τοῦ Βοιωτοῦ, ἵνα συστήσῃ αὐτὸν οὗτος πρὸς Κῦρον τὸν νεώτερον, ὁ ὁποῖος τότε ἠτοιμάζετο νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀρταξέρξου. Ὁ Ξενοφῶν ἠκολούθησε τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην ὡς ἀπλοῦς ἔθελοντῆς. Μετὰ δὲ τὴν παρὰ τὰ Κούναξα μάχην καὶ τὸν δι' ἀπάτης τοῦ Τισσαφέρονος θάνατον τοῦ Κλεάρχου καὶ τῶν λοιπῶν στρατηγῶν τῶν μυρῶν ὁ Ξενοφῶν ἐξελέχθη στρατηγός. Τότε ἐν μέσῳ μεγίστων δυσκολιῶν καὶ κινδύνων διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ στρατιωτικῆς του ἰκανότητος κατώρθωσε καὶ ᾠδήγησε τοὺς μυρῖους εἰς τὴν Θράκην. Μετὰ ταῦτα ἐπανῆλθε μὲ τὸν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του στρατὸν εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ παρέδωκε τοῦτον εἰς τὸν στρατηγὸν τῶν Λακεδαιμονίων Θίβρωνα, ὁ ὁποῖος ἐπολέμει πρὸς τοὺς Πέρσας. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ Ξενοφῶν ἐπολέμησε κατὰ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν, ὅστις ἦτο φίλος τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐβοήθησε τὸν ἐχθρὸν αὐτῶν Κῦρον, ἐξωρίσθη ἀπὸ τῆς πατρίδος του.

Ἐν Μ. Ἀσίᾳ ὁ Ξενοφῶν ἐπολέμησε μετὰ τῶν Σαρτιατῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων καὶ συνεδέθη διὰ στενοτάτης φιλίας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Σαρτιατῶν Ἀγησίλαου. Ὁ Ξενοφῶν ἀκολουθῶν τὸν Ἀγησίλαον ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπολέμησεν ἐν Κορωνείᾳ (394 π. Χ.) μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τῶν συμπολιτῶν τοῦ Ἀθηναίων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύμμαχοι τῶν Θηβαίων.

Οἱ Σπαρτιᾶται ἀμείβοντες τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ξενοφώντος ἔδωκαν εἰς αὐτὸν κτῆμά τι ἐν Σκιλλοῦντι τῆς Ἡλίδος παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν καὶ διώρισαν αὐτὸν ἐκεῖ πρόξενον. Ἐνταῦθα εἰς τὸν τερπνότετον τοῦτον τόπον ἔζησεν ὁ Ξενοφῶν εἴκοσιν ἔτη καὶ πλέον ἀσχολούμενος εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ἔργων του καὶ εἰς τὸ κινήγιον.

Θάνατος. Ἐν Σκιλλοῦντι ὁ Ξενοφῶν ἔμεινε μέχρι τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης (371 π.Χ.), κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Θηβαίων. Τότε ὁ Ξενοφῶν μετέβη εἰς Κόρινθον, ὅπου ἐκατοίκησεν. Ὅτε διέμενεν ἐν Κορίνθῳ, οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεκάλεσαν αὐτὸν ἐκ τῆς ἔξορίας. Ἀλλ' ὁ Ξενοφῶν δὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀπέθανε δὲ ἐκεῖ κατὰ τὸ 350 π. Χ. εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν καὶ πλέον.

Συγγράμματα. Ὁ Ξενοφῶν συνέγραψε πολλὰ συγγράμματα. Μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων του εἶναι ἡ **Κύρου Ἀνάβασις** καὶ τὰ **Ἑλληνικά**.

Τὰ Ἑλληνικά, εἶναι διηρημένα εἰς ἑπτὰ βιβλία· περιλαμβάνουσι δὲ τὴν ἱστορίαν τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου 411-404 π. Χ. καὶ τῶν, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου συμβάντων μέχρι τῆς ἐν Μαντινείᾳ μάχης (403- 362 π. Χ.) ✕

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Κεφ. 1. § 1—28.

1-2) **Γλωσσικά.** Ἀθήνησι, ἐπίρρ.=ἐν Ἀθήναις.—στάσις=ἐπανάστασις κατὰ τῶν καθεστώτων.—Τελευταίω-ῶ=τελειώνω.—ἐκ τούτου=μετὰ ταῦτα.—ἀξιόω-ῶ=ἀπαιτῶ.—οἷσπερ=ὅποιος βεβαίως.—ἐπιστέλλω τινι=παραγγέλλω, διατάττω τινά.—δέομαι=ἔχω ἀνάγκην, παρακαλῶ.—περιπλέω=πλέω περίξ, πλησίον.—ὡς μὲν, καὶ ὡς· ὡς=πῶς.—Θεμιστογένει=ὑπὸ Θεμιστογένους.

Πραγματικά. Ἡ Ἀθήνησι στάσις, δηλ. οἱ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν 30 τυράννων καὶ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Θρασυβούλου (404—403 π. χ.).—ἐν τῷ... πολέμῳ, τῷ Πελοποννησιακῷ.—ἡ μάχη, παρὰ τὰ Κούναξα τὸ 401 π.χ. Θεμιστογένει, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐξέδωκεν ὁ Ξενοφῶν τὴν Ἀνάβασιν, ἵνα μᾶλλον ἀξιόπιστον καταστήσῃ αὐτήν.

§ 3. **Γλωσσικά.** Ἐπει μόντοι=ἄφ' οὗ δέ.—πολλοῦ ἀξίος γίγνομαι τινι=πολὺ χρήσιμος γίνομαι εἰς τίνα, προσφέρω σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς τίνα.—δοκέω-ῶ=ιομίζομαι, φαίνομαι.—καταπέμπω=στέλλω κάτω, ἐκ τῶν μεσογείων εἰς τὰ παράλια.—ἅμα μὲν... ἅμα δέ=ἄφ' ἑνὸς μὲν... ἄφ' ἑτέρου δέ.—ἤρημναι ἦσαν, ὑπερσ. τοῦ αἰρέομαι-οῦμαι=ἐκλέγω, προτιμῶ.—προστάτης=ἡγεμών, ἀρχων.—σφῶν=αὐτῶν.—δηῶω-ῶ=ληλατῶ.—

Πραγματικά. Ὦν, δηλ. τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Λυδίας.—

§ 4-5. **Γλωσσικά.** Ἀρμοστής=διοικητής.—Νεοδαμώδης, οὐς, (νέος, δᾶμος—δῆμος)=ὁ νεωστὶ γενόμενος πολίτης ἀπὸ εἰλωτος, νέος πολίτης, ἀπελευθερωθεὶς.—αἰτέω-ῶ=ζητῶ.—κέρδος, δηλ. ἂν εἶναι.—ἀποδημέω-ῶ=ἀπέρχομαι ἐκ τῆς πατρίδος μου, ἀπουσιάζω ἐκ τῆς πατρίδος μου.—ἐναπόλοιντο, εὐκτ, μέσ. ἄορ. 6'. τοῦ ἐναπόλλομαι=καταστρέφομαι ἐν τινι (ἐν τῇ ἀποδη-

μία).— ὅ,τι ἀντωνυμία ὅστις, ἦτις, ὅ,τι.—ἐπιτάττω=διατάττω, ἀγαπάω-ῶ=ἀρκοῦμαι.—ἀδήωτος (ἀ-δηῶ-ῶ)=ἀλεηλάτητος.

Πραγματικά. Ἀρμοστής ἐλέγετο παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ὁ διοικητὴς ὁ ἀποστελλόμενος ἐκ τῆς Σπάρτης, ὅπως διοικήσῃ πόλιν ὑποτεταγμένην εἰς αὐτήν. Ἀφίκοντο, ὁ Θίβρων κατ' οἶμετ' αὐτοῦ.—πρὸς τὸ ἱππικόν, τοῦ Τισσαφέρνους.

§ 6. **Γλωσσικά.** συμμείγνυμι (ἄορ. συνέμειξα) τινα=ἀναμειγνύω ἐμαυτὸν μετὰ τινος, ἐνοῦμαι μετὰ τινος.—ἐκῶν, ἐκοῦσα, ἐκόν=θέλων, οῦσα, ον.—συστρατεία=συνεκστρατεία, συμμετοχὴ εἰς τὴν ἐκστρατείαν.—προσχωρέω-ῶ τινα=ἔρχομαι μὲ τὸ μέρος τινός, ἐνοῦμαι μετὰ τινος.—μηδίξω=εἶμαι μὲ τὸ μέρος τῶν Μήδων, ὑποστηρίζω τοὺς Μ.—φεύγω=ἐξορίζομαι.

Πραγματικά. Οἱ ἀναβάντες μετὰ Κύρου, ἐκ τῶν συνεκστρατευσάντων μετὰ τοῦ Κύρου τῶν λεγομένων μυρίων εἶχον ἀπομείνει περίπου 5000. προσεχώρησαν αὐτῷ, τῷ Θίβρωνι.—

§ 7. **Γλωσσικά.** Ἦν ἄς=τινάς.—κατὰ κράτος=διὰ τῆς βίας — γὰρ ἡμῖν=δέ.—περιστρατοπεδεύομαι=στρατοπεδεύω περίξ.—ἄλλως.=κατ' ἄλλον τρόπον.—ἐλείν, ἀπαρ. ἄορ. β'. τοῦ αἰρέω-ῶ=κυριεύω.—φρεατία (φρέαρ)=ὀπή βαθεῖα ἐν εἶδει φρέατος.—τέμνω, ἄορ. β'. ἔτεμον-ὄμην = κόπτω, ἀνοίγω.—ὑπόνομος=ὁδὸς ὑπόγειος.—ὀρύττω=σκάπτω.—ἐκθέω=τρέχω ἔξω, κάμνω ἔξοδον.—ἐμβάλλω τι εἰς τι=ρίπτω.—ὄρυγμα=φρεατία.—ἐφίστημι, ἄορ. ἐπέστησα=τίνην τι ἐπάνω εἰς...—ἐκδραμόντες, ἐξέδραμον ἄορ. β'. τοῦ ἐκθέω

Πραγματικά. Ὑπόνομον ὄρυττεν. Ὁ ὑπόνομος ἐξετείνετο ἀπὸ τῆς φρεατίας μέχρι τοῦ ὕδραγωγείου τῆς πόλεως. Ἡ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀφαίρεσις τοῦ ὕδατος τῆς πόλεως ἦτο μέσον, ὅπως ἀναγκασθῶσιν οἱ πολιορκούμενοι εἰς παράδοσιν δι' ἔλλειψιν ὕδατος, τὸ ὁποῖον θὰ διωχτεῦετο εἰς τὸν βαθὺν λάκκον, τὴν φρεατίαν.—Χελώνη, ἦτο πολιορκητικὴ μηχανή, φέρουσα στέγην ἐκ μὴ εὐφλέκτων ὕλων καὶ ἐκινεῖτο ἐπὶ τροχῶν. Ὑποκάτω ταύτης προφυλαττόμενοι οἱ στρατιῶται καὶ κινουντες αὐτήν εὐκόλως διὰ τῶν τροχῶν ἐπλητίζον εἰς τὰ τεῖχη καὶ ἔσκαπτον ἢ ἐπέφερον βλάβας εἰς αὐτά.

§ 8 9. **Γλωσσικά.** Μηχανητικός(μηχανῶμαι)=ἐφευρετικός, πολυμήχανος, πανούργος.—ζημιόομαι-οῦμαι=τιμωροῦμαι, κατα-

δικάζομαι. — φεύγω (φυγᾶς) = ἐξορίζομαι. — ἐφείη, εὐκτική ἄορ. β'. τοῦ ἐφ-ίημι = ἐπιτρέπω. — Γνούς, μετοχ. ἄορ. β'. τοῦ γινῶσκω = γινώριζω, ἐνοῶ. — κοινολογέομαι — οὔμαι. = συνεννοοῦμαι. — θατέρω = τῷ ἐτέρῳ. — κηλῖς-ἴδος = στίγμα, προσβολή. — ἀταξία = ἄπειθεια. — ζημίωμα = τιμωρία. — πολὺ ἥδιον = πολὺ εὐχαριστότερον. — ἦει, παρατ. τοῦ ἔρχομαι. — παράγω = ὀδηγῶ πλησίον εἰς (τὴν θάλασσαν).

§ 10—11. Γλωσσικῆ. Σατραπεύω = εἶμαι σατράπης (ἄρχων), ἐνταῦθα = εἶμαι ὑποσάτράπης, ὑποδιοικητής. — σατραπεία = ὑποδιοίκησις. — ἀναξεύγνυμι = ζευγνύω πάλιν τὰ ὑποζύγια, ξεκινῶ, ἐνταῦθα = ἐτοιμάζω. — στόλος (στέλλω) = ταξίδιον με μεγάλην συνοδείαν. — ἀποδίδωμι = δίδω ὀπίσω, δίδω τὸ ἀφειλόμενον. — δεῖ = εἶναι ἀνάγκη. — καθίστημι = διορίζω. — ἐπὶ σοί = εἰς τὴν ἐξουσίαν (στοῦ χέρι) σου. — δήπου = βεβαίως, ὡς νομίζω.

§ 12—13. Γλωσσικῆ. Ἐγνώ (ἄορ. β' τοῦ γινῶσκω) = ἔκρινε, — ὑπαρχος = ὑποδιοικητής. — κάλλιστα καὶ ἥδιστα = ὠραιότατα (λαμπρότατα) καὶ εὐαρεστότατα. — προσλαμβάνω = πρὸς τοῦτοις λαμβάνω, καταλαμβάνω. — ἐπιθαλαττίδιος = παραθαλάσσιος. — ξενικὸν (στράτευμα) = μισθοφορικὸν στράτευμα. — ἄρμαμαξα = ἄμαξα ταξιδίου ἰδίως διὰ γυναῖκας. — ἀμέμπτως = ἀφθόνως, πλουσιοπαρόχως. — κατασκευάζομαι = παρασκευάζω, καταρτίζω. — συστρατεύομαι τινι = ἐκστρατεύω μετὰ τινος. — ὁπότε = ὁσάκις. — ἐμβάλλω = εἰσβάλλω. — κακουργῶ = κάμνω κακόν, βλάπτω. — ἀντιτιμῶ = τιμῶ τινὰ καὶ ἐγὼ ὅπως αὐτὸς ἐμέ. — ἔστιν ὅτε = ἐνίστε, παρακαλῶ = προσκαλῶ.

Πραγματικῆ. Σατραπεύειν, δηλ. τῆς Αἰολίδος. Ἄρμαμαξα, ἦτο ἄμαξα μετέσσαρας τροχούς, κλειστή πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ τὰ ἄνω, εἰς τὰ πλάγια δὲ ἔφερε παραπετάσματα. Ἦτο ἀναπαυτικὴ καὶ κατάλληλος διὰ ἐπιφανῆ πρόσωπα καὶ ἰδιαίτερος διὰ γυναῖκας.

§ 14-15. Γλωσσικῆ. Ἀναπτερόω-ω = δίδω πτερὰ εἰς τινὰ (ἕνα πετάξῃ), παρακινῶ, παρασύρω. — φυλάττομαι τινὰ = προφυλάττομαι ἀπὸ τινὰ. — τυραννῖς-ἴδος = τυραννικὴ ἐξουσία, δεσποτικὴ ἀρχή. — πιστεύω τινι = ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινὰ. — ἀσπάζομαι = ἀγαπῶ ἐγκαρδίως, φέρομι φιλοφρόνως. — εἶδος = μορφή. — πάγκαλος = πολὺ ὠραῖος.

§ 16). Ἐχυρός=δχυρός.—οἱ ἐνόητες=οἱ ἐντὸς ὄντες, εὐρισκόμενοι.—ἔστε=ἔως ἔτου.—τιμωρῶ τινι=λαμβάνω ἐκδίκησιν διὰ τινα.

Πραγματικά. Εἰσελθόν, δηλ. εἰς τὰ δωμάτια τῆς Μανίας—ἐνθα, ἐν Γέργιθι.

§ 16-17. **Γλωσσικά.** Καιρός=εὐκαιρία, περίστασις.—ἐπιθαλάττιος (ἐπιθαλαττίδιος)=παραθαλάσσιος.—ἐλευθεροῦμαι=ἐλευθερώνω ἑμαυτόν.—οὐ πάνν τι καλῶς=τχεδὸν ὄχι πολὺ καλῶς, οὐδόλως καλῶς—περιέπομαι=τυγχάνω περιποιήσεως περιέπω=περιποιούμαι.—χωρίον=φρούριον.—τὴν φυλακὴν ἔχω=φυλάττω, φρουρῶ.—γίνεται τὰ ἱερά (καλά)=ἡ θυσία γίνεται αἰσίῃ.—καλλιερέομαι—οὔμαι=θυσιάζω θυσίαν καλήν, αἰσίαν, δηλ. εὐπρόσδεκτον εἰς τοὺς θεοὺς—καρτερέω—ῶ=ἐπιμένω.—χαλεπῶς φέρω=λυπούμαι, στενοχωροῦμαι.—ἐγκρατὴς γίνομαι τινος=γίνομαι κύριός τινος, καταλαμβάνω τι (στρατιωτικῶς).

Πραγματικά. Ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ. Εἰς τὴν σατραπείαν τοῦ Φαρναβάζου ὑπῆρχεν ἀταξία ἕνεκα τῶν γεγονότων, τὰ ὅποια ἀναφέρονται.

§ 18-19. **Γλωσσικά.** Φλυαρέω—λέγω φλυαρίας, πράττω ἀνοηρίας, ματαιοπονῶ.—διατρέβω=χρονοτριβῶ.—ἀφελῆσθαι, ἀπαρ. μέσ. ἀόρ. β' τοῦ ἀφαιροῦμαι=ἀφαιρῶ.—πειράομαι—ῶμαι=προσπαθῶ.—τάξις=στρατιωτικὸν σῶμα.—συγχῶ—ῶ=γεμίζω μὲ χῶματα, καλύπτω μὲ χῶματα.—συνητρώσκω=πληγῶν ὄμοῦ, καταπληγῶν.—παίω=κτυπῶ ἐκ τοῦ πλησίον, βάλλω=κτυπῶ μακρόθεν (διὰ θέλους).—ἀπελαύνω, ἀόρ. ἀπήλασα=ἀποδιώκω.—ἀχθομαι=λυπούμαι, στενοχωροῦμαι.—ἄθυμος=ἀπρόθυμος, ἀτολμος.—προσβολή=ἐπίθεσις.—ἄρχων=ὁ τὴν φυλακὴν ἔχων=ὁ φρούραρχος.—ἦκω=ἔχω ἔλθει.—δοκοῦντα=ἀρεστά.—ἠγοῦμαι=προηγούμεναι, ὀδηγῶ.—ἀναπετάννυμι=ἀνοίγω.

Πραγματικά. Ἐκ τοῦ τείχους, δηλ. τῆς Κεθρήνος.—σὺν τῷ βαρβάρῳ βάρβαρος, ἐναυθα=βάρβαροι.—ἦκε, δηλ. κῆρυξ.

§ 20-21. **Γλωσσικά.** Προσδοκάω—ῶ=περιμένω μετὰ φόβου.—δκνέω—ῶ=ὀπποτεύω, φοβοῦμαι.—εἰς λόγους· λόγοι=ὀμιλία, συεννόησις.—ὀμηρος=ὁ διδόμενος πρὸς ἐξασφάλισιν (ὡς ἐνέχυρον) τῆς εἰρήνης.—συμμείγνυμι τινι=συναντῶ τινα.—

ἐπὶ τίσιν—μὲ ποίους ὄρους.—ἐφ' ᾧ τε—ἐπὶ τῷ ὄρω, μὲ τὴν συμφωνίαν.—εἶαν, ἀπαρ. τοῦ εἶω-ᾶ, ἀόρ. εἶσα—ἀφήνω.—βία τινος—ἐναντίον τῆς θελήσεώς τινος.—εἰσιέναι, ἀπαρ. τοῦ εἰσέρχομαι.—*παρακελεύομαι*—προτρέπω, παρακινῶ.—*πολιτεύω*—εἶμαι πολίτης, ζῶ ὡς πολίτης.—*ἡγοῦμαι ἐπὶ*—δηγῶ ἐναντίον.—*συμπροπέμπω*—συνοδοεῶ.—*ἡδομαι*—χαίρω, εὐχαριστοῦμαι.

Ἱστορικὰ. *Προσδοκῶν τὸν Φαρνάβαζον.* Ὁ Φαρν. εἶχεν ἀπειλήσει τὸν Μειδίαν (§ 15). *Ἐκάστης τῶν συμμάχων.* Ἐνοοῦνται οἱ ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ σύμμαχοι τῶν Σπαρτιατῶν.—*τοῖς πολίταις, τοῖς Ἑλλήσι.*

§ 22. **Γλωσσικὰ.** *Παρ-έπομαι* τινι—παρακολουθῶ τινι.—*ἀτυχέω-ᾶ* τινος—ἀποτυγχάνω εἰς τι—*εἰς δύο*—ἕνα δύο.—*καί μάλα*—παρὰ πολὺ.—*ἡγῆ*, τοῦ *ἡγοῦμαι*.—*προπορεύομαι*.—*τὸ ἱερὸν*—ὁ ναός.—*παραχρημα*—ἄμέσως.

Ἱστορικὰ. *Ἡξίου τὴν τῶν Γεργ. πόλιν.* Ὁ Μειδίας ἐζήτηε τὴν Γέργιθα, διότι εἰς αὐτὴν ἦσαν οἱ θησαυροὶ του.—*ἀπὸ τῶν πύργων*, ἐνοοῦνται τὰ τεῖχη τῆς Γέργιθος.

§ 23—24. **Γλωσσικὰ.** *θέσθαι.. τὰ ὄπλα* τίθεμαι τὰ ὄπλα—στρατοπεδεῶ.—*ἀν-εἶπε*, ἀόρ. 6'. τοῦ *ἀν-αγορεύω*—γνωστοποιῶ διὰ κήρυκος.—*δορυφόρος*—σωματοφύλαξ.—*στόμα*—μέτωπον.—*μισθοφορέω-ᾶ*—ὑπηρετῶ ὡς μισθοφόρος στρατιωτής.—*δεινὸν*—φοβερόν, αἰτία φόβου.—*ξένια*—τὰ πρὸς φιλοξενίαν ἀπαιτούμενα.—*ξενίζω* τινὰ—φιλοξενῶ τινι.—*διασκεπόμεθα*, μέλλ. τοῦ *διασκοπέομαι-οῦμαι*—σκέπτομαι, ἐξετάζω μετ' ἀκριθείας.

Ἱστορικὰ. *Πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν.* Ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως ἦτο ὁ ναός τῆς Ἀθηνᾶς.—*Μειδία οὐδὲν ἔτι δεινὸν εἶναι.* Δὲν ὑπῆρχεν αἰτία νὰ φοβῆται ὁ Μειδίας, διότι εἶχε παύσει πλέον νὰ εἶναι κυρίαρχος.

§ 25—26. **Γλωσσικὰ.** *Ἀρχων*—κύριος.—ὁ *οἶκος*—ἡ περιουσία.—*ἡ νομὴ*—ἡ βοσκή, λειβάδι.—*ἀπογράφω*—καταγράφω, σημειῶν.—*ψεύδομαι*—ἐξαπατῶ μὲ ψεύματα.—*μικρολογέομαι-οῦμαι*—εἶμαι μικρολόγος, λεπτολογῶ.—*τὰ πατρῶα*—ἡ πατρικὴ περιουσία.—*κρατέω-ᾶ*—εἶμαι νικητής.

Ἱστορικὰ. *Ψεύδεται.* Ὁ Μειδίας ἐψεύδετο, διότι κατέγραφεν ὡς ἰδικά του κτήματα, τὰ κτήματα τῆς Μανίας.

§ 27. **Γλωσσικὰ.** *Οἰκησις*—κατοικία.—*φράζω*, ἀόρ. ἔφρασα

—λέγω. —λαβεῖν—συλλαβεῖν. —άλίσκομαι = συλλαμβάνομαι. —
κατασημαίνομαι—σφραγίζω καλῶς.

§ 28 ἐξιόν, μετοχ. τοῦ ἐξέρχομαι. —ταξίαρχος—ὁ ἀρχηγὸς
μῆς στρατιωτικῆς τάξεως, ἑνὸς τάγματος. —εἰργασται, (παρὰκ.
τοῦ ἐργάζομαι). —ἔχει παρασκευασθῆ, ἐξευρεθῆ. —ἐγγύς—πλη-
σίον, περίπου. —ἐνιαυτός—ἔτος. —προσεργάζομαι—προσέτι ἀπο-
κτῶ. —προσέσται, μέλλ. τοῦ πρόσ-εيمي—προσέτι ὑπάρχω. —
θεραπευτικός—πρόθυμος (εἰς τὸ ὑπηρετεῖν). —εὐτακτος—εὐπει-
θής. —ἐρομένου, ἠρόμην τοῦ ἐρωτῶ.

Πραγματικῆ. Ἐπὶ ταῖς θύραις, τῆς οἰκίας τῆς Μανίας.
τῶν ταξίαρχων καὶ λοχαγῶν. Εἰς τὸν Σπαρτιατικὸν στρατὸν
ταξίαρχος ἦτο ὁ διοικητὴς στρατιωτικοῦ σώματος (τάξεως) ἐκ
200 περίπου ἀνδρῶν, λοχαγὸς δὲ ὁ διοικητὴς λόχου (ἐξ 100
περίπου στρατιωτῶν).

Κεφάλαιον 2.

§ 1-2 **Γλωσσικῆ:** Διαπράττομαι τι—φέρω τι εἰς τέλος,
κατορθώνω. —βουλεύομαι—σκέπτομαι. —χειμάζω—διέρχομαι
τὸν χειμῶνα. —βαρὺς—ἐνοχλητικός. —αὖ—πάλιν. —καταφρο-
νῶν, δηλ. τῶν Ἑλλήνων. —ἡ ἵππος—τὸ ἵππικόν. —πότερος—
ποιὸς ἐκ τῶν δύο. —ἐπιτειχίζω—ἐγείρω τεῖχος, ὀχύρωμα ἐναν-
τίον τινός. —οἰκησις—κατοικία, χώρα. —σπονδαί—εἰρήνη, συν-
θήκη. —πάνυ τι—τόσον πολὺ. —ἀχθομαι—λυποῦμαι στενοχω-
ροῦμαι—φέρω καὶ ἄγω—ληλατῶ, διαρπάζω (ἄψυχα καὶ ἔμφυ-
χα). —διατελῶ ἔχων—ἐξακολουθῶ νὰ ἔχω. —πέραθεν—ἀπὸ τὸ
ἀπέναντι μέρος. —περισταυρόω—ῶ—περιφράσω διὰ σταυρωμά-
των, ξυλίνων πασσάλων, ὀχυρώνω κύκλῳ. —ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ
—μακρὰν τοῦ ἑλληνικοῦ. —ἐξῆσαν, παρὰκ. τοῦ ἐξέρχομαι. —ἀν-
δράποδα—κίχμάλωτοι. —χρήματα—πράγματα (κινητά), λάφυρα.

Πραγματικῆ. Ἐννέα πόλεις. Αὗται εἶναι αἱ ἀναφερό-
μεναι εἰς τὸ 1 κεφ. § 16—24. —τῆ ἑαυτοῦ οἰκῆσει Φρυγία. Ὁ
Φαρν. διέμενεν εἰς τὸ Δασκύλειον, πόλιν τῆς Φρυγίας. —πέραθεν
ἀπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Θρόγκης. —στάδια· στάδιον—186 γαλλικὰ
μέτρα.

§ 3—4 **Γλωσσικῆ.** Μεστός—πλήρης. —παμπληθής, ἐς—

ὁ μετὰ παντός τοῦ πλήθους, ὁ πάμπολος. — προσπίπτω τινί = ἐπιπίπτω κατὰ τινος. — καθειργνύω = κατακλείω. — σταύρωμα = ὀχύρωμα. — ἀνδρομήκης = ὁ ἔχων ὕψος ἑνὸς ἀνδρός. — διασπᾶω ᾧ = διασχίζω, καταστρέφω. — φέρομαι εἰς τινά = ὀρμῶ κατὰ τινος. — ἦ ἐπίρρ. τόπου = ἴπου, εἰς ὅποιον μέρος. — ἐκ-θέω = τρέχω ἔξω, ἐξορμῶ. — ἐκδρομή = ἔξοδος. — τὸ αὐλιον = ἡ αὐλή. — σημάζω = κλείω ἐντὸς μάνδρας (σηκοῦ), μανδρώνω. — ἐπεὶ εὐθέως = εὐθὺς ἀφ' οὗ. — διαπίπτω = διαφεύγω.

Πραγματικά. Τοῖς ὀπλίταις, τοῖς Ἑλλησι, οἱ ὅποιοι ἐφύλαττον τὸ στρατόπεδον. — Ἀμελησάντων Βιθυνῶν. Οἱ Βιθυνοί, ὡς φαίνεται, εἶχον ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν των εἰς τὴν μάχην.

§ 5. **Γλωσσικά.** Σκηνοφύλαξ — ακος = ὁ φρουρῶν τὴν σκηνήν, ὁ φρουρὸς τοῦ στρατοπέδου. — ἀπολαμβάνω = λαμβάνω ὀπίσω. — ἐπ' αὐτοῖς = πρὸς τιμὴν αὐτῶν. — ποιῶ ἵπποδρομίαν = τελῶ ἀγῶνας ἵπποδρομικούς. — ἄγω = λεγλατῶ ἄγω καὶ φέρω.

Πραγματικά. Τοὺς σκηνοφύλακας οὗτοι δὲν ἦσαν στρατιῶται καὶ ἐπομένως δὲν ἐπολέμησαν. — Νεκροὺς γυμνοὺς οἱ Βιθυνοὶ εἶχον ἀφαιρέσει τὰ ὄπλα καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν φονευθέντων. †

§ 6 — 7. **Γλωσσικά.** Τῷ ἦρι = τῷ ἔαρι. — τῶν τελῶν, τὰ τέλη = οἱ ἄρχοντες, οἱ ἔφοροι. — οἴκοι ἐπίρρ. = ἐν τῇ πατρίδι. — ἐπισκεψόμενοι, μετ. μέλλ. τοῦ ἐπισκοπέομαι-οῦμαι = ἐξετάζω, ἐπιθεωρῶ. — ἐπιστέλλω = παραγγέλλω. — μέφομαι τινί τινός = κατηγορῶ τινά διὰ τι. — προεσσηκῶς = προϊστάμενος. — ἐξαμαρτάνω = περιπίπτω εἰς σφάλμα. †

Πραγματικά. Ἀμα τῷ ἦρι, τοῦ ἔτους 398 π. Χ. — ὁ τῶν Κυρειῶν προεσσηκῶς, εἶναι ὁ Ξενοφῶν.

§ 8. **Γλωσσικά.** Συσκηνέω-ᾶ = μένω εἰς τὴν αὐτὴν σκηνήν μετ' ἄλλων — ἐπεμνήσθη, παθ. ἄορ. τοῦ ἐπιμνήσχομαι = ἐνθυμοῦμαι. — ἐργάζομαι τὴν χώραν, καλλιεργῶ τὴν χ. — ἀποτειχίζω = ἀποχωρίζω διὰ τείχους. — ἡδομαι = χαίρω, εὐχαριστοῦμαι. — μέλλω = σκοπεύω, πρόκειται.

Πραγματικά. Τῶν περὶ Ἄρακον ὁ Ἄρακος ἦτο ἀρχηγὸς τῆς πρεσβείας, ἡ ὅποια ἐστάλη ἐκ Λακεδαιμόνος. — Σὺν δυνάμει. ἦτο ἀνάγκη στρατιωτικῆς δυνάμεως, διότι οἱ Θρᾶκες θὰ

προσεπάθουν νὰ ἐμποδίσουν τὸν ἀποτευχισμὸν τῆς Χερρονήσου.

§ 9. **Γλωσσικί.** Ἔγγω μενετέον ὄν,=ἔγγω ὅτι ἔπρεπε νὰ μένη.—καθάπερ=καθώς.—ἐλομένου, μετ. μέσ. ἀόρ. β' τοῦ αἰρέομαι-οὔμαι=προτιμῶ.—αἱ περὶ ἐκεῖνον πόλεις φίλλαι=αἱ φιλικαὶ πόλεις, αἱ γειτονικαὶ τῆς χώρας ἐκεῖνου τῆς (Φρυγίας).

Πραγματικί. Ἔγγω μενετέον ὄν, δηλ. εἰς τὴν Ἀσίαν.

§ 10. **Γλωσσικί.** Πάμφορος=ὁ παντὸς εἶδους προϊόντα παράγων, ὁ γονιμώτατος.—κακόω-ῶ, παθ. παρακ. κεκάκωμαι=βλάπτω, καταστρέφω. μέτρον=πλάτος.—μέλλω=γυκοπεύω, 2) βραδύνω, ἀναβάλλω.—τὸ χωρίον=τὸ μέρος.—τὸ ἄθλον=τὸ βραβεῖον.—ἐπτεχίζω=τελειώνω τὴν τείχισιν.—ἡρινός=ἑαρινός.—ὀπώρα=τὸ φθινόπωρον.—σπόριμος (γῆ)=κατάλληλος πρὸς σποράν.

Πραγματικί. Ἦν—τὴν Χερρόνησον. ὀπώρας, τὸν Ἰούλιον τοῦ 398.—διέβαινε, τὸν Ἑλλήσποντον.

§ 11. **Γλωσσικί.** Ἐπισκοπέω-ῶ=ἔξετάζω, ἐπιθεωρῶ.—φυγᾶς=ἔξοριστος.—πυθόμενος, μετ. μέσ. ἀόρ. δ' τοῦ πυνθάνομαι=ἔρωτῶ, πληροφοροῦμαι.—ἐνῆν, παρατ. τοῦ ἐν-εἰμι—ὕπαρχω ἐντός.—παρίσταμαί τινα=καθυποτάττω τινά.—καθίστημι=διορίζω.—ἐπιμελητῆς=διοικητής.—κατασκευάζω, ἐνταῦθα=ἐφοδιάζω.—ἐκπλεως-ων=ἐντελῶς πλήρης, ἄφθονος.—καταγωγῆ=τόπος πρὸς κατάλυσιν, σταθμός.

Πραγματικί. Ἐπισκοπῶν, ἵνα λάβῃ γνῶσιν εἰς ποίαν οἰκονομικὴν κατάστασιν εὗρισκοντο καὶ ἐὰν ἡ Σπαρτιατικὴ διοίκησις ἦτο καλή. Ἐν τῷ χωρίῳ, τῷ Ἀταρνεί.

§ 12. **Γλωσσικί.** Ταύτη, ἐπίρρ.=ἐνταῦθα, αὐτοῦ.—διδάσκω=λέγω, παριστάνω.—ὅτι εἶη ἐπὶ Τισσαφέρνει=ὅτι ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Τισσ.—ἀφιέναι, ἀπαρεμφ. τοῦ ἀφήμι=ἄφηνω.—κακῶς πάσχω=κακοποιοῦμαι.—οἶκος=κατοικία, διαμονή.—παραπλέω=πλέω πλησίον, παραλλήλως (τῆς ξηρᾶς).

Πραγματικί. Μέχρι τούτου τοῦ χρόνου, δηλ. τῆς καταλήψεως τοῦ Ἀταρνέως, 397 π. X.—ταύτη, δηλ. ἐν τῇ Ἰωνίᾳ.—παραπλεῖν, εἰς τὰ παράλια τῆς Καρίας.

§ 13—14. **Γλωσσικί.** Ἀποδείκνυμαι=διορίζομαι.—διαμαρτυρέομαι-οὔμαι=διαβεβαιώνω (θέλω νὰ διαβεβαιώσω).—κοινῆ=ἄπο κοινοῦ, ὁμοῦ.—ὕποφθονῶ τινί τινος=φθονῶ ὀλίγον

τινά διά τι.—χαλεπῶς φέρω=λυποῦμαι.—φυλακή=φρουρά
τὸ ἔρυμα-τος,=ὀχύρωμα, φρούριον.—πεπερακότες εἰσι=πε-
περάκασι, παρακ. τοῦ περάω-ῶ=περνῶ, διαβαίνω.—δυνέω-ῶ=
φοδοῦμαι.—καταθέω=διατρέχω.

Πραγματικά. Στρατηγὸς πάντων ἀπεδέδεικτο Τισσ,
ὁ Τισσ. μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου διωρίσθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως
σατραπῆς καὶ τῶν χωρῶν, τῶν ὁποίων πρότερον ἦρχεν ὁ Κύρος.
(κεφ. 1, § 3).—ὕπεφθόνει, χαλεπῶς ἔφερε. Ὁ μὲν φθόνος προ-
ἦρχετο ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀρχῆς τοῦ Τισσ., ἡ δὲ στενοχωρία
καὶ λύπη του ἐκ τῆς ἀπωλείας τῆς Αἰολίδος, τὴν ὁποίαν ἀπέ-
διδεν εἰς τὴν ἀπραξίαν τοῦ Τισσαφέρνου.

§ 15. **Γλωσσικά.** Συντεταγμένον στρατεύμα=εὐρισκό-
μενον εἰς τάξιν.—προέρχομαι=προχωρῶ.—μνήμα=ὑψηλὸς λι-
θινὸς τάφος, μνημεῖον.—ἀνταναβιβάζω=ἀναβιδάζω κατέγω ὡσαύ-
τως.—τύρσις-εως=πύργος, ὀχύρωμα. καθοράω-ῶ=βλέπω κα-
λῶς, διακρίνω.—ἦ, ἐπιρρ. τοπικόν=ἐν ᾧ τόπῳ, ἔπου.—λεύκα-
σπισ=δ φέρων λευκὴν ἀσπίδα.—εὐώνυμος-ον=ἄριστερός.

Πραγματικά. Ὡς προεληλυθόντων τῶν πολεμίων ἐπο-
μῆνός δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ βαδίζουσι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν τάξει.

§ 16—17. **Γλωσσικά.** Ἦσθετο, μέσ. ἀόρ. 6'. τοῦ αἰσθά-
νομαι.—τὴν ταχίστην=τάχιστα.—εἰς ὀκτώ=εἰς δάθος ὀκτώ
ἀνδρῶν.—τὸ κράσπεδον=τὸ ἀκρότάτον μέρος ἐνὸς πράγματος·
κράσπεδα, ἐνταῦθα=τὰ ἄκρα τῆς παρατάξεως.—καθίσταμαι=
τοποθετοῦμαι.—ἐν τῷ σίτῳ=ἐν τοῖς σιτοφόροις ἀγροῖς.—ἀπο-
διδράσκω=δραπετεύω.—βαθύς=ὑψηλός.—δηλός εἰμι = εἰμαι
φανερός, φαίνομαι.

Πραγματικά. Ὅσους γε δὴ καὶ οἴους· περὶ τοῦ ἵππι-
κοῦ τοῦ Δερκυλίδου γίνεται λόγος ἀνωτέρω, κεφ. 1, § 4—5.

§ 18. **Γλωσσικά.** ἐξαγγέλλομαι=ἀναγγέλλομαι.—κατα-
λογίζομαι=ἀναλογίζομαι, λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου.—εἶδος=
μορφή.—δίδωμι πιστὰ καὶ ὀμήρους=δίδω ἐνέχυρα πίστεως
(ἐγγύησιν) καὶ ὀμήρους.—λαμβάνω πιστὰ καὶ ὀμήρους=λαμ-
βάνω ἐγγύησιν καὶ ὀμήρους.

Πραγματικά. Ὡς ἐπολέμησαν αὐτοῖς, — πῶς ἐπολέμη-
σαν οἱ μετὰ τοῦ Κύρου Ἕλληνες παρὰ τὰ Κούναξα γνωρίζομεν
ἐκ τῆς διηγήσεως τοῦ Ξενοφώντος.

§ 19—20 **Γλωσσικά.** Δόξαντα=ἀποφασισθέντα, ἐγκριθέντα (μετοχ. τοῦ ἀπρ. ρι. δοκεῖ, ἀόρ. ἔδοξε).—περαίνω=φέρω εἰς πέρας, ἐκτελῶ, παθ. ἀόρ. ἐπεράνθην.—ιερόν=ναός.—ἅγιος=σεβαστός.—ὑπόψαμμος (λίμνη)=ἕχουσα ὑποκάτω εἰς τὸν πυθμένα ἄμμον· ἄμμώδης.—ἀέναος (λίμνη)=ἡ ἕχουσα ὕδωρ διαρκῶς ρέον.—πόσιμος=πόσιμος, κατάλληλος πρὸς πόσιν.—τὸ συγκείμενον χωρίον=τὸ συμφωνημένον μέρος.—πυνθάνομαι, μέσ. ἀόρ. 6'. ἐπυθόμην=ἔρωτῶ.—ἐπὶ τίσιν=μὲ ποίους ὄρους.—ἐῶν, εὐκτική τοῦ εἶάω ᾧ=ἄφηνω

Πραγματικί. Ταῦτα· ἐννοεῖ τὸν τρόπον τῆς συνεννοήσεως (πιστὰ καὶ δηήρους δοτέον καὶ ληπτέον).—Ἐκ τῶν πόλεων, δηλ. τῶν ἐν Ἀσίᾳ.

Κεφάλαιον 4. (§ 1—6, 11—29)

§ 1. **Γλωσσικά.** Ναύκληρος=ἰδιοκτῆτης ἐμπορικοῦ πλοίου, πλοίαρχος.—αὐτοῦ, ἐπίρρ.=εἰς αὐτὸ τὸ μέρος.—προσακούω=προσέτι (πρὸς τοῖς ἄλλοις) ἀκούω.—ἀνάγομαι=ἀποπλέω.

Πραγματικί. Ἐν Φοινίκη. Ὁ Ἡρώδης εἶχε πλεύσει εἰς Φοινίκην χάριν ἐμπορίου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶχε μισθώσει τὸ πλοῖον ναυκλήρου τινός.—τριήρης, πλοῖον πολεμικόν

§ 2. **Γλωσσικά.** Ἀναπτερόω· ᾧ=ἴδω πτερὰ (θάρρος) εἰς τινα, ἐξερεθίζω, παροξύνω.—περίεμι, μέλλ. περιέσομαι=ὑπερτερῶ, ὑπερέχῳ.—ὑφίσταμαι, ἀόριστος β' ὑπέστην=ἀναλαμβάνω.—νεοδαμώδης, κεφ, 1, § 4. σύνταγμα=συντεταγμένον στράτευμα συντεταγμένον σῶμα.—λογισμὸς=σκέψις, —δεκαρχία=ἀρχή (ἕξουσία) δέκα ἀνδρῶν.—ἐκπίπτω=ἐκβάλλομαι, καταργοῦμαι.—πολιτεία=πολίτευμα.—παραγγέλλω=διατάσσω.

Πραγματικί. Τοὺς συμμάχους, δηλ. τοὺς ἀντιπροσώπους τούτων.—τριακόνα Σπαρτιατῶν· οἱ 30 οὗτοι Σπικριᾶτα ἠκολούθουν τὸν βασιλέα εἰς τὰς μακρυνὰς ἐκστρατείας καὶ ἀπετέλουν τὸ πολεμικόν συμβούλιον.

§ 3—4 **Γλωσσικά.** Ἐπαγγέλλομαι=ἐναδέχομαι, ἀναλαμβάνω.—διαβατήρια, ἐνν. ἱερά=διαβατήριοι θυσίαι, θυσία πρὸς αἰσίαν διάβασιν.—διαπέμπω=πέλλω εἰς διάφορα μέρη.—ἐκασταχόθεν=ἐξ ἐκάστου μέρους, ἐξ ἐκάστης πόλεως.—πυνθά-

νομαι=μανθάνω, πληροφοροῦμαι. — **βοιώταρχος-ου**, =ἄρχων τῆς Βοιωτίας. — **ἐντυγχάνω** τι=εὐρίσκω τι. συναντῶ τι. — **δι-αρρίπτω** = διασκορπίζω. — **ἐπιμαρτύρομαι**=ἐπικαλοῦμαι ὡς μάρτυρας. — **στόλος**=ἐκστρατεία.

Ἱστορικὰ. Τὰ διαβατήρια. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης ἐκστρατεύων προσέφερε θυσίαν, ὅτε ἔμελλε νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν ὁρίων τῆς χώρας. — **βοιώταρχοι**, ὠνομάζοντο ἐν Θήβαις οἱ ἀνώτατοι ἄρχοντες τῆς Βοιωτικῆς ἡμοσπονδίας, οἱ ὅποιοι ἦσαν **ενδεκα. εἶπαν μὴ θύειν** ἢ θυσία ἠμποδίσθη, διότι δὲν ἐζήτησε τὴν ἄδειαν τῶν βοιωταρχῶν καὶ δὲν προσέλαβεν εἰς τὴν θυσίαν τὸν ἐγγώριον ἱερέα τῆς θεᾶς, ὡς ἦτο συνήθεια.

§ 5 **Γλωσσικά.** **Δέομαι** τινος=ἔχω ἀνάγκην τινός. — **σπείσασθαι** ἀπαρ. μέσ. ἀόρ. τοῦ **σπένδομαι**=κάμνω σπονδάς, συνθηκολογῶ. **ἔξεστί σοι**=εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν σου, δύνασαι. — **πίστις**=ἐνορκοὶ διαβεβαιώσεις. — **ἡ μὴν**=βεβαίως, ἀληθῶς. — **ἀδόλως**=ἄνευ δόλου, εἰλικρινῶς.

§ 6 **Γλωσσικά.** **ἐπὶ τούτοις ρηθεῖσι**=ἄφου ταῦτα ἐλέχθησαν. — **δμνυμι**=ἔρκιζομαι, **ἀντ-δμνυμι**=ἔρκιζομαι καὶ ἐγὼ ἀφ' ἑτέρου. — **ἐμπεδώ ᾧ**=στερεώνω, διατηρῶ τι ἀπαράβατον (ἐπὶ ὄρκου). — **ψεύδομαι** τι=γίνομαι ψεύστης εἰς τι, παραβαίνω τι. — **πρὸς ᾧ**=ἐκτὸς τούτου, τὸ ὅποιον. — **μεταπέμπομαι**=ζητῶ. — **ἐμμένω** τινι=μένω πιστὸς εἰς τι.

§ 11. **Γλωσσικά.** **Μέγα φρονῶ**=μεγαλοφρονῶ, ὑπερηφανεύομαι. — **ἄχθομαι**, παθ. ἀόρ. ἠχθέσθην=λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι. — **ἐλάττων**=κατώτερος. — **χάριν ἔχω** τι=χρεωστῶ εἰς τινα χάριν (εὐγνωμοσύνην). — **ἐπιορκέω ᾧ**=παραβαίνω τοὺς ὄρκους μου. — **κτάομαι** ὦμαι=ἀποκτῶ. — **συσκευάζομαι**=ἐτοιμάζομαι πρὸς ἀναχώρησιν. — **ἀγορά**=τρόφιμα πρὸς πώλησιν.

§ 12 **Γλωσσικά.** **Καὶ ὅτι**=καὶ διότι. — **ἄφιππος** (χώρα)=ἀκατάλληλος δι' ἵππικόν, ὄρεινή. — **ἠγοῦμαι**, μετ' ἀπαρεμφ.=νομίζω. — **ὀρμάω-ᾧ**=ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω. — **περιάγω** τι=περιφέρω, ὀδηγῶ τι. — **ἡ ἵππος**=τὸ ἵππικόν. — **τὰ δύσιππα**=τὰ ἀκατάλληλα δι' ἵππικόν (δι' ἵππασίαν) μέρη. — **τάναντια**, ἐπίρρ.=εἰς ἐναντίαν διεύθυνσιν. — **ἀποστρέφω**=στρέφω ὀπίσω (πάλιν). — **καταστρέφομαι**=καθυποτάσσω. — **ἀπροσδόκητος**=ὃ μὴ προσδοκῶν, ὃ μὴ περιμένων. — **παμπληθής**=ἄφθονος.

Πραγματικά. Οὐκ εἶχεν ἵππικόν. Τὸ ἵππικόν τοῦ Ἀγησ. δὲν ἦτο ἄξιον λόγου ὡς εἶδομεν.—*Διὰ τὴν ἀπάτην.* Ὁ Τισσ. παραβὰς τὰς συνθήκας ἠπάτησε τὸν Ἀγησίλαον, § 6 καὶ 11.

§ 13—14. **Γλωσσικά.** Διαπορεύομαι=πορεύομαι διὰ μέσου τινός (χώρας).—πόρρω=μακρὰν.—ελαύνω ἐπὶ τι=τρέχω, προχωρῶ εἰς τι.—προοράω-ῶ=βλέπω ἔμπρός (μακρὰν), κατασκοπεύω τὰ ἔμπροσθεν ἐμοῦ μέρη.—εἰς χειρὰς ἔρχομαι=συμπλέκομαι.—παίω=κτυπῶ.—κρανεῖνος=ἐκ ξύλου κρανείας, στερεός.—παλιτὸν (πάλλω)=δόρυ.—ταχύ=ταχέως, ἀμέσως.—ἐτρέφθησαν παθ. ἄορ. ἄ.=ἐτρέφησαν.—βοηθῆέω-ῶ=ἔρχομαι, σπεύδω εἰς βοήθειαν.—ἀποθνήσκω=φονεύομαι.

Πραγματικά. Πλήθρον· μέτρον μήκους ἑκατὸν ποδῶν, τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ σταδίου.—Κρανεῖνος· ἢ κρανεία, φυτὸν στερεοῦ καὶ ἐλαφροῦ ξύλου καταλλήλου πρὸς κατασκευὴν δοράτων.

§ 15 **Γλωσσικά.** Πρόδος=πορεία πρὸς τὰ ἔμπρός, πρόελασις.—ἔλοδος (α καὶ λοδός=τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος)=ὁ μὴ ἔχων λοβὸν, ἦπαρ· τὰ ἱερά ἄλοθα γίνεταί=χί θυσίαι δὲν εἶναι εὐνοϊκαί.—γινώσκω=γνωρίζω 2) θεωρῶ καλόν, ἀποφασίζω.—ἵπποτροφέω-ῶ=τρέφω ἵππους, ὑπηρετῶ ὡς ἵππεύς.—καταλέγω=καταγράφω εἰς τὸν κατάλογον,—δόκιμος=δεδοκιμασμένος, ἱκανός.—ἐξέσται, μέλλ. τοῦ ἐξεστί=εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός, δύναται τις.

Πραγματικά. Ἄλοβα γίνεταί τὰ ἱερά· οἱ παλαιοὶ κατὰ τὰς θυσίας παρετήρουν τὰ σπλάγγνα τῶν θυσιαζομένων ζώων. Ἡ ἔλλειψις δὲ λοβοῦ εἰς τὸ ἦπαρ ἐθεωρεῖτο κακὸς οἰωνός.

§ 16—17. **Γλωσσικά.** Ὑποφαίνει τὸ ἔαρ=ἀρχίζει νὰ φαίνεται τὸ ἔαρ.—συνάγω=συναθροίζω.—ἀσκέω-ῶ=γυμνάζω. προτίθημι=προβάλλω, προτείνω.—ὀπλιτικὴ τάξις=τάγμα ὀπλιτῶν, ὀπλίται.—ἵππικὴ δηλ. τάξις=τάγμα ἵππέων, ἵππεις.—παρῆν παρατ. τοῦ ἀπροσ. πάρεστι=εἶναι δυνατόν.—γυμνάσιον=γυμναστήριον.—ὁ ἵππόδρομος=τὸ ἵπποδρόμιον, τόπος ἐν ᾧ γυμνάζονται οἱ ἵππεις.—ἵππάζομαι=γυμνάζομαι εἰς τὴν ἵππασίαν.—μελετάω-ῶ=ἄσκουμαι, γυμνάζομαι εἰς τι.—ἄξιος θέας=ἄξιοθέατος, ἄξιος παρατηρήσεως.—ὁ παντοδαπός=ὁ παντός εἶδους.—ῶνιος=ὁ πρὸς πώλησιν, ὁ πωλούμενος.—χαλκοτύπος (χαλκός-τύπτω)=ὁ ἐργαζόμενος τὸν χαλκόν, ὁ χαλκεύς.—τέ-

κτων ονος=ξυλουργός. — χαλκεύς·έως=σιδηρουργός. — σκυτοτόμος·ου (σκυτος·τέμνω)=δ' έργαζόμενος τὰ δέρματα.

Πραγματικῆ. Ἐαρ ὑπέβαινε, τοῦ ἔτους 395 π. Χ.— Σκυτοτόμοι, ζωγράφοι· οἱ σκυτοτόμοι κατεσκευάζον τὰ ἐκ δέρματος μέρη τοῦ ὅπλισμοῦ, οἱ δὲ ζωγράφοι ἐστόλιζον τὰς ἀσπίδας δι' εἰκόνων καὶ δι' ἄλλων σημείων.

§ 18—19. **Γλωσσικῆ.** Ἐπερρώσθη, παθ. ἄορ. τοῦ ἐπιρρώννυμι = ἐνδυναμώνω, παρέχω θάρρος. — ἀνατίθημι, = θέτω ἐπάνω, ἀφιερώνω. — εἰκός=φυσικόν, εὐλογον. — ἐμβάλλω ρώμην = ἐνθαρρύνω, καθιστῶ θαρραλέον. — ἀλίσκομαι=τυλλαμβάνομαι. — μαλακός=μαλθακός, ἀπαλός. — ἄπονος=ἀσυνήθιστος εἰς τοὺς κόπους. — ὄχημα·ατος=ἄμαξα. — δι·οίσειν, ἀπαρ. μέλλ. τοῦ διαφέρω.

Πραγματικῆ. Τοὺς στεφάνους, τοὺς ὁποίους εἶχον λάβει ὡς βραβεῖα. — τῇ Ἀρτέμιδι, ἐν Ἐφέσῳ ὑπῆρχε θαυμασίας ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος θεωρούμενος ὡς ἐν ἓκ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου.

§ 20—21 **Γλωσσικῆ.** Οἱ περὶ Λύσανδρον=οἱ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Λυσ. — παρήσαν παρατ. τοῦ πάριμι=ἔρχομαι καὶ εἶμαι παρών. — τὰ κράτιστα τῆς χώρας=τὰ εὐφορώτατα μέρη τῆς χώρας. — αὐτόθεν ἐπίρρ. χρονικόν=εὐθύς, ἀμέσως, ἀπ' αὐτῆς τῆς στιγμῆς. — ἐμβάλλω=εἰσβάλλω. — καθίστημι τι=τοπαθετῶ.

Πραγματικῆ. Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 395. ἐπὶ τοὺς Κυρείους· τούτων μέχρι τοῦδε ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Ξενοφών. Σαρδιανὸν τόπον, τὰ περὶ τὰς Σάρδεις μέρη, ἢ χώρα τῶν Σάρδεων. Ἡ Λυδία ἦτο γνωστὴ διὰ τὴν εὐφορίαν τῆς.

§ 22. **Γλωσσικῆ.** Πορεύομαι δι' ἐρημίας πολεμίων=πορεύομαι χωρὶς νὰ συναντήσω πουθενὰ ἐχθρούς. — ἄρχων=ἀρχηγός. — ἐσπαρμένους μετ. παθ. παρακ. τοῦ σπείρομαι=διασκορπίζομαι. — αἰσθόμενος, μετ. μέσ. ἄορ. 6'. τοῦ αἰσθάνομαι, =ἀντιλαμβάνομαι, παρατηρῶ. — παμπληθῆς τάξις=πυκνὴ τάξις.

Πραγματικῆ. Ὁ ἡγεμῶν, δηλ. ὁ ἡγεμῶν τῶν Περσῶν ἱππέων. — τῷ ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων· ἄρχων εἶναι ἐνταῦθα ὁ ἀρχηγός τῶν σκευοφόρων Περσῶν. — αὐτοὶ δέ, δηλ. οἱ Πέρσαι ἱππεῖς ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς σκευοφόρους

§ 23 **Γλωσσικά.** *Πάρεστί τινί τι* = παρευρίσκεται τι εἰς τινα, ἔχει τίς τι. — *ἄπεστί τινί τι* = ἐλλείπει (ἀπουσιάζει) τι ἀπό τινος, στερεῖται τίς τινος. — τὰ *παρεσκευασμένα* = χί προπαρασκευαί, τὰ ἔτοιμα πρὸς μάχην στρατιωτικὰ σώματα. — *καιρὸς* = κατάλληλος περίστασις, εὐκαιρία. — *σφαγιαῖζομαι* (σφάγιον) = θυσιάζω. — *ἄγω* = ὀδηγῶ. — *φάλαγξ-γγος* = τὸ κύριον σῶμα τοῦ πεζικοῦ. — *ἦβη* = ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία (δηλ. ἀπὸ τοῦ 18 ἔτους μέχρι τοῦ 20)· τὸ δέκα (ἔτη) *ἄφ' ἦβης* = οἱ ἔχοντες δέκα ἐτῶν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δηλ. οἱ ἄνδρες οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρι 30 ἐτῶν. — *θέω ὁμοσε τινί* = τρέχω εἰς συνάντησίν τινος, ἐπιπίπτω κατὰ τινος. — *δρόμω* = δρομαίως. — *ὑφηγέομαι οὔμαι* = προπορεύομαι — *ἐμβάλλω* = εἰσβάλλω, ἐπιτίθεμαι.

Πραγματικά. *Οὔπω παρείη τὸ πεζόν*, ἰδὲ § 12.

§ 24. **Γλωσσικὰ.** *Δέχομαι* = ὑπομένω τὴν προσβολήν, ἀντικρούω. — *ἅμα πάντα τὰ δεινὰ παρῆν* = ὁμοῦ ἔλα τὰ δεινὰ εἶχον ἐπέλθει, δηλ. ἔλα τὰ προκαλοῦντα φόβον, ἔλα τὰ στρατιωτικὰ σώματα εἶχον ἐπιπέσει. — *ἐγκλίνω* = ὑποχωρῶ, τρέπομαι εἰς φυγὴν. — *ἐπακολουθῶ-ω* = ἀκολουθῶ κατὰ πόδας. — *αἰρέω-ω* = κυριεύω. — *κύνκλω* = γύρω, γύρω. — *φίλιος* = φιλικός. — *περιστρατοπεδεύομαι* = διὰ στρατοπεδεύσεων περικλείω, περικυκλώνω. — *χρήματα* = πράγματα, λάφυρα. — *εὐρίσκω* = ἐξευρίσκω, ἀποδίδω κέρδος.

Πραγματικά. *Ἐν τῷ ποταμῷ*, δηλ. τῷ Πακτωλῷ. — τὸ *στρατόπεδον*, τοῦτο ἐφυλάσσετε ὑπὸ τῶν σκευοφόρων καὶ τῶν Περσῶν ἱππέων, οἱ ὅποιοι κατέφυγον εἰς αὐτό. — καὶ φίλια, δηλ. τοὺς διαρπάζοντας πελταστὰς.

§ 25—26 **Γλωσσικά.** *Αἰτιάομαι-ωμαι* τινα = κατηγορῶ τινα. — *κακῶς φέρομαι* = εὐρίσκομαι εἰς κακὴν κατάστασιν. — τὰ *πράγματα* = χί ἐνοχλήσεις, τὰ κακά. — *ἔχω δίκην* = τιμωροῦμαι. — *δασμός* = φόρος. — *ἀποφέρω* = πληρώνω. — τὰ *τέλη* = οἱ ἄρχοντες, οἱ ἔφοροι ἐνταῦθα. — *σὺ δ' ἄλλὰ* = ἄλλὰ τότε σύ. — *μεταχωρέω-ω* = μεταβαίνω (εἰς ἄλλο μέρος), ἀπέρχομαι. — *ἦει παρατ. τοῦ ἔρχομαι.*

§ 27—29 **Γλωσσικά.** *Ἔρχεται*, δηλ. διαταγή. — *γιγνώσκω* = ἔχω γνώμην, κρίνω. — *λογισμός* = συλλογισμός, σκέψις. — *καθ' ἑν* = ἡνωμένος. — *ἐπιφαίνομαι* = φαίνομαι αἴφνης, παρου-

οιάζομαι αἰφνης.—καινός=καινούργιος.—επαγγέλλομαι=δύσσοχομαι.—χαρίζομαι τινι=κἄμνω χάριν εἰς τινα, εὐχαριστῶ τινα
 § 29. Ἐρρωμένος=γενναῖός, ἀνδρείος, ἔρρωμένος τὴν ψυχὴν
 =γενναῖόψυχος.—

Κεφ. 5 § 1-2

§ 1 **Γλωσσικά.** Καταμανθάνω=καλῶς ἐννοῶ, κατανοῶ.—
 τὰ πράγματα τοῦ βασιλέως= ἡ (στρατιωτικὴ) δύναμις τοῦ
 βασιλέως.—οὐδαμῆ=οὐδαμῶς, οὐδέλως.—αἰρέω ᾧ=νικῶ.—
 χρῶμαι τοῖς πράγμασι=μεταχειρίζομαι τὰ πράγματα, τὰς περι-
 στάσεις.—τὸ χρυσίον=ὁ χρυσοῦς δαρεικός (νόμισμα).—ἀργύ-
 ριον=ἀργυροῦν νόμισμα καὶ γενικῶς τὰ χρήματα· δοῦς χρυ-
 σίον εἰς πενήκοντα τάλαντα ἀργυρίου= ἀφ' οὗ ἔδωσε χρυσοῦς
 δαρεικοῦς ἀνερχομένους εἰς τὴν (χρηματικὴν) ἀξίαν 50 περίπου
 ἀργυρῶν τάλαντων.—πιστά=ἐνορχοὶ διαβεβαιώσεις.—οἱ προε-
 στηκότες=οἱ προϊστάμενοι.—ἐφ' ᾧτε= μετὸν ὄρον.—ἐκφέρω,
 μελλ. ἐξοίσω= κηρύττω,—

Πραγματικά. Χρυσίον, δηλ. χρυσοῦς δαρεικός. Ὁ δαρει-
 κός ἦτο χρυσοῦν περσικόν νόμισμα ἀξίας 20 ἄττικῶν δραχμῶν.

§ 2 **Γλωσσικά.** Μεταλαμβάνω=μετέχω, λαμβάνω μέρος ἐκ
 τινος πράγματος.—τὸ χρυσίον= χρήματα.—οἰκέτος=ἴδιος,
 ἰδικός του.—διαβάλλω=καθιστῶ τινα μισητόν.—προάγω=πα-
 ρακινῶ, προτρέπω.—συνίστημι=συνενώνω.

BIBLION TETARTON

Κεφ. 1. § 1—3, 15—24, 29—41

§ 1-3] **Γλωσσικά.** Μετόπωρον=φθινόπωρον.—πορθέω ᾧ=
 καταστρέφω, ἐρημῶνω.—προλαμβάνω=καταλαμβάνω.—εἰς
 λόγους=εἰς συνομιλίαν, εἰς συνέντευξιν.—ἀφίστημί τινα ἀπὸ
 τινος=κινῶ τινα εἰς ἀποστασίαν ἀπὸ τινος.—

Πραγματικά. Ὁ δὲ Ἀγησίλαος κ.λ. Ὁ Ξενοφῶν ἐπα-
 νέρχεται εἰς τὴν διακοπαίεισαν διήγησίν του, (βιβλ. Γ., κεφ. 4 § 26.)
 —ἅμα μετοπώρω, τοῦ ἔτους 395.—Σπιδριδάτης· ὁ Σπιθρι-

δάτης ἦτο ὕπαρχος δηλ. ὑποσατράπης, ὅπως ὁ Ζήνις καὶ ἡ Μανία.— *χιλίους μὲν ἰππέας, ἡ Παφλαγονία ἐφημίζετο διὰ τὸ περίφημον ἰππικὸν τῆς.*

§ 15-16 **Γλωσσικά.** Ἐπὶ Δασκυλείου=πρὸς, εἰς τὸ Δ.— βασιλεία=ἀνάκτορα.— θήρα=κυνήγιον.— περιείρω=περικλείω —ἀναπεπταμένος=ἀνοικτός, μετ. παθ. παρκ. τοῦ ἀναπετάννυμι=ἀνοίγω.— παραρρέω.=ρέω πλησίον.— ὀρνιθεύω=κυνηγῶ.— προνομή=ἐκδρομὴ εἰς ἐχθρικὴν χώραν πρὸς διαρπαγὴν.

§ 17 **Γλωσσικά.** Σφάλλομαι=περιπίπτω εἰς σφάλμα, παθαίνω ἀτύχημα.

Ἡραγματικά. Ἄρματα δρεπανήφορα, ταῦτα ἦσαν δίτροχα καὶ ἐκατέρωθεν εἰς τοὺς τροχοὺς ἔφερον δρέπανα.

§ 18-19 **Γλωσσικά.** Συνέδραμον=συνηθροίσθησαν καὶ ἀντιπαρετάχθησαν.— μέλλω=σκοπεύω 2) βραδύνω, ἀναβάλλω.— προϊσταμαι=τοποθετῶ ἔμπρὸς μου.— διασκεδάννυμι=διασκορπίζω, τὸ ἀθρόον=τὸ συντεταγμένον σῶμα.

Ἡραγματικά. Τὸ ἀθρόον, τοὺς συντεταγμένους 700 Ἑλληνας.—

§ 20-21 **Γλωσσικά.** λαμπρόν τι=λαμπρόν τι κατόρθωμα, ἀνδραγάθημα.— ἐργάζομαι=ἐκτελῶ, κάμνω

§ 22-24 **Γλωσσικά.** Ὑπέσχετο (ὁ Ἀγησίλαος) δηλ. δώσειν... ἐθύετο (ὁ Ἡριπίδας).— ἅμα δείλλω=κατὰ τὴν ἐσπέραν. καλλιερέομαι-οὔμαι=ἔχω καλὰ σημεῖα εἰς τὴν θυσίαν, λαμβάνω αἰσίους οἰωνοὺς διὰ τινὰ ἐπιχείρησιν.— καταλύω=παύω, τελειώνω.— Παρεῖναι τοῦ παρεῖμι=πκρευρίσκομαι.— εἰ ἀποτρέποιο τῆς (ἐπιχειρήσεως) ἀποτρέπομαι=παιριτοῦμαι. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ =κατὰ τὰ ἐξημερώματα.— στρατοπεδεῖα=στρατόπεδον.— ἐκπωμα=ποτήριον.— καὶ ἄλλα δὴ οἶα... πράγματα κτλ. καὶ ἄλλα πράγματα ὅποια φυσικά, αὐτὸς ὁ Φαρυ. ἔπρεπε νὰ ἔχη.— κτήματα Φαρναβάζου=πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸν Φαρνάδαζον.

Ἡραγματικά. Οἱ ἄλλοι τριάνοντα, οἱ ὅποιοι ἀπετέλουν τὸ συμβούλιον τοῦ βασιλέως. αὐτοὶ δὲ, δηλ. ὁ Φαρνάδαζος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.

§ 25 **Γλωσσικά.** =Κατασταίη εὐκτ. ἐνεργ. ἄορ. β'. τοῦ καθίσταμαι=ἐγκαθίσταμαι. ἄλλοτε ἄλλη=ἄλλοτε εἰς τοῦτο καὶ ἄλλοτε εἰς ἄλλο μέρος, εἰς διάφορα μέρη (τῆς χώρας,) ὁ νομάς, ἄδος

== ὁ περιφερόμενος ἀπὸ τόπου εἰς ἄλλον.— ἀφανίζω=κάννω τι ἀφανές, ἀποκρύπτω.—

§ 26-28 Ἐπάγω=παραλαμβάνω, μετακομίζω.— ὑποστήσας, μετ. ἀόρ. τοῦ ὑφίστημι= τοποθετῶ ὑποκάτω, κρυφίως.— ἀπόλειψις-εως= ἐγκατάλειψις

Ἱστορικά. Λαφυροπῶλαι, κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους πᾶν λάφυρον ἦτο δημόσιον καὶ ἐδίδοτο πρὸς πώλησιν εἰς τοὺς λαφυροπώλας, δημοσίους ὑπαλλήλους, οἱ ὅποιοι τὸ ἐπώλουν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

§ 29-31 Ἐλωσσιικά. Ἐκ παλαιοῦ=πρὸ πολλοῦ,—ξένος= φίλος ἐκ φιλοξενίας,=ξενόμοι—γίνομαι φίλος μέ τινα (ἐκ ξενίας).—συνάγω εἰς λόγους= φέρω εἰς συνομιλίαν.—παρῆν, ὁ Ἀπολλοφάνης,—συγκείμενος=συμφωνημένος.—ἐνθα δὴ=ἔπου ἦδη.—πόα=χλόη.—ὑποτίθημι=θέτω ὑποκάτω.—ραπτά=τρώματα, τάπητες κεντημένοι.—ἐντροφῶ=εἶμαι ἢ φαίνομαι τρυφήλος.—φαιλότης=λιτότης, ἀπλότης.—κατακλίνομαι=κάθημαι.—

§ 32 Ἐλωσσιικά. Ἄρχω τοῦ λόγου=ἀρχίζω πρῶτος τὸν λόγον, ὁμιλῶ πρῶτος.—αὐτὸς (ἐγὼ)=ἐγὼ ὁ ἴδιος.—διπλοῦς=διπρόσωπος, δόλιος.

Ἱστορικά. Ἀπὸ τοῦ ἵππου μαχόμενος. Κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων παρὰ τὴν Ἄβυδον (410), ὁ Φαρνάβζος μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰσῆλθεν ἔφιππος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθην. βοηθῶν τοὺς Λακεδ.

§ 33 Ἐλωσσιικά. Ὅσιος=ὁ ὑπὸ τοῦθείου νόμου καθωρισμένος· τὰ ὅσια καὶ τὰ δίκαια=τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα δίκαια· ἐπίσταμαι=γινωρίζω.—ἀποδίδωμι χάριτας=ἀνταποδίδω εὐγνωμοσύνην.—

§ 34 Ἐλωσσιικά. Ἐπαισχύνομαι=ἐντρέπομαι.—χρόνω ποτέ=μετὰ παρέλευσιν ἀρκετῆς ὥρας.—εἰδέναι, ἀπαρ. τοῦ οἶδα=γινωρίζω.—ἐξενωμένος, μετ. παρακ. τοῦ ξενόμοι—οἶμαι. § 29,—ἔστιν ὅτε=ἐνίοτε.—περὶ παντὸς ποιοῦμαι=θεωρῶ τι ὡς σπουδαιότατον πρᾶγμα, ὡς μέγιστον πρᾶγμα.—

§ 35 36 Ἐλωσσιικά. Ἐδει, παρακ. τοῦ δεῖ=πρέπει.—ἔξεστί τι=εἶναι δυνατόν εἰς τινα.—καρπόμοι—γίνομαι τι=ἀπολαύω τι.—ἀντάξιος=ἰσάξιος, ἴσος.—χρήματα=πράγματα.—πένητα

μέν, ἐλεύθερον δὲ εἶναι· εἰς τὴν ἔρμηνειαν ἀντιστρόφως: ἐλεύθερον μὲν πένητα δέ. — ἀρχή = ἐξουσία, κράτος. — οἱ ὁμόδουλοι σοι = οἱ μετὰ σοῦ δουλεύοντες (εἰς τὸν βασιλέα). — καταστρέφομαί τινα = καθυποτάσσω τινά. — ἄμα = συνάμα, συγχρόνως. — πάμπαν = ἐντελῶς.

§ 37—38 Γλωσσικά. Ἀπλῶς = εἰλικρινῶς. — ἀποκρίνωμαι, ὑποτ. μέσ. ἀόρ. = νὰ ἀποκριθῶ; — γοῦν = δεβαίως. — τάττω = δρίζω. — προστάττω τινί τι = ἀναθέτω τι εἰς τινα. — χρέη = πρέπει. — λαμβάνομαί τινος = πιάνομαι ἀπὸ τι, πιάνω τι. — λῶστος (ὑπερθ. τοῦ ἀγαθός) = ἄριστος. — τοιοῦτος ὢν = ἔχων τοιαῦτα αἰσθήματα. — ἐπίστω, πρόστ. τοῦ ἐπίσταμαι = γνωρίζω καλῶς. — τοῦ λοιποῦ = εἰς τὸ ἔξῃς. — ἀφεξόμεθα, ἀφεξομαι, μέλλ. τοῦ ἀπέχομαι.

Πραγματικά. Στρατηγόν, δηλ. ἀρχιστράτηγον τῶν κατὰ τὴν Μ. Ἀσίαν Περσικῶν δυνάμεων.

§ 39—40 Γλωσσικά. Σύνοδος = Συνάθροισις πρὸς σύσκεψιν, συνέντευξις. — ὁ δὲ ἐκ τῆς Παραπίτας = ὁ δὲ γεννηθεὶς ἐκ τῆς Παραπίτας. — καλὸς = ὠραῖος. — ὑπολείπομαι, μετ. παθ. ἀόρ. τοῦ ὑπολείπομαι = μένω ὀπίσω. — μέμνησο (ἐμοῦ), προστακτ. τοῦ μέμνημαι = ἐνθυμοῦμαι. — τὸ παλτὸν = τὸ ἀκόντιον. — φάλαρα = χαλινοὶ μὲ κοσμήματα, τὰ ὅποια ἔθετον εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἵππου. — γραφεύς = γραμματεὺς. — περιελών, μετ. ἐνεργ. ἀόρ. β. τοῦ περιαιρέω = ἀφαιρῶ γύρω. — ἀντιδίδωμι = ἀνταποδίδω. — μεταδιώκω = τρέχω κατόπιν.

§ 41. Γλωσσικά. Ὑποφαίνω = ἀρχίζω νὰ φαίνομαι. — πρὸς ᾧ εἶχε = ἐκτὸς τοῦ στρατεύματος, τὸ ὅποιον εἶχε. — ἀνωτάτω = εἰς τὰ ἐνδότερα, βαθύτερα (τῆς Ἀσίας). — ἀποστήσειν, ἀπαρ. μέλλ. τοῦ ἀφίστημι (τινὰ τινός) = ἐγείρω εἰς ἀποστασίαν τινὰ ἀπὸ τινος. —

Πραγματικά. Καὶ ἕαρ, τοῦ ἔτους 394 π. Χ.

Κεφ. 2. § 1-4

§ 1-2 Γλωσσικά. Ἐν τούτοις ἦν· εἰμι ἐν τιμῇ = καταγινομι εἰς τι. — σαφῶς = βεβαίως, μετὰ βεβαιότητος. — συνεστηκυίας, μετοχ. παρακτ. τοῦ συνίσταμαι = συνεννοῦμαι. — ὡς ἔχω ὤς = πῶς. — ἐπιστέλλω = παραγγέλλω, διατάττω. —

§ 3.4 **Γλωσσικά.** Χαλεπῶς ἤνεγκε· Χαλεπῶς φέρω
 = λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι. — ἐνθυμοῦμαι = ἔχω κατὰ νοῦν, ἀνα-
 λογίζομαι. — βοηθῶ τινι = υπεύδω πρὸς βοήθειάν τινος. — ἐπιλά-
 θωμαι, ὑποτ. μέσ. ἄρ. β'. τοῦ ἐπιλανθάνομαι = λησμονῶ. — πα-
 ρέσομαι, μέλλ. τοῦ παρῆμι = εἶμαι παρών, ἐπανέρχομαι. —
 ψηφίζομαι = ἀποφασίζω.

Πραγματικά. Τοὺς συμμάχους, δηλ. τοὺς ἀντιπρόσω-
 πους τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ Ἑλλ. πόλεων, τοὺς ὁποίους ὁ Ἀγησίλαος
 εἶχε προσελκύσει εἰς τὴν συμμαχίαν του.

ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

Γέννησις. Ὁ Λουκιανὸς ἐγεννήθη κατὰ τὸ 125 μ. Χ. εἰς τὰ Σαμόσατα, πόλιν τῆς Συρίας.

Παίδευσις. Οἱ γονεῖς τοῦ Λουκιανοῦ, ἐπειδὴ ἦσαν πτωχοί, προώρισαν αὐτὸν ἀφ' οὗ ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα εἰς τὸ σχολεῖον, διὰ τὴν ἑρμογλυφικὴν τέχνην. Ἄλλ' οὗτος ὑπὸ μεγάλης φιλομαθείας κινούμενος παρήτησεν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τὴν ἑρμογλυφικὴν τέχνην καὶ ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ρητορικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας. Τὰς σπουδὰς του ἔκαμεν εἰς τὴν Σμύρνην τῆς Μ. Ἀσίας.

Περιηγήσεις, ἀσχολίαι. Μετὰ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν του ἔκχευε μακρυνὰς περιηγήσεις καὶ περιῆλθε πολλὰς πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλατίας καὶ ἐπεδείκνυε τὴν ρητορικὴν του τέχνην εἰς πανηγύρεις καὶ ἐνώπιον ἐκλεκτῶν ἀκροατηρίων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετέβη ἐπανειλημμένως καὶ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν.

Εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἔμεινε ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ διεκρίθη ὡς δικηγόρος καὶ μετὰ τὰς περιηγήσεις του ἐγκατεστάθη εἰς τὰς Ἀθήνας.

Θάνατος. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη του βίου του κατέληξεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου ἔλαβε δημοσίαν θέσιν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ὅπου ἀπέθανε μετὰ τὸ 180 μ. Χ.

Συγγράμματα. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Λουκιανοῦ σφύζονται 82 βιβλία. Μεταξὺ τῶν βιβλίων τούτων εἶναι τὸ ἐνύπνιον καὶ ὁ Ἀνάχαρις.

Τὸ Ἐνύπνιον εἶναι λόγος, τὸν ὅποιον ἀπήγγειλε εἰς τὴν πατρίδα του, τὰ Σαμόσατα, μετὰ τὰς περιηγήσεις του. Εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦτο διηγεῖται ὁ Λουκιανὸς πῶς, ἐν ᾧ ὑπὸ τῶν πτωχῶν γονέων του εἶχε προορισθῆ διὰ τὴν ἑρμογλυφικὴν τέχνην, οὗτος ὑφ' ἑνὸς ἐνυπνίου, τὸ ὅποιον εἶδε, παρεκινήθη νὰ ἀφήσῃ τὴν τέχνην αὐτὴν καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῶν γραμμάτων.

Ὁ Ἀνάχαρις εἶναι διάλογος, τὸν ὅποιον συνέγραψεν ὁ Λουκιανὸς, θέλων νὰ δεῖξῃ τὴν ἀξίαν καὶ χρησιμότητα τῆς γυμνα-

σικῆς. Εἰς τὸν διάλογον τοῦτον ὁμιλοῦσι περὶ τῶν γυμναστικῶν ἀσκήσεων ὁ περίφημος νομοθέτης τῶν Ἀθηνῶν Σόλων καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις διατρίβων Σκύθης Ἀνάχαρσις.

Ὁ διάλογος οὗτος γίνεται εἰς τὸ Λύκειον, τὸ ὁποῖον ἦτο γυμναστήριον εἰς τὰς Ἀθήνας, κείμενον μεταξὺ τῶν νοτίων προπόδων τοῦ Λυκαβητεῦ καὶ τοῦ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΝ

§ 1 — *Ἄρτι* = μόλις πρὸ ὀλίγου. — *διδασκαλεῖον* = σχολεῖον. — *πρόσηβος* = ὁ πλησιάζων εἰς τὴν ἐφηδικὴν ἡλικίαν, ὁ ἔχων δηλ. ἡλικίαν 14-16 ἐτῶν. — *σκοπέομαι-οὔμαι μετὰ τινος* = συσκέπτομαι μετὰ τινος. — *πόνος* = κόπος. — *δεῖσθαι, ἀπαρ, τοῦδέομαι* = ἔχω ἀνάγκην. — *τὰ δὲ ἡμέτερα* = τὰ πράγματά μας, ἡ οἰκονομικὴ μας κατάστασις. — *ταχεῖαν τινὰ τὴν ἐπικουρίαν* = πολὺ (=τινα) ταχεῖαν τὴν βοήθειαν. — *βάνανσος* = ἐργατικός, χειρωνακτικός. — *οἰκόσιτος* = ὁ τρεφόμενος ἐν τῷ οἴκῳ, δηλ. εἰς βάρος τῆς οἰκογενείας. — *τηλικούτος ὢν* = ἐν ᾧ εἶχον τοιαύτην ἡλικίαν. — *οὐκ εἰς μακρὰν* = ἐντὸς ὀλίγου χρόνου. — *ἀποφέρω* = ἀποδίδω — *ἀεὶ* = ἐκάστοτε. — *τὸ γινόμενον* = τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας κερδιζόμενα χρήματα.

§ 2 *Ἀρχή* = βᾶσις. — *ράστη ὑπερθ. τοῦ ράδιος* = εὐκολος. — *πρόχειρον χορηγίαν* = πρόχειρον κέρδος (χωρὶς πολλὰ προηγουμένως ἔξοδα). — *πόρος τὸ (ἐκ τῆς τέχνης) εἰσόδημα, κέρδος*. — *ὡς ἔκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν* = ἀναλόγως τῆς γνώμης ἢ ἐμπειρίας τὴν ὅποιαν ἔκαστος εἶχεν. — *ἀπιδῶν μετ. ἀορ. β'. τοῦ ἀφοράω* = στρέφω τὰ βλέμματά μου (πρὸς τινὰ). — *παρῆν, παρατ. τοῦ πάρ-εμι* = παρευρίσχομαι. — *ἐρμογλύφος ἢ ἐρμογλυφεύς (γλύπτῆς ἐρμῶν)* = γλύπτῆς. ἀγαλματοποιός. — *εἶναι δοκῶν* = ὁ ὅποιος ἐθεωρεῖτο ὅτι ἦτο. — *ἐν τοῖς μάλιστα* = κατ' ἐξοχήν. — *εὐδόκιμος* = ὁ εὐδοκιμῶν εἰς τι, περιφημος. — *οὐ θέμις (ἔστι)* = δὲν εἶναι δίκαιον. *ἐπικρατῶ* = ὑπερισχύω, προτιμῶμαι. — *τεκμαίρομαι* = συμπεραίνω. — *αἱ ἐκ τοῦ κηροῦ παιδιαί* = τὰ παιγνίδια, τὰ ὅποια κάμνει τις με τὸν κηρὸν. — *ἀν... ἀνέπλαττον* = συνήθιζα νὰ πλάττω. Ὁ παρατ. μετὰ τοῦ ἀν ἐνταῦθα σημαίνει ἐπανάληψιν τῆς πράξεως. — *βοικῶς* = ἐντελῶς ὁμοίως, κατεσκευασμένος μὲ φυσικότητα. *πληγὰς λαμβάνω παρά τινος* = δέρνομαι, ξυλίζομαι παρά τινος — *εὐφυῖα* = φυσικὸν προτέρημα. — *ἀπ' ἐκείνης τῆς πλαστικῆς* = ἕνεκα ἐκείνης τῆς ἰκανότητός μου εἰς τὸ πλάττειν. —

Ἐρμογλύφος. Ἐρμῆ ἐκκλοῦντο στῦλοι συνήθως τετράγωνοι, ἐτοποθετοῦντο δὲ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἐχρησίμευον ὡς ὁδοδείκται. — *ταῖς ἐκ τοῦ κηροῦ παιδιαῖς* ἐννοεῖται ἴσως ὁ κηρός, μὲ τὸν ὅποιον ἠλείφετο ἡ πλάξ, ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ παῖδες ἐχάρασσον δι' ὀξέος ὄργάνου γραμμὰς καὶ οὕτω ἔγραφον.

§ 3 Ἄμα τε οὖν... *κἀγὼ παρεδεδόμην* = εὐθύς λοιπὸν ὡς... ἐγὼ παρεδόθην. — *ἀχθομαι* = λυποῦμαι, δυσχεροῦμαι. — *οὐκ ἀτερπής* = εὐχαρίστος. — *ἡλικιώτης* = συνηλικιώτης. — *γλύφω* = σκαλίζω. — *προαιρουῖμαι* = προτιμῶ, θέλω. — *ἐγκοπεύς* = ἕως = σιδηροῦν ἐργαλεῖον πρὸς κοπήν τῶν λίθων, κοπίδι. — *γάρ* = δηλαδή ἡρέμα = ἤσυχα, σιγά σιγά. — *καθικέσθαι πλακός*, καθικνοῦμαι τινος = κτυπῶ τι. — *κατενεγκόντος* (ἐμοῦ), μετοχ. ἄορ. β'. τοῦ *καταφέρω*. = κτυπῶ. — *κατεάγη τοῦ κατ ἄγνυμι* = θραύω, τσακίζω, — *σκυτάλη* = ράβδος. — *προιτροπευτικῶς* = με συμβουλάς, ἐνθαρρυντικῶς. — *κατάροχομαί τινος* = κτυπῶ τινα. — τὸ *προοίμιον* = ἡ ἀρχή.

§ 4 Ἀποδιδράσκω = δραπετεύω. — *συνεχῆς* = συνεχῶς. — *ἀναλύζω* = κλαίω μὲ λυγμούς. — *ὑπόπλεως* = πλήρης. — *μύλωψ* = ωπας σημειὸν ἐκ κτυπήματος, πληγή. — ἔδρασε, ἄορ. τοῦ *δράω*. ὠ = πρᾶττω. — *ὑπερβάλλομαι* = ὑπερτερῶ, γίνομαι ἀνώτερος. — *λοιδοροῦμαι* τινα = λέγω ὕβρεις κατὰ τινος. — *κατέδαρθον* ἄορ. β' τοῦ *καταδαρθάνω* = ἰσοκοιμοῦμαι. — *ἐννοῶ* = ἔχω κατὰ νοῦν. —

§ 5 Γελάσιμος = ἕξις γέλωτος. — *μειρακιώδης* = παιδαριώδης. — *φιλήκοος* = ὁ ἀγαπῶν νὰ ἀκούη, προσεκτικός. — *ἐνύπνιον*, ἐπίρρ. = καθ' ὕπνον. — *θεῖος ὄνειρος* = θεϊκὸν ὄνειρον. — *ἀμβρόσιος* = θεῖος. — *ἐναργής οὕτως* = τόσον φανερός, ζωηρός. — *ἀπολείπομαι* = ἀπέχω. — *γοῦν* = ὅπωςδήποτε. — τὰ *σχήματα* = αἱ μορφαὶ — *ἔναυλος, ον* = ὁ πικραμένων ἀκόμη εἰς τὰ ὄτα, ὁ ζωηρῶς ἐντυπωμένος εἰς τὰ ὄτα. —

§ 6 Δαβόμεναι τὰν χεροῖν, (ἐμοῦ) = ἄφ' οὗ μὲ ἐπίασαν ἀπὸ τὰς χεῖρας. *μικροῦ* = ὀλίγον ἔλειψε. — *γοῦν* = ἄληθως. — *διασπάομαι* ὠμαι = τχιζῶ εἰς δύο. — *ἂν ἐπεκράτει...* (ἂν) εἶχε... ἂν εἰχόμεν ὁ παρατ, μετὰ τοῦ ἂν σημαίνει ἐπανάληψιν τῆς πράξεως. — *ἔχω* = κατέχω. — *ἄρτι μὲν... ἄρτι δέ* = ποτὲ μὲν... ποτὲ δέ. — *ὡς* = ὅτι — *ἀντιποιοῦμαι* = προβάλλω ἀξιώσεις. — *αὐχημηρός* = ξηρός, ρυπαρός. — *τύλος* = κάλος. — *ἀνάπλεως* = πλήρης. — *διαζώννυμαι τὴν ἐσθῆτα* = περιβάλλω τὸ φόρεμά μου μὲ ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν. — ἡ *τίτανος* = κόνις ἀπὸ πελεκημένα μάρμαρα, ἄσβεστος. — *ὁπότε* = ὁσάκις. — *εὐπρόσωπος* = ὁ ἔχων ὠραῖον πρόσωπον. — τὸ *σχῆμα* = τὸ παράστημα κόσμος. — *ἀναβολή* = ἐνδυμα, περιβολή. *ἐφιάσι* τοῦ *ἐφίημι* = ἐπιτρέπω. — *δικάζω* = κρίνω, ἀποφασίζω. — *συνεῖναι* τοῦ οὖν-εἰμι = συναναστρέφομαι, εἶμαι μαζί.

§ 7 Φίλος=ἀγαπητός.— Ἐρμολυφικὴ=γλυπτικὴ, ἀγαλματοποιητικὴ.— οἰκειός=οἰκιακός.— οἰκοθεν=ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν (σου).— μητροπάτωρ=ὁ πρὸς μητρὸς πάππος.— εὐδοκίμεω-ῶ=ἔχω, χαίρω καλὴν ὑπόληψιν.— λῆρος=φλυαρία.— φληναφος=ἀνοησία, μωρολογία.— θρέψει, μεσ. μέλλ. μετὰ σημασίας παθητικῆς=θὰ τρέφῃται.— γεννικῶς=γενναιοφρόνως, ἐξαιρέτως.— ἐπὶ λόγους=διὰ λόγια (κενά).

Οὐποτε ἄπει ἐπὶ τὴν ἄλλοδαπὴν. Ὑπονοεῖ τὰς μακρὰς ἀποδημίας τῶν σοφιστῶν, οἱ ὅποιοι μετέβαινον ἀπὸ χώρας εἰς χώραν καὶ ἐπεδείκνυσον τὴν σοφιστικὴν των ἀξίαν.

§ 8 Μυσάττομαι=σικχαίνομαι.— τὸ σχῆμα=τὸ ἐξωτερικόν εὐτελής=εὐθηνός, πρόστυχος.— πιναρός=ρυπαρός.— Φειδίας ἐκεῖνος=ἐκεῖνος ὁ ὀνομαστός Φειδίας.— ἔδειξε=παρέστησε δι' ἀνδριάντος, κατεσκεύασε.— γοῦν=διὰ τοῦτο βέβαια.— κλεινός ἐνδοξος.— αὐτός=οὐ αὐτός.— ζηλωτὸς=μακάριος, εὐτυχής.— ἀποδείκνυμι=καθιστῶ.— περίβλεπτος=ὁ ὑπὸ πάντων περιδλεπόμενος, θαυμαζόμενος.— διαπταίω=συνεχῶς προσκόπτω, τραυλίζω.— βαρβαρίζω=κάμνω σφάλματα εἰς τὰς λέξεις.— τὰ πολλὰ=ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.— μόλα δὴ σπουδῆ=μὲ πολὺ μεγάλην σπουδὴν, παρὰ πολὺ γρήγορα.— συν εἶρω (τὸν λόγον)=συναρμολογῶ (τὸν λόγον), ὁμιλῶ.—

§ 9 Συνήθης=σχετικός, φίλος.— εἰς τέλος=τελείως.— περιῶμαι τινος=δοκιμάζω τινά.— ἡλίκος, η, ον=πόσον μέγας.— ποριῆ=θὰ ἀποκτήσης.— οὐδέν... ὅτι μὴ=οὐδέν ἄλλο παρὰ μόνον.— ἀγεννής=ἀσήμαντος, εὐτελής.— γνώμη=φρόνημα.— πρόοδος=ἡ παρουσίασις εἰς τὸν κόσμον, ἡ ἐμφάνισις.— φίλοις ἐπιδικάσιμος=περιζήτητος ἀπὸ τοὺς φίλους.— ὑποπτήσω=ζαρώων ἐκ φόβου, φοβοῦμαι.— λαγῶ=(λαγωγῶ) βίον ζῶ=ζῶ δειλὸς καὶ ταπεινός, τοὺς πάντας φοβοῦμαι.— ὁ κρείττων=ὁ ἀνώτερος.— ἔρμαιόν εἰμί τινος=εἶμαι εἰς τὴν διακρίσιν τινος.— ἐξεργάζομαι=κατασκευάζω, φέρω εἰς τέλος.— οὐκ ἔστι... ὅστις=οὐδεὶς.— βάνυσος=πᾶς τεχνίτης, ὁ ὅποιος ἐργάζεται διὰ τοῦ πυρός.— χειρῶναξ=ὁ ἐργαζόμενος διὰ τῶν χειρῶν, τεχνίτης.— ἀποχειροβίωτος=ὁ ζῶν διὰ τῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν του.

§ 10 Ὡς εἰπεῖν=διὰ νὰ εἶπω οὕτω, σχεδόν.— ὁ τῶν καλῶν ἔρωσ=ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ ὄρατα.— ὀρη=κλίσις, ἐπιθυμία.— ἀκῆ-

ρατος=ἀμίαντος, καθαρός.—ὡς ἀληθῶς=ἀληθέστατα.—λήσει. μέλλων τοῦ λανθάνω=διαφεύγω τὴν προσοχὴν.—δέον=πρέπον. προῖφει, μέλλ. τοῦ προοράω—ῶ=προβλέπω.—ὅλως=ἐν γένει.—οὐκ εἰς μακρὰν, (βλέπε § 1).—

§ 11 Καὶ ὁ νῦν, δηλ. καὶ σὺ ὁ νῦν.—ὁ δεῖνα=ἕνας κάποιος, ἄγνωστος, ἄσημος.—οὕτω=τόσον.—ἐπίφθονος=ὁ διεγείρων τὸν φθόνον.—ἀπορλέπομαι=θυμαῶμαι.—ἀμπέχομαι=φορῶ.—προεδρία=πρωτοκαθεδρία.—ἀποδημῶ=εἶμαι εἰς τὰ ξένα, ταξιδεύω.—ἀγνώσ-ῶτος=ἄγνωστος.—περιθήσω, μέλλ. τοῦ περιτίθημι=περιβάλλω.—

Ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις. διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς προερχόμενα.—Προεδρίας, οἱ ἄρχοντες καὶ ἐν γένει οἱ ἐπίσημοι εἶχον τὴν τιμὴν νὰ κάθηται εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν καθισμάτων τοῦ θεάτρου.

§ 12 Ἄξιος σπουδῆς =σπουδαῖος.—καταλαμβάνω τινὰ=ἐπέρχομαι ἐξαίφνης εἰς τινά.—κεχηγότες, μετοχ. παρακ. τοῦ χάσκω, κέχηνα.—εὐδαιμονίζω=μακαρίζω, καλοτυχιζῶ, εὐποτυμία=καλὴ τύχη, εὐτυχία. ὡς ἄρα=εἰς τάχα.—περιποιέω ᾧ τινί τι=παρέχω εἰς τινά τι.—ἐκ τοῦ βίου ἀπέρχομαι=ἀποθνήσκω.—συνών, μετ. τοῦ σύν-εἰμι.—προσομιλῶ=συναναστρέφομαι, συνομιλῶ.—ὑπὸ τῆ ἐρμογλυφικῆ ταύτη τραφεῖς=ἂν καὶ ἀνετράφη εἰς ταύτην τὴν γλυπτικὴν.—ἐπειδὴ τάχιστα=εὐθύς ἀφ' οὗ.—συνῆκε ἄορ. τοῦ συν-ίημι=ἐννοῶ.—ὡς ἐμέ=πρὸς ἐμέ.—ὡς ἄδεται=πόσον... ἐξυμνεῖται.—

§ 13 Τηλικούτος=τόσον μέγας, ἐνδοξος.—σεμνός=μεγαλοπρεπής.—χιτώνιον=μικρὸν ἔνδυμα φορούμενον κατὰσάρκα, κοντόν ὑποκάμισον.—μοχλίον (μοχλός)=λοστός.—γλυφεῖον=ἡ σμίλη, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποῖου σκαλίζουν λίθους, μάρμαρα κτλ.—κολαπιτήρ-ῆρος=γλύφανον, ἐργαλεῖον ὁμοίως τῶν γλυπτῶν.—κάτω νεύω=σκύπτω κάτω.—χαμαιπετής=ταπεινός, χαμαιζήλος=ποταπός.—εὐρυθμός=κανονικός, σύμμετρος.—εὐσχήμεων=ῥαῖος.—ἥκιστα=οὐδὲλως.—ἀτιμότερος=κατώτερος, κατωτέρας ἀξίας.—

§ 14 Ἀποφαίνομαι (γνώμη)=ἐκφράζω τὴν γνώμην μου—ἄμορφος=ἄσχημος—γέγηθα (γηθέω)=χαίρω.—πληγὰς ἐντρίβομαι τινὶ εἶδω εἰς τινὰ ραβδισμούς, ξυλλίζω τινά.—ἀπολείπω=

ἀφῆνω. — *πρῶ τὸς ὀδόντας* = τρίζω τοὺς ὀδόντας (ἀπὸ ὀργῆς).
ἐπεπήγει, ὑπερτυτέλ. τοῦ *πήγνυμαι* = στερεοποιοῦμαι, παγώνω,
μαρμαρώνομαι. — *ἀπιστέω-ῶ* = δυσπιστώ.

§ 15 *Τοιγαροῦν* = λοιπόν· *ἀμειβομαι* = ανταμείδω. — *τῆσδε
τῆς δικαιοσύνης* = ἕνεκα τῆσδε τῆς δικ. *ἐπίβηθι τοῦ ἐπιβαίνω*
= ἀναβαίνω. — *δείξασά τι ὄχημα ὑποπτέρων ἵππων* = δείξασα
κἄτι ὡσάν ὄχημα συρόμενον ἀπὸ κἄτι ὡσάν πτερωτοῦς ἵππους. —
ἔοικα = ὁμοιάζω. — *ἐλαύνω* = ὀδηγῶ τὸ ὄχημα. — *ὑφνιοχέω*
= ἡνιοχῶ, εἶμαι ἡνίοχος, διευθύνω τὸ ὄχημα. — *ἀρθεῖς*. μετοχ.
πκθ. ἄορ. τοῦ *αἴρομαι* = ὑψώνομαι. — *ἐπισκοπέω ῶ* = παρκτηρῶ.
— *ἡ ἕως* = ἡ ἀνατολή. — *ἄχρι πρὸς τὰ ἐσπέρια* = ἕως εἰς τὰ μέρη
τῆς δύσεως. — *εὐφημία* = εὐχή, τιμή. — *γίγνομαι κατὰ τινα* =
ἔρχομαι πλησίον τινός. — *τῆ πτήσει* = διὰ τῆς πτήσεως· *ἡ πτήσις*
= τὸ πέταγμα, τὸ πέτεσθαι. — *παραπέμπω* = συνοδεύω, προπέμπω

§ 16 *Ἀφίπταμαι* = φεύγω μακρὰν πετῶν. — *Εὐπάρυφος* =
ὁ ἔχων εἰς τὸ ἔνδυμα ὠραῖαν παρυφήν ἢ κράσπεδον, ὁ ἔχων
ὠραῖον ἔνδυμα· *εὐπάρυφός τις* = ὡς ἕνας ἄνθρωπος καλοενδεδυ-
μένος. — *ἐπανήκω* = ἔχω ἐπανέλθει. — *καταλαμβάνω* = εὐρίσκω.
μικροῦ δεῖν = ὀλίγον ἔλειψε, παρ' ὀλίγον. — *ἀντίπαις* = ὅστις δὲν
εἶναι πλεόν παῖς, ὁ ἐξεληθὼν ἀπὸ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. — *πρὸς τὸν
φόβον τῶν πληγῶν* = ἀπὸ τὸν φόβον, τὸν ὅποιον ἔλαβεν ἀπὸ τοῦς
ραβδισμοῦς.

§ 17 *Λέγοντος*, δηλ. ἐμοῦ. — *Ἡράκλεις*, ἐπιφώνημα θαυμα-
σμοῦ καὶ ἐκπλήξεως ὅπως ἡμεῖς λέγομεν: ἄχ, θεέ μου. —
ὡς *μακρὸν* = πόσον μακρόν. — *δικανικός* = δικηγορικός, ἐνοχλη-
τικός. — *ὑποκρούω* = διακόπτω. — *μήκιστος*, ὑπερθετικὸν τοῦ *μα-
κρός*. *ληρέω-ῶ* = φλυαρῶ. — *ἔωλος* = μπαγιάτικος, παλαιός, δυσά-
ρεστος. — *ψυχρολογία* = ψυχρὰ ὁμιλία. — *ὑποκριτής* = ἐξηγητής.
— *ὑπέιληφε*, πκρκ. τοῦ *ὑπολαμβάνω* = νομίζω. — *ὑπόκρισις*
= ἐξηγήσις. — *ἡ ὄψις* = τὸ ὄνειρον. — *διεξήει*, παρατ. τοῦ *διεξέρ-
χομαι* = διηγούμην — *ἀπόγνωσις* = ἀπελπισία, ἀπελπιστικὴ θέσις.

§ 18 *Ἐχομαι τινος* = ἐπιδίδομαι εἰς τι, ἐπιδιώκω τι. — *ἔθε-
λοκακίω-ῶ* = εἶμι δειλός. — *τὰ ἦττω* = τὰ χειρότερα. — *φύ-
σις* = ἴδιον φύξι. — *ἐπιρρωσθήσεται*, μέλλ. τοῦ *ἐπιρρώνυμαι* =
λαμβάνω θάρρος. — *εὖ οἶδ' (α) ὅτι* = βεβαίως. — *προῖσταμαί
τινά τινα* = προβάλλω τινα εἰς τινα. — *πρὸς τὴν πενίαν* = ἔμπρὸς
εἰς τὴν πτωχείαν. — *γοῦν* = τοῦλάχιστον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΑΝΑΧΑΡΣΙΝ

§ 1 *Οἱ μὲν... οἱ δὲ* = ἄλλοι μὲν... ἄλλοι δέ. — *περιπλεκομαί* τινα = συμπλέκομαι μέ τινα. *ὑποσκελίζω* = ὑποβάλλων εἰς τινα τὸ σκέλος τὸν ἀνατρέπω, τρικλοποδιῶ. — *ἄγχω* = σφίγγω τὸν λαιμόν. — *συναναφύρομαι* = μαζι με ἄλλον ἀνακατώνομαι. *κυλινδέομαι* — *οὔμαι* = κυλίσομαι. — *σῦς, συός* = χοῖρος. — *ἀποδύομαι* = ἐκδύομαι. — *λίπα ἀλείφομαι* = ἀφθόνως (μέ ἔλαιον) ἀλείφομαι. — *κατέψησε ἄρ. τοῦ κατα-ψήω* = τρίβω ἐλαφρά μέ τήν χεῖρα. — *μάλα εἰρηγικῶς* = πολὺ φιλικῶς. — *ἄτερος* = ὁ ἕτερος. — *ἐν τῷ μέρει* = μέ τήν σειράν. *συννεύω* = κύπτω, κλίνω πρός τὰ κάτω τήν κεφαλήν. — *συν-αράττω* = συγκρούω. — *καί ἦν* = καί νά. — *ἀράμενος, μετχ. μεσ. ἄρ. ταῦ αἴρομαι* = ὑψώνω, σηκώνω. — *ἐκ τοῖν σκελοῖν* = ἀπό τὰ σκέλη. — *ἀφήκε, ἄρ. τοῦ ἀφήμι* = ῥίπτω. — *ἐπικαταπεσῶν* = πεσῶν ἐπάνω αὐτοῦ. — *ἀνακύπτω* = ἀνασηκώνομαι. — *τὸν πῆχυν* (δηλ. τῆς χειρός). — *παρακροτῶ* = ἐλαφρά κτυπῶ. — *τέλεον* = τελείως. — *φείδομαι* = λυπούμαι 2) φροντίζω, προσέχω. — *μολύνομαι* = λερώνομαι. — *τὸ χρῆσμα* = τὸ ἔλαιον. — *βόρβορος* = λάσπη. — *ἀναπίμπλαμαί* τινος = γεμίζω ἀπό τι. — *ἔγγελυς υος* = χέλι. — *γρῦν* = τοῦλάχιστον. — *διολισθαίνω* = ξεγλιστρῶ, ξεφεύγω.

2 *Τὸ αἶθριον* = τὸ ἄστεγον, τὸ ἀσκέπαστον. — *ψάμμος* = ἄμμος. — *βαθεῖα* = πολλή. — *ὑποβάλλομαι* = θέτω ὑποκάτω μου. — *ὄρυγμα* = λάκκος. — *πάττω* = σκορπίζω, πασπαλίζω. — *ἐκῶν* = ἐκουσίως. — *ἐπαμάομαι-ῶμαι* = ἐπισωρεύω, μαζεύω. — *ἀλεκτρονῶν δίκην* = καθὼς πετεινοί. — *ἄφνικτος* = ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον δὲν δύναται τις νά ἀποφύγη. — *ὄλισθος* = γλιστρημα. — *βέβαιος* = ἀσφαλής. — *ἀντίληψις* = πιάσιμον.

§ 3 *Ὁρθοστάδην*, ἐπίρρ. = εἰς ὀρθὴν στάσιν, ὀρθιοί. — *κεκο-νιμένοι* μετοχ. παρακ. τοῦ *κονίομαι* = σκονίζομαι. — *παίω* = κτυπῶ. — *προσπίπτω* = ὀρμῶ. — *ἔοικα* = φαίνομαι. — *κακοδαίμων* = δυστυχής. — *οὔτως* = τὸσον. — *ἀναπέπλησται*, παρακ. τοῦ *ἀναπίμπλαμαι* § 1. — *πύξ* ἐπίρρ. μέ πυγμῆν, μέ γροθιάν. —

ἡ γνάθος = ἡ σιαγών — διίστημι = διαχωρίζω· λύω = διαλύω, καταπαύω. — τεκμαίρομαι = συμπεραίνω. — πορφυρίς — ἴδος = πορφυροῦν (κόκκινον) ἔνδυμα.

§ 4 Ἀλλαχόθι = εἰς ἄλλα μέρη (τοῦ γυμναστηρίου). — ἔγκονέω = ὑπεύδω, εὐρίσκομαι εἰς κίνησιν. — θέω = τρέχω. — εἰς τὸ ἄνω = ὑψηλά. — συν-άλλομαι = μαζὺ μὲ ἄλλον πηδῶ.

§ 5 Ἔοικα = φαίνομαι, ὁμοιάζω. — οὐκ ἔστιν ὅστις = οὐδεὶς. — μεταπειθῶ = κάμνω τινὰ νὰ μεταβάλῃ γνώμην. — παραπαίω = εἶμαι παράφρων, χάνω τὰς φρένας μου.

§ 6 Εἰκότως = εὐλόγως. — ξένος = ἄγνωστος. — ἀπάδω = διαφωνῶ, διαφέρω. — καθάπερ = καθὼς ἀκριβῶς. — εἰκὸς = εὐλογον. — τὸ ἐπιτήδευμα = ἡ ἀσχολία. — δόξαντα ἂν ἡμῖν ἀλλόκοτα = τὰ ὅποια ἤθελον φανῆ εἰς ἡμᾶς παράδοξα. — εἴ τις... ἐπισταίῃ = ἂν τις... ἤθελε σταθῆ (ἤθελεν ἴδει αὐτά).. ὕβρις = αὐθάδης βία, προσβολή. — ἐπιπάττω = πάττω, § 2. — χρεία = χρησιμότης, ὠφέλεια. — οὐκ ἀτερπής = εὐχάριστος, τερπνός. — ἀκμή = δύναμις. — ἐπάγω = ἐπιφέρω, ἐμβάλλω. — πηλόδομαι = οὐμαι = λασπώνομαι. — οὕτω = τόσον. — ἠδύς = εὐχάριστος λυσιτελής = ὠφέλιμος. — ἄπαγε = ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ, ὄχι, κάθε ἄλλο. — διαθείῃ, εὐκτ. ἀόρ. τοῦ διατίθημι = διαθέτω — εἴσεται, μέλλ. τοῦ οἶδα. — παρεξώσμεθα παρακ. τοῦ παραζώννυμαι = κρεμῶ πλησίον εἰς τὴν ζώνην μου.

Ἀκινάκης, κοντὸν ξίφος τῶν Περσῶν καὶ τῶν Σκυθῶν, εὐθύ. —

§ 7—8 Ἀτὰρ = ἀλλά — χῶρος = τόπος. — γυμνάσιον = γυμναστήριον· τὸν ἐπὶ τῇ στήλῃ κεκλιμένον = τὸν ἀκουμδημένον εἰς τὴν στήλην. — ἔχω τόξον = κρατῶ τόξον. — ἀνακλάομαι· ὠμαι = λυγίζομαι πρὸς τὰ ἄνω. — κάματος = κόπος, κόπωσης. — παγκρατιάζω = διαγωνίζομαι εἰς ἀγῶνα πάλης καὶ πυγμῆς. — παγκράτιον = ἀγὼν πάλης καὶ πυγμῆς. — δίσκος = κυκλοτερῆς πλάξ ἐκ λίθου ἢ μετάλλου, τὴν ὅποιαν ἔρριπτον οἱ διαγωνιζόμενοι ἔσιν ἠδύναντο μακρότερον. — ὑπερ-άλλομαι = ὑπερπηδῶ. τὸ ὑπεράλλεσθαι = τὸ ἄλλα. — προτίθημι = προκηρύσσω. — κρατέω· ὠ = νικῶ, — τῶν καθ' αὐτὸν = τῶν συγχρόνων. — ἀναιροῦμαι = λαμβάνω. — τὸ ἄθλον = τὸ βραβεῖον.

Γυμνάσιον· γυμναστήρια ἦσαν ἐν Ἀθήναις τρία, ἡ Ἀκαδη-

μεία, τὸ *Κυνόσαργες* καὶ τὸ *Λύκειον*, ὅπερ ἔχειτο μεταξὺ τοῦ Λουκαθῆτος καὶ τοῦ ποταμοῦ Ἰλισσοῦ.

§ 9. Ὀλυμπίασι=ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, —κότινος=ἀγρία ἐλαία. — Ἰσθμοί= ἐν τῷ Ἰσθμῷ, *πίτυς*—υος=εἶδος πύκου, κουκουναριά.— τοῖς Παναθηναίοις= ἐν τοῖς Παναθηναίοις.— μορία (ἐλαία)= ἱερὰ ἐλαία· μικρὸς= ἀσήμαντος.— πάνσεμνος=πολὺ σπουδαῖος.— καταλέγω= ἀπαριθμῶ.— διαθεῖσιν μετοχ. ἀόρ. β'. τοῦ διατίθῃμι= ἱερίζω, χορηγῶ.— ὑπερσπουδάξω= καταβάλλω πολλοὺς κόπους, ὑπερβολικὰς φροντίδας.— ἀναίρεισις= λήψεις, ἀπόκτησις.— προπονῶ=καταβάλλω ἐκ τῶν προτέρων κόπους.— κατακλάομαι·ῶμαι=κατατσακίζομαι.— ὡς οὐκ ἐνὸν =ὡς ἐὰν δὲν ἦτο δυνατόν.— ἀπραγμόνως= ἀκόπως.— εὐποροῦ τινος= πρόμηθεύομαι τι.—καταχρίομαι =πασαλείφομαι.

§ 10. Ψιλὸς=γυμνός, μόνος.—καλῶς ἔχει=καλόν, τιμητικόν εἶναι.—θηράομαι·ῶμαι =κυνηγῶ, ἐπιζητῶ.— εὐκλεια=καλὴ φήμη, δόξα.— ἀπονητι=ἄνευ πόνων, ἀκόπως.— προσγίγνομαι= προστίθεμαι, ἀποκτῶμαι.— ἀνασχόμενον, μετοχ. μέσ. ἀόρ. β'. τοῦ ἀνέχομαι=ὑποφέρω.— οἰκτιρῶ= ἐλεεινολογῶ.— πληγή= κτύπημα, ἄλλα σοι δόξει = ἄλλην γνώμην θὰ ἔχης.— μυριάνδρος=ὁ μυρίους (ἀπείρους) ἄνδρας περιλαμβάνων.— συμπληροῦμαι=γεμίζω ἐντελῶς, εἶμαι πλήρης.— ἰσόθεος= ἴσος πρὸς θεόν.

§ 11 Οἰκτιστος=οἰκτρότατος, ἐλεεινότατος.— ἐπ' ὀλίγων=ἐνώπιον ὀλ.— ἐν τοσοῦτοις...=ἐνώπιον τοσοῦτων.— εὐδαιμονίζω τινὰ =μακαρίζω τινά.— ραίνομαι=ραντίζομαι, βρέχομαι. πρόσσεσι = προστίθεται, παρακολουθοῦσι.— ἀνατρέπω= ρίπτω κάτω.— θαιμάτια= τὰ ἱμάτια=ἐνδύματα.— περιρρήξῃ, ἀόρ. ὑποτ. τοῦ περιρρήγνυμι = καταξεσχίζω.— ζημία= τιμωρία, πρόστιμον.— ἐπάγω=ἐπιβάλλω.— ἔπ-εῖσιν=ἐπέρχεται (εἰς τὸν νοῦν μου).— παραγίγνομαι= προσέρχομαι.— παρήμι= ἀφήνω, παραμελῶ.— τὰ ἀναγκαῖα=ἐργασίαι δι' ὧν πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.— σχολάζω ἐπὶ τινι=εὐκαιρῶ διὰ τι, διαθέτω τὴν ὥραν μου διὰ τι.— διαπληκτίζομαι=πυγμομαχῶ.— ἀράττομαι=κτυποῦμαι κάτω.

§ 12 Λέγων=μὲ λόγους.—προβιβάζω τινά τινι=φέρω τινὰ πλησιέστερον εἰς τι.—τῇ ἡδονῇ τῶν ἐκεῖ δρωμένων= εἰς τὴν εὐχαρίστησιν τῶν ἐκεῖ πραττομένων.—ἀρετῇ=γενναϊότης.—εὐε-

ξία=εὐρωστία.— ἄμαχος=ἀκαταμάχῃτος.— γνώμη ἀήττητος=θέλησις τῆς ψυχῆς ἀκατάβλητος.— σπουδῆ ἄληκτος=φροντίς ἀδιάκοπος.— ἐπιβοῶ=διὰ φωνῶν ἐπιδοκιμάζω.— ἐπικροτῶ=χειροκροτῶ.

§ 13 Ἄλλὰ νῆ Δι', ὦ Σόλων δηλ. οὐκ ἂν ἐπαυσάμην· ἐπιγελῶ=περιγελῶ.— ἐπιχλευάζω=περιπαίζω.— κατηριθμήσω. β'. ἐν. πρόσωπ. τοῦ μέσ. ἄορ. τοῦ καταριθμέω.— οὐδενὸς μεγάλου ἔνεκα=ἄνευ σπουδαίου σκοποῦ (λόγου).— παραπόλλυμαι=παρ' ἀξίαν, ἀσκόπως χάνομαι.— ἀπάγω=σύρω βιαίως.— αἰσχύνω=καταισχύνω, ἀσχημίζω.— ὑπώπια=μύλωπες, κτυπήματα μελανά, — ὡς=ἴνα.— ἐγκρατῆς τινος γίνεσθαι=λαμβάνω τι.— ἐπὶ τῷ ἀδήλῳ=διὰ τὸ ἀβέβαιον.— πληγὰς λαμβάνω=κτυποῦμαι.— τραύματα λαμβάνω=πληγώνομαι

§ 14 Πολιτείας ὀρθῆς πέρι=περὶ πολιτείας ὀρθῆς.. ὀρθός=καλός.— τίθεμαι ἐνψόγῳ=ψέγω, κατηγορῶ.— μέλει σοι εἰδένα, =φροντίξεις νὰ γνωρίσης — οἰκέω-ῶ=διοικῶ — εἶση (σύ), μέλλ. τοῦ οἶδα.— ἐγκαταμεμειγμένος,=ἀνακατεμμένος.— μάτην σπουδάζεσθαι=ὅτι ματαίως (αἱ ἀσκήσεις) ἐπιζητοῦνται (ὑφ' ἡμῶν) μετὰ ζήλου.— ἦκω=ἔχω ἔλθει.— διοδοεύω=διέρχομαι, διατρέχω.— δυσχελεμερος=τρικυμιώδης.— περαιόομαι-οὔμαι=διαπερῶ, διαπλέω.— ἐκμελετάω=ἐντελῶς μανθάνω.— προσιλόμην, μεσ ἄορ. τοῦ προαιροῦμαι=ἐκλέγω, προτιμῶ.— κατὰ κλέος=διὰ τὴν φήμην σου.— νόμων ξυγγραφεὺς=νομοθέτης.— ἐπιτήδευμα=ἔργον, ἀσχολία.— καὶ ὄλωσ=καὶ ἐν γένει.— συναρμοστής = ὁ συναρμόζων· — ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις = ὥστε γρήγορα.— ἄσιτος=νησιτικός.— ἄποτος=διψασμένος. παρακαθέξομαι τινι = κάθημαι πλησίον τινός.— διατρκέω ῶ=ἀντέχω.— κεχηνώσ (χάσχω)=ὁ ἔχων ἀνοικτὸν τὸ στόμα, με προσοχήν.— διεξιόντος, διεξιῶν, μετχ. τοῦ διεξέρχομαι=διηγούμαι. ὀμιλῶ.

§ 15 Ἐταῖρος=φίλος.— διελθεῖν τοῦ διερχομαι, ἰδέ § 14.— ἐγ βραχεῖ=συντόμως.— κατὰ μέρη=ἐκαστὸν ζήτημα χωριστά.— ἐπιῶν=ἐπερχόμενος, ἐξετάζων.— δοκεῖ ἡμῖν=φρονοῦμεν.— ἄ... γινώσκομεν=ὑποῖαν... γνώμην ἔχομεν.— σινίημι τινος=ἐννοῶ τι.— τῷ σώματι ἀνδρίζομαι=κατὰ τὸ σῶμα γίνομαι ἀνήρ, ἐνδυναμώνω.— ὑφίσταμαι=ὑποφέρω.— προτί-

θῆμι = προκηρύσσω. — διαπονῶ = μετὰ κόπου ἰσκάω. — ἀναιροῦμαι τὰ ἄθλα, § 8. — προσκτιῶμαι = ἀποκτιῶ προσέτι. — ἐν αὐτῷ συλλαβῶν ἔχει = εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ συμπεριλαμβάνει. — οἰκείων = τῶν οἰκιακῶν, τῆς περιουσίας του. — σωτηρία = διάσωσης. — συνόλωσ = ἐν γένει. — τῷ στεφάνῳ. συναναπέπλεκται = εἶναι ὁμοῦ μὲ τὸν στέφανον πλεγμένα, καὶ περιγίγνεται = καὶ μένουσιν ὡς κέρδος. —

§ 6 Ἐχων = ἐν ᾧ ἔχεις. — διηγοῦ, παρατ. β'. ἐνικὸν τοῦ διηγοῦμαι. — θαλλός = κλάδος. — ἀπὸ γὰρ. τῆς αὐτῆς = διότι ἀπὸ τῆς αὐτῆς σκέψεως. τοι = βεβαίως. — ὁ λόγος = ἡ ὁμιλία. — ὑπερβαίνω = ὑπερπηδῶ. — νῶ = ἡμεῖς οἱ δύο. — σχολὴν ἄγω = εὐκαιρῶ. — προθυμῆ, β'. προσ. τοῦ προθυμοῦμαι = εἶμαι πρόθυμος. — ἀναδραμούμεθα, μέλλ. τοῦ ἀνατρέχω = τρέχω ὀπίσω.

Τάχα ἴσως = ἴσως τυχόν. — σεμνύομαι = ὑπερηφανεύομαι. — σύσκιον = μέρος σκιασμένον. — θᾶκος = κάθισμα. — ἐπιπεκραγότες, ἐπικέκραγα τοῦ ἐπικράζω = ἐπικροτῶ, διὰ φωνῶν ἐνθαρρύνω. — ἄλλως τε = καὶ μάλιστα. — ὄξυς = καυστικός. — φλογώδης = πολὺ θερμός. — πῖλος = σκιάδιον. — ξενίζω ἐν ὑμῖν = εἶμαι παράξενος (διαφορετικός) μεταξὺ σας. — πυρώδης = πολὺ θερμός. — ἀστὴρ κύων = ὁ ἀστερισμὸς τοῦ κυνός. — διακαῆ τίθῃμι = διάπυρον κάμνω. — φλογμός = ζέστη. — οὐ φορητὸς = ἀνυπόφορος. — ἐπάγω = ἐπιφέρω προξενῶ. — ἰδίω = ἰδρῶνω. — τὸ θάλλπος = ἡ ζέστη. — περιβλέπω = βλέπω τρίγυρω. — ὑποδύομαι = εἰσέρχομαι ὑποκάτω, χώνομαι. — εὐμαρῶς = εὐκόλως. — κυβίστησις = πήδημα κατὰ κεφαλῆς, τοῦμπα. —

Ἀμυντήριον = προσφυλακτικὸν μέσον. — βολή = προσβολή. — καθικνοῦμαι τινος = φθάνω τι. —

Ὡς μὴ μόνος ξενίζοιμι· οἱ Ἕλληνες συνήθως ἦσαν ἀσκεπεῖς, τοῦ ἀστέρος· ὁ ἀστὴρ αὐτοῦ ὀνομάζεται καὶ Σείριος· κατὰ τὰς ἐπιτολάς αὐτοῦ γίνονται μεγάλοι καύσωνες (τὰ κυνικὰ καύματα).

§ 17 Καὶ ὅπως μὴ...προσέξεις = καὶ (πρόσεχε, βλέπε) νὰ μὴ διδῆς προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους μου. — δυοῖν θᾶτερου = τοῦ ἑτέρου ἐκ τῶν δύο. ἐκχέω = χύνω ἔξω, ἀδειάζω, ἐκφράζω (διὰ πολλῶν). — ἀναδιδάσκομαι = διδάσκομαι καλύτερα, μανθάνω, — γιγνώσκω = φρονῶ. — μεταπαιδεύω = ἐκπαιδεύω διαφορετικά. ἀναγεγράφθω = ἄς ἔχη ἀναγραφῆ, ἀνακηρυχθῆ. —

§ 18. *Νομάς-άδος* = μεταβαίνων καὶ περιφερόμενος ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον. — *ἡ πλάνης-ητος* = περιπλανώμενος — *ἀμέβω* = ἠλλάσσω. — *διεξίοιμι*, εὐκτ. τοῦ διεξέρχομαι. — *αὐτόχθων* = ἐγγήριος, ἐντόπιος. — *οἰκέω-ῶ* = κατοικῶ 2) διοικῶ. — *πλὴν ἀλλὰ* = ἄλλ' ὅμως. — ὡς νομοθέτη *πειστέον* (ἔστι) σοι = ὡς νομοθέτη δεῖ (ἐμὲ) πειθεσθαι σοι. — *συνηρεφής* = σκεπασμένος, σύσκιος. — *καθ' ὅτι* — διὰ ποίαν αἰτίαν. — *κατὰ καιρόν* = εἰς κατάλληλον ὥραν. — *παρὰ τὴν ῥῆσιν* = κατὰ τὴν ὁμιλίαν. — *ἀπομηκύνω τὸν λόγον* = κάμνω μακρὸν τὸν λόγον. — *ἐπιρρέω* = τρέχω κατόπιν, λέγομαι.

§ 19. *Ταμιεύση*, μέσ. μέλλ. τοῦ *ταμιεύομαι* = κανονίζω, τακτοποιῶ. — *εἰκῆ* = ὡς ἔτυχεν, ἀκόπως. — *ἐρήση*, ἐρήσομαι μέλλ. τοῦ ἐρωτῶ. — *ἐξαγώνιος* = ἐκτὸς τοῦ ἀγῶνος, ὁ ἐκτὸς τοῦ θέματος. — *φονικὴ δίκη* = δίκη διὰ φόνον. *πάγος* = λόφος (βραχύδης). — *οἱ κρινόμενοι* = οἱ διάδικοι. — ὁ *διώκων* = ὁ κατήγορος. — ὁ *φεύγων* = ὁ κατηγορούμενος. — *ῥήτωρ* = δικηγόρος, συνήγορος. — *ἀναβιβάζομαι* = ἵiorίζω. — ἔστ (ε) — ἐπίρρ. = ἔξω ἔτου. — *φροῖμιον* = προοίμιον, πρόλογος. — ὡς... *ἀπεργάσαιτο* = ἔνα... καταστήσει. — *δεινώσις* = ἐξόγκωσις, ὑπερβολικὴ μεγαλοποιήσις. — *ῥητόρων παῖδες* = ῥήτορες. — *κατασιωπάω* ὦ = ἐπιβάλλω σιωπὴν. — *ἔάω* ὦ = ἀφήνω, ἐπιτρέπω. — *ληρέω-ῶ* = φλυαρῶ. — *περιπέτω* = ἐπισκοτίζω. — *καταρρητορεύω* = νικῶ τινα διὰ ρητορικῶν τεχνασμάτων. — *ἐξέστω* (μοι) = ἄς ἐπιτραπῆ (εἰς ἐμέ), — *συνουσία* = συνομιλία. — *ἄχθομαι* = στενοχωροῦμαι. — *ἀποτεινομαι* = λαμβάνω ἔκτασιν, παρατεινομαι. — *σχολή* = εὐκαιρία. — *εὐγνώμων* = συνεισφέρων, φρόνιμος. — *πάρεργον τοῦ λόγου* = ἐν παρέργῳ, ὡς δευτερεύον πρᾶγμα. — *κατὰ σχῆμα* = κατὰ τὸν τρόπον.

Τῆς βουλῆς, τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου.

§ 20. *Ἰερὸν* = ἱερόν. — *νεώσοικοι* = οἰκοδομήματα πλησίον τοῦ λιμένος, ἐντὸς τῶν ὁπίσθων ἀνέστυρον πλοῖα πρὸς προφύλαξιν κατὰ τὸν χειμῶνα. — *ἔδραϊος* = σταθερός, μόνιμος. — *πολιτευόμενοι* = οἱ ζῶντες ἐν τῇ πόλει, οἱ πολῖται. — *κῦρος* = δύναμις, σπουδαιότης. — *διατάττω* = τακτοποιῶ, κανονίζω. — *κατασκευάζω* = τακτοποιῶ, στολίζω. — *περιβολή* = περιτείχισις, τείχος. — *ἀγαθοὶ τὰς ψυχὰς* = οἱ ἀληθῶς μορφωμένοι, οἱ ἐνάρετοι. — *συμπολιτεύομαι* = ζῶ μαζί με ἄλλους εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν. — *τίτθη* =

τροφός.— παιδεία ἐλευθέρως=ἐκπαίδευσις ἀρμόζουσα εἰς ἐλευθέρους.— ὁ συνετός τινος=ὁ ἐννοῶν τι.— ἀναφύομαι=ἀναπτύσσομαι.— ἀξιοχρεῶς=ἰκανός.— πάγιος=στερεός, ἀσφαλής.— πρὸς τὸ ἰσχυρότερον συνιστάμενα=ἰσχυρότερα σχηματιζόμενα.— τηνικαῦτα ἤδη=τότε πλέον.— φῦναι, ὡς ἕκαστος ἔφυν=νά ὑπάρξη ἐκ φύσεως, ὅπως καθεὶς ἐγεννήθη.— μετακοσμοῦμαι=μεταβάλλομαι.— πρόσγειος=ὁ πλησίον τῆς γῆς, ὁ μικρός.— νήπιος=τρυφερός.— σκέπω=σκεπάζω.— πνεῦμα=ἄνεμος.— τὸ ἔργος=ὁ βλαστός.— δονέω=ῶ=τείω.— διασαλεύω=σφοδρῶς διακταράττω.— κάρπιμος=καρποφόρος.

§ 21. Ἀναρριπίζω=ἐξεγείρω.— τορῶς=τρανώς, μεγαλοφώνως.— ἐπιλέγομαι=ἀναγινώσκω.— προῖοῦσι... αὐτοῖς (δηλ. τοῖς παισὶ)=ὅταν προχωρῶσιν εἰς τὴν ἡλικίαν.— ἐν μέτροις κατακοσμῶ=διὰ ποιητικῶν στίχων στολλίζω.— ραψωδέω=ῶ τινα=ἀπαγγέλλω εἰς τινα.— ἀριστεία=ἀνδραγάθημα.— αἰοίδιμοι πράξεις=ἐνδοξοὶ πράξεις.— ἐπεγείρομαι=παρακινεῖσθαι.— ἄδω=τραγουδῶ ἐξυμνῶ.— ἔξω τοῦ ἀγῶνος=ἔξω τοῦ θέματος.— ὅπως=κατὰ ποῖον τρόπον, πῶς.— δι' ὅ,τι=διὰ ποῖον σκοπόν.— τῇ βουλῇ ἐπινεόηται=ὑπὸ τῆς βουλῆς ἔχει ἐπινοηθῆναι.— ἤρου, ἠρόμηγ, — μέσ. ἄορ. τοῦ ἐρωτῶ.— παρεῖς, μετ. ἄορ. τοῦ παρήμι.

§ 22 Ρυθμίζω=κνονίζω, μορφώνω.— γνώμη=διάνοια ψυχῆ.— δημοσία πρόκεινται=εἰς δημόσιον μέρος εἶναι ἐκτεθειμένοι.— ἀγαθός=χρηστός.— συνουσία=συναστραφή, συνεμιλία. ἐφίεμαι=ἐπιθυμῶ.— πρὸς ἡμῶν=ὑπ' ἡμῶν.— ἀποσκώπτω=ἐμπαίζω.— λοιδοροῦμαι εἰς τινα==κατηγορῶ τινα, ἐκφέρω κατηγορίας κατὰ τινος.— ἐφίεμεν τοῦ ἐφήμι=ἐπιτρέπω.— καὶ τῶν πολλῶν (δηλ. χάριν). — ὡς φεύγοιεν=ἵνα ἀποφεύγωσι.

§ 23. Ὑποδεδεμένοι, πθ. παρακ. τοῦ ὑποδοῦμαι=φορῶ.— ποικίλλομαι=στολλίζομαι.— κράνος=περικεφαλαία.— ἐπιχείμενος=φιρῶν.— τὸ θέατρον=οἶθεαταί.— σκυθρωπός=κατηφής. αἱ πέδαι=τὰ δεσμά.— ρήσεις οἰκτραί=λόγοι, στίχοι λυπηροί.— Τραψωδῶ=τραγικῶς ἀπαγγέλλω.— κατασπῶμαι=παρασύρομαι.— αὐλέω=ῶ=παίζω τὸν αὐλόν.— συνᾶδω=τραγουδῶ μαζὶ συγχρόνως.— ἀχρεῖος=ἄχρηστος.— παραθῆγομαι=ἀκονίζομαι, παροτρύνομαι.

Ἐποδήματα βαρέα αἱ ὑποκρίται εἰς τὰς τραγωδίας ἐφό-

ρουν ὑποδήματα βαρέα καὶ ὕψηλά, ὅπως φαίνονται ὑψηλότεροι καὶ μεγαλοπρεπέστεροι.

Κράνη ὁ Ἀνάχαρσις ὀνομάζει τὰς προσωπίδας τῶν ὑποκριτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐσκέπαζον ὄχι μόνον τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς κεφαλῆς.

Διονύσω πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ Διονύσου παριστάνοντο αἱ τραγωδῖαι καὶ κωμῶδαι εἰς τὸ Διονυσιακὸν θέατρον.

§ 24. **Ἀποδύω** = ἐκδύω, γυμνῶνω. — **ἀσυμπαγῆς** = οὐχὶ συμπαγῆς. — **πρὸς τὸν ἄερα** = εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς. — **συνοικειῶ** ὠ = ἐξοικειῶ. — **δυσχεραίνω τὸ θάλλπος** = δυσκόλως ὑποφέρω τὴν ζέστην. — **ἀπαγορεύω** = ἀποκάμνω, καταβάλλομαι. — **εὐτονος** = ἰσχυρός, γερός. — **τὸ σκυτος** = τὸ δέρμα. — **δυσραγῆς** = ὁ δυσκόλως σχιζόμενος. — **τοῦντεῦθεν** (τὸ ἐντεῦθεν) = κατόπιν τούτου. — **πυκτεύω** = ἀσκοῦμαι εἰς τὴν πυγμαχίαν. — **παγκρατιάζω** = ἀσκοῦμαι εἰς τὸ παγκράτιον. — **ὁμόσε χωρῶ** = προχωρῶ κατ' εὐθείαν. — **δέει, δοτική τοῦ τὸ δέος** = ὁ φόβος. — **θυμοειδής** = ὀρμητικός. — **ἀφειδῶ** = δὲν λογαριάζω, ἀψηφῶ. — **ἔρρωσθαι, ἀπαρ. τοῦ ἔρρωμαι** = εἶμαι ρωμαλέος. — **συννενευκότες**, § 1. — **εὐμαρῶς** = εὐκόλως. — **ὠθισμός** = σπρώξιμον. — **περιπλοκή** = περίσφιγις. — **λυγισμός** ἐκ τοῦ **λυγίζομαι**. — **δυσπαθής** = ἀπαθής. — **εἴσεται, μέλλ. τοῦ οἶδα**. — **κοῦφος** = ἐλαφρός. —

§ 25 **Γυμνός** = ὁ ἄνευ ὄπλων. — **δυσμενής** = ἐχθρός — **ἄργος** = δυσκίνητος, ἄχρηστος. — **τὸ μεσημβρινόν** = κατὰ τὴν μεσημβρίαν. — **ἐπιφλέγω** = καίω δυνατά. — **ἐντὸς βέλους** = ἐντὸς βολῆς βέλους. — **εἰς χεῖρας ἔρχομαι τινι** = συμπλέκομαι μέτινα. — **ὑπέρυθρος** = ὀλίγον ἐρυθρός, κοκκινωπός. — **εἰς τὸ μέλιντερον κεχρωσμένοι** (χρωῶζω) = χρωματισμένοι ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ὥστε νὰ εἶναι ἡλικοαεῖς. — **ἄρρενωπός** = ὁ ἔχων ὄψιν ἄρρενος, ἀνδρώδης. — **ρικνός** = ζαρωμένος, ἀσθενικός. — **κατεσκληηκώς** = σκελετώδης, ὀστεώδης. — **περιπληθής** εἰς **βάρος** = πολὺσαρκός. — **εἰς τὸ σύμμετρον περιγεγραμμένος** = σύμμετρος εἰς τὸ σῶμα. — **ἐξαναλωκότες**, μετ. παρκα. τοῦ **ἐξαναλώω** = ἀποβάλλω. — **τόνος** = δύναμις. — **ἀμιγῆς τοῦ φαύλου** = ἀπηλλαγμένος (καθαρός) ἀπὸ κάθε κακὸν στοιχείου. — **περιλειμμένος** (περιλείπομαι) = ὑπόλοιπος. — **ἔρρωμένως** = ἰσχυρῶς. — **λικμῶ**

τὸν πυρόν= χωρίζω τὸν σίτον ἀπὸ τοῦ ἀχύρου, λιχνίζω τὸν σίτον.— πυρός= σίτος.— ἀχνη— ἄχυρον.— ἀθήρ= ὁ ἀθέρας, τὸ λεπτότατον ἄκρον τοῦ στάχους τοῦ σίτου.— ἀποφυσῶ= φυσῶν ἀπομακρύνω.— διευκρινῶ= διαχωρίζω.— προσσωρεύω= ἐπισωρεύω.—

§ 26 Ἐπὶ μήκιστον= ἐπὶ μακρότατον χρόνον.— διαρκῶ= ἀντέχω.— ὀψέ= ἀργά, βραδέως.— καλάμη= ἡ καλαμιὰ, τὸ στέλεχος τοῦ στάχους τοῦ σίτου.— ὑπὸ μιᾷ τῇ ὀρμῇ= διὰ μιᾶς ὀρμῆς, ὀρμητικῶς.— ὑποτύφομαι= ὑπεκάτω καίεμαι, καπνίζω.— χρόνῳ ὕστερον= ὀλίγον χρόνον ὕστερον.— ἐλέγχω= καθιστῶ ἀσθενές.— τὰ ἐνδοθεν= τὰ ἐσωτερικά.— λύμη (λυμαίνομαι)= βλάβη.— πρὸς τὸ ἐνδιδὸν ἐν τοῖς πόνοις= ὡς πρὸς τὴν ἐκ τῶν κόπων ἐξάντλησιν.— τὸ θερμὸν τὸ ἐνδοθεν= ἡ ἐσωτερικὴ θερμότης.— ἀποκείμενον= ἀποταμιευμένον.— ἐπάρδω= χύνω ἐπάνω, ποτίζω.— ἀκάματος= ἀκαταπόνητος, ἀκατάδητος.— ἀνάλωσις= δαπάνη, ἀπώλεια.— ἐπίδοσις= αὐξησης.— ἀναρριπίζω= ἐξάπτω, ἐξεγείρω.—

§ 27 Καὶ μὴν καὶ— ἀλλὰ καὶ.— δρομικός= δρομέυς, ἱκανὸς εἰς τὸ τρέξιμον.— εἰς μήκος= εἰς μακρον δρόμον. ἐν βραχεῖ δηλ. χώρῳ.— εἰς τὸ ὠκύτατον ἐπικουφίζω= καθιστῶ τινα ἐλαφρὸν ὥστε νὰ τρέχη ταχύτατα.— τὸ στερεὸν= τὸ στερεὸν ἔδαφος.— ἀντίτυπος= ὁ παρέχων ἀντίστασιν.— ἀπερείδω τὴν βάσιν= στηρίζω τὸν πόδα.— ὑποσύρομαι= βυθίζομαι.— πρὸς τὸ ὑπεῖκον= πρὸς τὸ ὑποχωροῦν ἔδαφος.— ὑπεράλλομαι= ὑπερπηδῶ.— μολυβδῖς— ἴδος= σφαῖρα ἐκ μολύβδου.— χειροπληθής, ἐς= ὁ γεμίζων τὴν χεῖρα, τόσον μέγας ὅσον δύναται νὰ περιλάβῃ ἢ νὰ κρατήσῃ ἢ χεῖρ.— ὁ περιφερής= στρογγύλος.— ἔοικα= ὁμοιάζω.— ὄχανον= λαδί.— τελαμών= λωρίον.— δύσ-ληπτος= δυσκολόπισστος.— ἀναρριπτέω— ὦ= ἀναρρίπτω.— ὑπερβάλλομαι= περνῶ, νικῶ.— κρατύνω= ἐνδυναμώνω.— τοῖς ἄκροις, τοῦ ποδός,= τοῖς δακτύλοις.— ἐντίθημι= ἐμβάλλω.—

Μολυβδίδες χειροπληθεῖς, αὗται ὀνομάζονται ἀλπίρες.

Καὶ ἄλλο τι.. χαλκοῦν περιφερές· ἐνοεῖ τὸν δίσκον.—

§ 28. Ὡ θαυμάσιε= φίλε μου.— ἐπὶ τὸ κραταῖόν= εἰς τὸ στερεόν, εἰς τὸ σκληρὸν ἔδαφος.— ὄλισθος= γλίστρημα, ὄλισθη-

σις.—ιδρουντων (τῶν ἀγωνιζομένων).—εἰκάσω τινι=παρομοιάσω μέ τι.—ἀχρεῖος=ἀνωφελής, περιττός.—ἐγκρατῶς=δυνατά, ἰσχυρῶς. ἀλλήλων...ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀντιλαμβάνομαι τινος=πιάνω τι.—συνέχω=συγκρατῶ.—αἴρομαι=σηκώνω.—διαρρέω=διαφεύγω, διολισθαίνω.—σπουδάσω=καταβάλλω σπουδῆν.—ὑπεξενεγκεῖν, ἀπκρ. ἀορ. β' τοῦ ὑπ-εχ-φέρω=φέρω τινά ἔξω ὥστε νά εἶναι ἐκτός κινδύνου, ἐξάγω κρυφίως.—ἤκειν, δηλ. εἰς τό στρατόπεδον.—μετέωρος=δ' ὑψούμενος ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους, τῆς γῆς, εἰς τόν ἀέρα.—ἐς ὑπερβολήν=ὑπερβολικά, πολύ.—μακροῶ=πολύ.—

§ 29. Ἐπί τὸ ἐναντίον=διὰ τὸ ἐναντίον.=τὸ διαδιδρασκον (=τὸν διαδιδράσκοντα)=τὸ διαφεύγον (ἔστις διαφεύγει).—γλισχροτήης=ὀλισθηρότης—ληφθέντες. παθ. ἀορ. μετοχ. τοῦ λαμβάνω=συλλαμβάνω.—καὶ ταῦτα=καὶ μάλιστα.—ἔχομαι ἐν ἀφύκτιῳ=κρατοῦμαι (ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν). ὥστε νά μὴ ἤμπορῶ νά φύγω.—ἐπιπάττω=ιχορπίζω, πασπαλλίζω.—ἀραιός, ἐπὶ τοῦ σώματος=χαλαρός—ἀνεωρότα σώματα=σώματα ἔχοντα ἀνεικτούς τοὺς πόρους.—ὁ ρῦπος=ἡ ἀκαθαρσία.—ἀποσμῶ=σφραγίζω, ἀποπλύνω.—παραστησάμενος=στήτης πλησίον (σου) τινά ἐκ τῶν λευκῶν ἐκείνων κτλ.—διαιτάομαι—ῶμαι=ζῶ, διαμένω. ἔλη(σύ), ὑποτ. μέσ. ἀορ. τοῦ αἰροῦμαι=προτιμῶ, ἐκλέγω.—αὐτίκα=ἀμέσως.—πρόσοψις=ὄψις, θέα, βλέμμα.—συνεστηκῶς=συμπαγῆς.—συγκεκροτημένος=καλῶς γυμνασμένος, κατηρητισμένος.—θρόπτομαι=ἐξαθθενοῦμαι, ἐκνευρίζομαι.—διαρρέω=παραλύω.—ἀπορία=ἔλλειψις.—εἰς τὰ εἶσω (τοῦ σώματος).

§ 30. Κρατῶ τινος=νικῶ τινά.—δυσμενής=ἐχθρός.—περρίοικοι=γείτονες.—ὑποπτήσω=ζαρώνω ἐκ φόβου—ὑποτελῶ=πληρώνω φόρον, εἰμι φόρου ὑποτελής...φιλοτιμοῦμαι=μετὰ φιλοτιμίας ἀσχολοῦμαι εἰς τι.—ὑβρις=ἀκολασία.—ἀσχολός εἰμι ἐν τινι=ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι εἰς τι.—ἡ νεότης...σπουδάζοντες=οἱ νέοι σπουδάζοντες.—

§ 31. Προῖτε (τοῦ προ-εἰμι)=προχωρεῖτε.—πύξ, § 3. πάττω—ρίπτω, πασπαλλίζω.—περιπλέξητε τὰ σκέλη, § 1.—διάγγω=προσπαθῶ νά πνίξω.—ὑμῶν οὐ καθίξεται (τοῦ καθικνοῦμαι) τὰ βέλη=δὲν θά σᾶς φθάσουν τὰ βέλη,—πορίζομαι=προμη-

θεύομαι, ἀποκτῶ.—*ὄψέ ποτε καὶ μόλις*—ἀργὰ καὶ μετὰ δυσκολίας.—*πάνν*—ἐντελῶς, παρὰ πολὺ. *παρακούω* τινός—παρανεῶ τι.

§ 32. *Ἀναλήψεσθε*, μέλλ. τοῦ *ἀναλαμβάνω*—*μορμολύτομαί* τινο—φροβίζω τινά.—*ὑποδήσεσθε*, § 23 ὑποδεδεμένοι.—*φεύγουσιν* (ὁμίν).—*κοῦφος*—ἐλαφρός.—*ἄφυκτος*—ἐκείνός, τὸν ὅποιον δὲν δύναται τις νὰ εὐφύγη.—*ἄλλως*—ἐν γένει, ἐντελῶς κατ' ἐξοχήν.—*μελετῶσι* (ὁμίν) *μελετῶ* τι—καταγινομαι, γυμνάζομαι εἰς τι.—*οἶα διαφέρεσθαι πρὸς τὸν ἄνεμον*—καὶ ταῦτα ὥστε νὰ φέρωνται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου—*συρισμός*—συριγμός.—*ἐλίττομαι*—περιστρέφομαι (καὶ ῥίπτομαι).. *σάγαρις*—εὼς—πέλεκυς.—*γέροισι*—ἄσπις

§ 33. *Ὡς*—ὅπως, καθῶ.—*εὐμένεια*—εὐνοια, ἀγάπη.—*μηδέπω ἀπολώλατε*—ἀκόμῃ δὲν ἔχετε καταστραφῆ.—*ψιλός*—ἐλαφρῶς ὠπλισμένος.—*ἰδοῦ γέ τοι*—νὰ ἰδεῖς βεβαίως.—*ἐπ εἰς πέσω* ὑποτ. ἄορ. τοῦ ἐπ-εἰς-πίπτω.—*ἐσφορμῶ*—*αὐτοβοεῖ*—μὲ τὴν πρώτην φωνήν, εὐθύς.—*ἀντιβλέπω* τινι—ἐντικρύζω τι.—*τὸ δέος*—δ φόβος.—*μεταβάπτω*—ἐλλάσσω τὸ χρῶμα.—*διατίθημι*—διαθέτω, καθιστῶ.—*βαθεῖα*—μακροχρόνιος.—*ὡς μὴ ἀν...* *ἀνασχέσθαι*—ὥστε νὰ μὴ εἰμπορεῖτε νὰ ὑπομείνητε.—*λόφος κρᾶνους*—λαφίον περικεφαλαίας.

§ 34. *Ἐλαύνω* ἐπὶ τι—ἐπέρχομαι κατὰ τινος.—*ἐν ὄπλοις*—εἰς τὸν πόλεμον.—*ἀνοπλος*—ἄ-εὐ ὄπλων.—*καθ' αὐτούς*—ἀνοπλοι.—*οὕτω διακείμενοι*—οὕτω γυμνασμένοι.—*ἐπὶ πλεόν*—περισσότερον καιρόν.—*φάλαρα*—στολισματά, τὰ ὅποια ἔθετον εἰς τὸ μέτωπον τῶν ἵππων.—*σιδηροφορῶ*—ὄπλοφορῶ.—*μηδὲν δέον*—χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη.—*εἰς τὸ δημόσιον*—εἰς τὸ κοινόν, δημοσίως, φανερά.—*συγγνωσίδος*—δ ἄξιος συγγνώμης.—*βιδῶ-ῶ*—ζῶ.—*ἐν ἀφράκτῳ*—εἰς τόπον ἀφρακτον, ἀτείχιτον.—*εἰς ἐπιβουλήν*—εἰς αἰφνιδίαν ἐχθρικήν ἐπίθεσιν.—*ἐπιστάς*, μετ. ἄορ. β' τοῦ *ἐφίσταμαι*—στέκομαι πλησίον, ἐμφανίζομαι.—*κατασπᾶ-ῶ*—σύρω κάτω.—*ἀπιστία*—δυσπιστία.—*αὐθαιρέτως*—ὅπως ἕκαστος αἰρεῖται, ὅπως ἕκαστος θέλει.—*ὁ σίδηρος*—τὰ ὄπλα.—*ὡς*—ὥστε.—*βιάζομαι*—ἐπιφέρω, μεταχειρίζομαι βίαν.

Μετ' *Εὐμόλπου*· ὁ Εὐμόλπος, μυθικός ἦρως, ἐκ τῆς Θράκης, ὡς λέγεται, ἦλθεν εἰς βοήθειαν τῶν Ἐλευσινίων, οἱ ὅποιοι εἶχον πόλεμον πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Κατὰ τὸν πόλεμον δὲ τοῦτον ἐνι-

κίθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀθηναίων Ἐρεχθέως καὶ ἐφανεύθη.

Αἱ γυναῖκες ὄμων. ἐνοοῦνται αἱ Ἀμαζόνες. Αὐταί, κατὰ τὴν μυθολογίαν, ἦσαν ἔθνος μαχίμων γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς βασιλίσσης αὐτῶν Ἴππολύτης ἐξεστράτευσαν κατὰ τῆς Ἀττικῆς. Ἄλλ' ὁ Θησεὺς συνεκρότησε μάχην πρὸς αὐτάς καὶ τὰς ἐνίκησε. — ἐν ἀφράκτω οἰκεῖν οἱ Σκύθαι ἔξω βίον νομαδικὸν καὶ ἐπομένως κατῴκουν εἰς μέρη ἀτειχίστα, καὶ ὡς ἰδιαίτεραι κατοικίαι τῶν ἦσαν αἱ ἄμαξαι. —

§ 35 **Οὐδενὸς ἀναγκαίου ἔνεκα** = μηδὲν δέον, § 34 — **πείδομαι τῶν ὄπλων** = προσέχω τὰ ὄπλα. — **ὡς μή** = ἵνα μή. — **διὰ χειρός** = εἰς τὰς χεῖρας. — **ἐπειγῶ** = βιάζω, ἀναγκάζω. — **καταναλίσκω** = ἐξαντιῶ. — **ταμειύομαι τι** = ἀποταμειύω τι, φυλάττω. — **εἰκῆ** = ἀσκόπως, ὡς ἔτυχε. — **ἐκχέω** = χύνω ἔξω, ρίπτω ἔξω. —

Δυνάμεως περί = περὶ δυνάμεως. — ὡς αὐτὴν... **οὔσαν** = ὡς ἐάν αὕτη ἦτο. — **κεραμεοῦς ἄ-οῦν** = πῆλινος. — **λανθάνω** = διαφεύγω τὴν προσοχὴν τινος. — **διαρρέω** = ἐκφεύγω διὰ μέσου, ἐξαφανίζομαι, διαχύνομαι. — **ἐπιρρέω** = χυζάνω. **ὕλην**... ὑποβεβλημένην = ὕλικον... ἀποταμειυμένον ὑπὸ τῷ αὐτῷ = διὰ τοῦ ἰδίου. — **ἀνακαίω τὸ πῦρ** = ἐναζωγογῶ, ἀναζωπυρῶ τὸ πῦρ. — **παραθήγω τῷ πνεύματι** = διεγείρω διὰ τοῦ ἀνέμου, **ἀποχωρῶν** = ἀρκετός. — **τῆς ὕλης τὴν χορηγίαν** = τὴν χορήγησιν τοῦ ὕλικου (τοῦ ἐλαίου). **τὸ ἀντιπνέον** = τὸ ἀντίθετον φύσημα. —

§ 36 **Συνήμι** (συν-ίημι) = ἐννοῶ. — ἢ κατ' ἐμὲ = ἀπὸ ἔσου ἐπιτρέπουσιν αἱ δυνάμεις μου, ἢ ἀνάπτυξις μου. — **ἀκριβοῦς** τινος = τοῦ ἀκριβοῦς, πολὺ προσεκτικῆς. — **δέρκομαι** = βλέπω, παρατηρῶ, παρκ. **δέδορκα** ὄξυ δέδορκα = εἶμαι ὀξυδερκῆς, προνοητικός. — **συνίασι γ' πληθ.** τοῦ **σύνειμι** (συν-εἶμι) = συνέρχομαι ὀφόμενοι, μετ. μελλ'. τοῦ ἑράω-ω. — **ἀμιλλα** = ἀγὼν περὶ ὑπερισχύσεως, περὶ ὑπεροχῆς. — **παράγω** = φέρω εἰς τὸ μέσον, παρουσιάζω. — **καὶ τοῖς νικήσασιν**. — ἐν μέσοις τοῖς Ἑλλησιν = εἰς τὸ μέσον τῶν Ἑλλ. = **ἀποδύομαι** = ἐκδύομαι. — **εὐεξία** = καλὴ κατάστασις τοῦ σώματος, εὐρωστία. — **ἀξιόνικος** = ἄξιος, ἱκανὸς νὰ νικήσῃ. — **δεικνυμαι τῷ δακτύλῳ** = ἰκτυλοδεικτοῦμαι. — **τοιγάρτοι** = διὰ τοῦτο βεβαίως. — **οἷς καθ' ἡλικίαν ἔτι ἡ ἀσκησις** = εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἀσκησις εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν ἡλικίαν, εἰς ὄσους δηλ. ἡ ἡλικία

ἐπιτρέπει νὰ ἄσκοῦνται. — οὐ μετρίως... ἀρετῆς καὶ π. ἐρασθέντες
 = οὐχὶ ὀλίγον ἀγκηψάντες τὴν ἀρ. καὶ τοὺς π. εἰκάσω = συμ-
 περαίνω.

§ 37. *Τί ἂν πάθοις* = πῶς ἤθελες διατεθῆ, τί θὰ ἔλεγες. —
σπουδή = προθυμία. — *δήλον ὅτι* = βεβαίως. — *ὑπὸ νόμῳ* = διὰ νό-
 μου. — *εἰ ἐν ἡλικίᾳ* = εἰ ἐνήλικοι. — *διαπυκτεύω* = πυγμαχῶ πρὸς
 τινα, ἀγωνίζομαι. — *ἀπαγόρευσις* = κόπωσις σωματικῆ, ἐξάντλη-
 σις τῶν δυνάμεων. — *ὑποδύομαι* = εἰσέρχομαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
 — *ἡρέμα* = ἤσυχα. σιγά, ὀλίγον τι. — *ἀγεννής* = ξανδρός. — *προ-*
απχορεύω = τρότερον (τοῦ δέοντος) ἀποκάμνω. — *ἡ του ἄλλου*
του = τινός. — *τὸ δυσχερές* = ἡ δυσκολία. — *ἄπαγε*, § 6. — *δεινῶς*,
 ἐπίρρ. = πρᾶ πολλύ. — *σκαιός* = κακός, ἀπάνθρωπος. — *ἀλυσιτελής*
 = κωφελής.

Ἵρτύγων καὶ ἀλεκτρούων ἀγῶνας τοιοῦτοι ἀγῶνες ἤρ-
 χισαν νὰ γίνωνται εἰς τὰς Ἀθήνας μετὰ τοὺς περσικοὺς πολέμους
 δι' εἰδικοῦ νόμου.

§ 38. *Ἐπελεύσεσθαι*, μέλλ. τοῦ ἐπέρχομαι (τι) = περιέρχο-
 μαί (τι). — *σφαίρας πέρι* = περὶ σφαίρας. — *συμπίπτω* = συμπλέ-
 κομαι. — *χωρίον περιγεγραμμένον* = κόπος κλεισμένος γύρω. —
δίισταμαι = τέκομαι χωριστά, διαχωρίζομαι. — *περίγραμμα* =
 μέρος κλειόμενον γύρω. — *σύνταγμα* = φάλαγξ. — *οἱ κατὰ Λυ-*
κούργον, οἱ κατ' Ἡρακλέα = οἱ φέροντες τὸ ὄνομα τοῦ Λυκούρ-
 γου, οἱ φέροντες τὸ ὄνομα τοῦ Ἡρακλέους. — *τὸ ἀπὸ τούτου* =
 μετὰ ταῦτα. — *λοιπὸν* = τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἕξῃς. — *παρίσταμαι*
 = στέκομαι πλησίον. — *οὐχ ὅπως...* ἀλλὰ καὶ = οὐ μόνον δὲν...
 ἀλλὰ καὶ. — *ἀνιάομαι* - ὠμαι = λυποῦμαι. — *πληγαί* = κτυπήματα.
διαρκέω πρὸς τι = ἰντέχω εἰς τι. — *ἐναποθνήσκω τῷ ἀγῶνι* =
 ἀποθνήσκω εἰς τὸν ἀγῶνα. *ἀγών* = ἄσκησις. — *ἀξιώω* - ὠ = θεωρῶ
 ἄξιον, καλόν. — *ἀπαγορεύω* = ἀποκάμνω. — *εἶξαι*. ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ
εἶκω (τινι) = ὑποχωρῶ εἰς τι. — *ὄψει* (σοῦ) μελλ. τοῦ ὄρω. — *μαί-*
νομαι = εἶμι τρελλός. — *ὑπολαμβάνω* = νομίζω. — *ταλαιπωρῶ* =
 ζῶ μὲ ταλαιπωρίας, βασανίζομαι. — *διατίθημι* = διαθέτω, φέρω
 εἰς θέσιν. — *συνορῶ* = σκέπτομαι. — *παραναλίσκω* = ἐξάντλῶ, ἐξα-
 φανίζω. — *κρείττων τινός* = ὑπέρτερος, ἀνώτερός τινος. — *καὶ αὐτὸς*
 = καὶ σὺ ὁ ἴδιος. — *ληφθεῖς*, μετ. παθ. ἀόρ. τοῦ λαμβάνω = συλ-
 λαμβάνω. — *τὸ ἀπόρητον* = τὸ μυστικόν. — *αἰκίζομαι* = κακο-

ποιῶ, βασανίζω. — καταγελῶ τινος = περιγελῶ, ἐμπαίζω τίνα. — ὡς = ἕνα.

Σφαίρας περί· ἐννοεῖται τὸ παιγνίδιον τῆς σφαίρας. = ἐπὶ τῷ βωμῷ, ἐννοεῖται ὁ βωμὸς τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος, ἔπου οἱ παῖδες κατ' ἔτος ἐδοκιμάζοντο διὰ μαστιγώσεων· καὶ οὕτω ἐδεικνύετο ἡ ἀντοχὴ αὐτῶν εἰς τὰς σωματικὰς ἀλγηδονάς.

§ 39. **Ἐφ' ἡλικίας** = εἰς τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν ἐγίνετο ἡ μα· στίγῳσις. — ἐκπρόθεσμος τοῦ ἀγῶνος = ὁ ὑπερβάς τὴν διὰ τοὺς ἀγῶνας ἡλικίαν. — νεανιεύομαι = φέρομαι, πράττω ὡς νεανίας ἀσκέπτως. — πρεσβύτης = γέρων. — Κρήτηθεν = ἐκ Κρήτης. — ἀποδημέω ὦ = ἰπέρχομαι· ἐκ τῆς πατρίδος, ταξιδεύω. — ὅτι = διότι.

Τί οὖν = διατί λοιπόν. — οἰκεῖος = ὁ ἰδικός μας. — ζηλώω ὦ = ζηλεύω, μιμούμαι. — συνίης, τοῦ συνίημι = ἐννοῶ. ἐπαίρω = σηκώνω, ὑψώνω. — δοκῶ μοι = νομίζω. — καταλεύομαι πρὸς τινος = καταλιθεβολοῦμαι ὑπὸ τινος. — ἀτεχνῶς = ἀπλῶς, πράγματι. — ἑλλεβόρου δέομαι = εἶμαι παράφρων, μαίνομαι.

Ἐλλεβόρου· ὁ ἑλλέβορος ἦτο φυτόν, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι ὡς φάρμακον κατὰ τῆς παραφροσύνης.

§ 40. Μὴ ἐρήμην (δηλ. δίκην). **Ἐρήμη δίκη** = ἡ δίκη καθ' ἣν δὲν παρουσιάζεται ὁ κατηγορούμενος εἰς τὸ δικαστήριον. — οἴου, προστ. τοῦ οἴομαι = νομίζω. — εἰκότα = εὐλογα, πρέποντα. — ἔοικα = φαίνομαι, ὁμοιάζω, νομίζω. — ὡς καὶ αὐτὸς = ἕνα καὶ σὺ αὐτός. — καὶ ὅπως = καὶ κατὰ ποῖον τρόπον. — δικαιοτάτα (δηλ. ἔστι ἀλέγεις). — σεμνός = σοβαρός, σπουδαῖος. — ἡ κόρη = ὁ κρόταφος (πρόσωπον). — εἰρήσομαι, τετελεσμένος μέλλων τοῦ λέγομαι. — ὑπερβάλλομαι = ἀναβάλλω. — ἐπελθῶν (αὐτὰ) τῇ μνήμῃ = ἀνακαλέσας αὐτὰ εἰς τὴν μνήμην μου. — τὸ δὲ νῦν = κατὰ τὸ παρὸν δέ. — ἐπὶ τούτοις = ἀρκούμενοι εἰς ταῦτα.

ΠΙΝΑΞ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

A

- **Ἀβυδος*, ου, ἡ, πόλις ἐπὶ τῆς ΒΔ παραλλίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὸν Ἑλλήσποντον.
- **Ἀγαμέμνων*, ονος, ὁ, βασιλεὺς τῶν Μυκηθῶν.
- **Ἀγησίλαος*, ου, ὁ, υἱὸς τοῦ Ἀρχιδάμου, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. Τὸ 396 ἔκαμεν ἐκστρατεῖαν εἰς τὴν Ἀσίαν κατὰ τῶν Περσῶν καὶ ἐνίκησε τοὺς Πέρσας.
- **Ἀθηνᾶ*, ᾶς, ἡ, θεὰ Ἀθηνᾶ.
- **Ἀθηνάδας*, ου, ὁ, λοχαγὸς ἐκ Σικυῶνος εἰς τὸν στρατὸν τοῦ Δερκυλλίδου.
- **Ἀθῆναι*, ῶν, ἡ, πρωτεύουσα τῆς Ἀττικῆς.
- Αἰολίς*, ίδος, ἡ, πόλις παραθαλάσσιος ΒΔ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (Αἰολεῖς, Αἰολίδες πόλεις).
- Αἰσχίνης*, ου, ὁ, ρήτωρ γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις, υἱὸς τυμπανιστρίας, ὡς λέγει ὁ Δημόσθνης, ἀρχηγὸς τῆς Μακεδονικῆς μερίδος ἐν Ἀθήναις.
- **Ἄλισαρνα*, ης ἡ, πόλις τῆς Μυσίας.
- **Ἀμαξιτός*, οῦ, ἡ, πόλις τῆς Τρωικῆς χώρας.
- **Ἀνάχαρσις*, ίδος, ὁ, Σκύθης καταγόμενος ἐκ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῶν Σκυθῶν ἐπεσκέφθη πολλὰς χώρας καθὼς καὶ τὰς Ἀθήνας πρὸς ἐπαύξεισιν τῶν γνώσεών του. Ἐν Ἀθήναις εὕρισκόμενος ἐγνώρισθη μετὰ τοῦ Σόλωνος.
- **Ἀνδροκλείδας*, ου, ὁ, δημαγωγὸς ἐκ Θηβῶν.
- **Ἀντισθένης*, ους, ὁ, Λακεδαιμόνιος πεμφθεὶς ὑπὸ τῆς Σπάρτης εἰς τὸν ἐν Ἀσίᾳ Δερκυλλίδαν.
- **Ἀπολλοφάνης*, ους, ὁ, ἐκ Κυζίκου.
- **Ἀπόλλων*, ωνος, ὁ, Θεὸς τοῦ φωτός, τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ποιήσεως.
- **Ἀρακος*, ου, ὁ, Λακεδαιμόνιος.
- **Ἄργος*, ους, τό, πρωτεύουσα τῆς Ἀργολίδος.
- **Ἄρειος Πάγος*, ὁ, τὸ ἐπισημώτατον τῶν ἐν Ἀθήναις δικαστηρίων, καὶ ἡ βουλή ἢ ἐξ Ἄρειου Πάγου.
- **Ἄρτεμις*, ίδος, ἡ, θεὰ τοῦ κυνηγίου.
- **Ἀσία*, ἡ, *Μικρὰ Ἀσία*. ἡ δυτικωτάτη χερσόνησος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.
- **Ἄταρνεὺς*, ἑως, ὁ, πόλις τῆς Μυσίας ἐν Μ. Ἀσίᾳ.
- Ἀυλῖς*, ίδος, ἡ, πόλις τῆς Βοιωτίας (σήμερον Βαθύ) ἀπέναντι τῆς Εὐβοίας.
- **Ἀχιλλεῖον*, τό, πόλις τῆς Μ. Ἀσίας ἀπέναντι τῆς νήσου Σάμου

B

Βιθυνίς Θράκη, ἡ, χώρα τῆς Μ. Ἀσίας ἀπέναντι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Θράκης.

Γ

Γαλαξύδωρος, ου, ὁ, Θηβαῖος δημαγωγός.

Γάμβριον, ου, τό, πόλις τῆς Μυσίας.

Γεραιστός, ου, ὁ, ἀκρωτήριο καὶ πόλις εἰς τὰ Ν. τῆς Εὐβοίας.

Γέργις, ιθως, ἡ, πόλις τῆς Τρωικῆς χώρας. Οἱ κάτοικοι Γεργίθιοι.

Γογγύλος, ου, ὁ, Ἐρετρικὸς 2) ἀπόγονος τοῦ Ἐρετριέως Γογγύλου.

Γοργίων, ωνος, ὁ, ἀδελφὸς τοῦ Γογγύλου τοῦ νεωτέρου.

Γρύνειον, ου, τό, πόλις παράλιος τῆς Αἰολίδος.

Δ

Δαρδανεύς, έως, ὁ, ἐκ τῆς Δαρδάνου πόλεως Β. τῆς Τροίας· τὸ θηλ. Δαρδανίς.

Δασκύλειον, ου, τό, πόλις τῆς Φρυγίας εἰς τὰ παράλια τῆς Προποντίδος.

Δερκυλίδας, ου, ὁ, στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων, ἀποσταλὴς εἰς Μ. Ἀσίαν, ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὸν Θίβρωνια.

Δημάρατος, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.

Διόνυσος, ου, ὁ, βασιλεὺς τοῦ οἴνου.

Δράκων, οντος ἐκ Πελλήνης τῆς Ἀχαΐας, διοικητὴς τοῦ Ἀταρνέως.

Ε

Ἐλλήσποντος, ὁ πορθμὸς, χωρίζων τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας.

Ἐπικυδίδας, ου, ὁ, ἐκ Λακεδαίμονος.

Ἐρετριεύς, ὁ, κάτοικος τῆς Ἐρετρίας, πόλεως τῆς Εὐβοίας.

Εὔμολπος, ου, ὁ, βασιλεὺς τῶν Θρακῶν.

Εὔξεινος (πόντος), ὁ νῦν Εὔξεινος πόντος.

Εὐρυσθένης, ους, ἄρχων τῆς Τευθρανίας, καταγόμενος ἐκ τοῦ Δημαράτου, βασιλέως τῆς Σπάρτης.

Εὐρώπη, ἡ, ἡ νῦν Εὐρώπη.

Ἐφεσος, ου, ἡ, πόλις τῆς Ἰωνίας πλησίον εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Καύστρου ποταμοῦ.

Ζ

Ζεὺς, *Διὸς*, ὁ, ὁ ἀνώτατος τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν θεῶν.

Ζήνις, ιος, ὁ, Δαρδανεύς, ὑποστράτης τῆς Αἰολίδος.

Η

Ἡρα, ας ἡ, θεά, σύζυγος τοῦ Διὸς.

Ἡρακλῆς, έως, ὁ, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀλκμήνης, ὁ ἀνδρειότερος τῶν ἀρχαίων ἡρώων.

Ἡριπίδας, ου, ὁ, Λακεδαιμόνιος, εἰς ἐκ τῶν συμβούλων τοῦ Ἀγησιλάου.

Ἡρώδας, α, ὁ, ἐκ Συρακουσῶν.

Ἡσιόδος, ου, ὁ, ἀρχαιότατος ποιητὴς ἐκ τῆς Ἀσκληρῆς τῆς Βιωτίας.

Θῆβαι, ὧν, αἱ, πρωτεύουσα τῆς Βοιωτίας.
 Θῆβη, ης, ἡ, πόλις εἰς τὴν Τροίαν.
 Θίβρων, ὠνος, ὁ, Λακεδαιμόνιος ἀρμοστής ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.
 Θράκη, ἡ, 1) ἡ ἐν Ἀσίᾳ, ἡ Βιθυνὶς Θράκη 2) ἡ ἐν Εὐρώπῃ.

I

Ἰδαῖος, ου, ὁ, ἐκ Λακεδαιμόνου, γραμματεὺς τοῦ Ἀγχιλάου.
 Ἰλιον, τό, πόλις τῆς Τροίας· οἱ κάτοικοι Ἰλιεῖς.
 Ἰππολύτη, ης, ἡ, βασίλισσα τῶν Ἀμαζόνων.
 Ἰσθμια, τά, ἀγῶνες τελούμενοι ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Κορίνθου
 πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος.
 Ἰσθμός, οὔ, ὁ, τῆς Κορίνθου.
 Ἰσμηνίας, ου, ὁ, Θηβαῖος δημαγωγός.
 Ἰωνία, ας, ἡ, χώρα ἐν Μ. Ἀσίᾳ· οἱ κάτοικοι Ἴωνες· Ἴωνι-
 καὶ (πόλεις).

K

Καρία, ας, ἡ, χώρα ὀρεινὴ ΝΔ τῆς Μ. Ἀσίας· οἱ κάτοικοι
 Κάρες.
 Καυή, ης, ἡ, κόμη ἐν Φρυγίᾳ.
 Κεβρήν, ἡνος, ἡ, πόλις εἰς τὴν Τρωϊκὴν χώραν· οἱ κάτοικοι
 Κεβρήνιοι.
 Κιλικία, ας, ἡ, χώρα εἰς τὰ ΝΔ τῆς Μ. Ἀσίας.
 Κοκυλίται, ὧν, αἱ, κάτοικοι τοῦ Κοκυλίου, πόλεως εἰς τὴν
 Τρωϊκὴν χώραν.
 Κολωναί, ὧν, αἱ, πόλις εἰς τὴν Τρωϊκὴν χώραν.
 Κόρινθος, ἡ, ἡ νῦν Κόρινθος.
 Κρήτη, ἡ, ἡ νῆσος Κρήτη.
 Κύζικος, ου, ἡ, πόλις τῆς Φρυγίας.
 Κύλων, ὠνος, ὁ, δημαγωγός ἐξ Ἀργούς.
 Κύρος, ου, ὁ, νεώτερος υἱὸς τοῦ Δαρείου καὶ τῆς Παρυσάτιδος.

Λ

Λακεδαιμόνων, ὠνος, ἡ, ἡ νῦν Λακεδαιμόνη.
 Λάμπακος, ου, ἡ, πόλις τῆς Τρωϊκῆς χώρας.
 Λάρισα, ης, ἡ, 1) πόλις τῆς Αἰολίδος, ἡ ὀνομαζομένη Αἰγυ-
 πτιακὴ 2) πόλις εἰς τὴν Τρωϊκὴν χώραν.
 Λεύκοφρυς, υος, ἡ, πόλις τῆς Ἰωνίας.
 Λύκειον, ου, τό, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις μεταξὺ τῶν νοτίων
 προπόδων τοῦ Λυκαθητιοῦ καὶ τοῦ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ πλησίον τοῦ
 νοσοκομείου Εὐαγγελισμός.
 Λυκοῦργος, ου, ὁ, ὁ νομοθέτης τῆς Σπάρτης.
 Λύσανδρος, ου, ὁ, ὁ ναύαρχος τῶν Λακεδαιμονίων.

M

- Μαϊάνδρος**,ου, ὁ, ποταμὸς τῆς Μ. Ἀσίας.
Μανία,ας, ἡ, ἐκ Δαρδάνου, σύζυγος τοῦ ὑποσατράπου τῆς Αἰολίδος Ζήσιος.
Μέγилλος,ου, ὁ, ἐκ Λακεδαιμόνος.
Μειδίας,ου, ὁ, γαμβρὸς τῆς Μανίας.
Μένασκος,ου, ὁ, ἐκ Λακεδαιμόνος.
Μίνως,ωνος, ὁ, βασιλεὺς καὶ νομοθέτης τῆς Κρήτης.
Μύδων,ωνος, ὁ, Λακεδαιμόνιος.
Μύρων,ωνος, ὁ, περιφημὸς γλύπτης, γεννηθεὶς εἰς Ἐλευθεράς τῆς Ἀττικῆς κατὰ τὸ 490 π. Χ. Τὸ περιφημότερον ἔργον τοῦ ἦτο ἡ χαλκῆ βουδὲ ἐν Ἀθήναις.
Μυσοί,ων, οἱ, κάτοικοι τῆς Μυσίας ἐν Μ. Ἀσίᾳ πρὸς τὰ Ν. τῆς Φρυγίας.

N

- Ναυβάτης**,ου, ὁ, Λακεδαιμόνιος.
Νεανδρεῖς,έων, οἱ, κάτοικοι τῆς Νεανδρείας, πόλεως εἰς τὴν Τρωϊκὴν χώραν.
Νεμέα,ας, ἡ, χώρα Ν. τῆς Κορίνθου.
Νιόβη,ης, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου καὶ σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Ἀμφίωνος. Ὑπερφηανεύθη διὰ τὴν εὐτεκνίαν τῆς καὶ ἐθεώρησεν ἐκυτὴν ἀνωτέραν τῆς Δητοῦς, ἡ ὅποια ἀπέκτησε οὐ μόνον τέκνα, τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν· οὗτοι πρὸς τιμωρίαν ἐφρόνευσαν τὰ τέκνα αὐτῆς, ἡ δὲ Νιόβη ἐκ τῆς λύπης τῆς μετεμορφώθη εἰς βράχον.

Ξ

- Ξενοκλῆς**,έους, ὁ, Λακεδαιμόνιος, ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ τοῦ συγκροτηθέντος ἐν Μ. Ἀσίᾳ ὑπὸ τοῦ Ἀγησιλάου.
Ξενοφῶν,ώντος, ἰδὲ βιογραφίαν.

Ο

- Ὀδρῦσαι**,ων, οἱ, λαὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Θράκης.
Ὀλυμπία,ας, ἡ, τόπος εἰς τὴν Ἥλιδα τῆς Πελοποννήσου, ἔπου ἐτελοῦντο οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες κατὰ τετραετίαν.
Ὀλύμπια,ων, τὰ, οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.
Ὀμηρος,ου, ὁ, ὁ ἀρχαιότατος τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν.
Ὀρσιππος,ου, ὁ, Λακεδαιμόνιος.
Ὀτυς,ου, ὁ, βασιλεὺς τῶν Παφλαγόνων.

Π

- Πακτωλός**,ου, ὁ, μικρὸς ποταμὸς τῆς Λυδίας.
Παλαιγάμβριον,ου, τὸ, πόλις τῆς Αἰολίδος.

Παναθήναια,ων, τά, μεγάλη ἑορτὴ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων πρὸς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς.

Παραλίτα,ας, ἡ, σύζυγος τοῦ Φαρναδάξου.

Παφλαγονία,ας, ἡ, χώρα εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν.

Πείσανδρος,ου, ὁ, ναύαρχος τῶν Λακεδαιμονίων, γυναικᾶ-
δέλφος τοῦ Ἀγχιλαίου.

Πελληνεύς,έως, ὁ, ὁ καταγόμενος ἐκ τῆς Πελλήνης, πόλις τῆς Ἀχαΐας.

Πελοπόννησος, ἡ, ἡ νῦν Πελοπόννησος.

Πέργαμος,ου, ἡ, πόλις τῆς Λιολίδος παρὰ τὸν Κάυκον ποταμόν.

Πέρσαι,ῶν, αἱ γνωστοὶ Πέρσαι.

Πήγασος,ου, ὁ, πτερωτὸς ἵππος, ἀναπηδήσας ἐκ τοῦ αἵματος τῆς Μεδούσης, ἡ ὅποια ἀπεκεφαλίσθη ὑπὸ τοῦ Περσέως.

Πισιδαίων, αἱ, κάτοικοι τῆς Πισιδίας, χώρας τῆς Μ. Ἀσίας.

Πνύξ, Πνυκός, ἡ, τόπος ἐν Ἀθήναις πλησίον τοῦ νῦν Ἀστεροσκοπείου, ὅπου ἐγίνοντο αἱ συνελεύσεις τοῦ λαοῦ (ἐκκλησίαι).

Πολυάνθης,ους, ὁ, Κορίνθιος δημηγωγός.

Πολύκλειτος,ου, ὁ, περίφημος ἀγαλματοποιός, γεννηθεὶς εἰς Σικυῶνα κατὰ τὸ 480 π. Χ. ἔργον αὐτοῦ ἦτο τὸ χρυσελεφάντινον ἀγαλμα τῆς Ἥρας εἰς τὸ Ἄργος, εἰς τὸν ναὸν τῆς θεᾶς.

Πραξιτέλης,ους, ὁ, διάσημος Ἀθηναῖος γλύπτης. Ἔργον αὐτοῦ εἶνε ὁ ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ὀλυμπίας Ἐρμῆς.

Πριήνη,ης, ἡ, πόλις τῆς Καρίας.

Περικλῆς,έους, ὁ, ἀρχὸν τῆς Τευθρανίας, ἀπόγονος τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης Δημαράτου.

Πυθώ,οῦς, ἡ, αἱ Δελφοί, πόλις εἰς τὴν Φωκίδα, ἔπου ἦτο ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ρ

Ρόδιος,ου, ὁ, ὁ ἐκ τῆς νήσου Ρόδου.

Σ

Σάμιος,ου, ὁ, ναύαρχος τῶν Λακεδαιμονίων.

Σάρδεις,εων, αἱ, πόλις πρωτεύουσα τῆς Λυδίας.

Σεύθης,ου, ὁ, βασιλεὺς τῶν Ὀδρυσῶν ἐν Θράκῃ.

Σικυῶνιος,ου, ὁ, ἐκ τῆς Σικυῶνος, πόλις τῆς Πελοποννήσου.

Σίσυφος,ου, ὁ, ἐπώνυμον τοῦ στρατηγοῦ Δερκυλίδου ὡς πα-
νούργου. Ὁ Σίσυφος υἱὸς τοῦ Αἰόλου ἐγένετο διαδόχτος διὰ τὰς
πανουργίας του.

Σκῆψις,εως, πόλις τῆς Τρωϊκῆς χώρας.

Σκυθίας,ου, ὁ, Λακεδαιμόνιος, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀγχι-
λάου ἀρχηγὸς τῶν ὀπλιτῶν εἰς τὴν Ἀσίαν.

Σκυθία,ας, ἡ, χώρα εἰς τὰ Ν. τῆς σημερινῆς Ρωσίας.

Σόλων,ωνος, ὁ, ὁ περιώνυμος νομοθέτης τῶν Ἀθηναίων.

Σπάρτη,ης, ή, ήγνωσι ή πόλις, πρωτεύουσα τής Λακωνίας.
Σπιθριδάτης,ου, ό, Πέρσης, υπαρχος του σατράπου Φαρνα-
 βάζου.
Σωκράτης,ους, ό, ό μέγας φιλόσοφος τής αρχαίας Έλλάδος έξ
 Αθηνών.

T

Τευθρανία, πόλις και χώρα τής Μυσίας εις την Μ. Ασίαν.
Τιθραύστις,ου, Πέρσης σατράπης τής Μ. Ασίας και διάδο-
 χος του Τισσαφέρους.
Τιμοκράτης,ους, ό, Ρόδιος διατελών εις την υπηρεσίαν των
 Περσών.
Τιμόλαος,ου, ό, δημαγωγός εκ τής Κορίνθου.
Τισσαφέρνης,ους, ό, Πέρσης σατράπης τής Λυδίας, Καρίας
 και Ίωνίας.

Τροάλλεις,εων, αί, πόλις τής Καρίας.

Τριπτόλεμος,ου, ό, υιός του βασιλέως τής Έλευσίνας Κλειού
 και τής Μετανείρας. Η θεά Δήμητρα φιλοξενήθεισα υπό τής Με-
 τανείρας εις έκφρσιν ευγνωμοσύνης έδίδαξε τον Τριπτόλεμον την
 γεωργίαν και έδωκεν εις αυτόν άρμα συρόμενον υπό δρακόντων,
 επί του όποιου αυτός διήλθεν όλην την οικουμένην και έρριπτε
 σπόρους σίτου και διέδωκεν αυτω την γεωργίαν.

Τροία,ας, ή, τό Ίλιον, ή πρωτεύουσα δηλαδή τής Τρωάδος.

Ρ

Υδρα,ας, ή, ό περίφημος Λερναίος όφις, ό φονευθείς υπό
 του Ηρακλέους. Ο όφις αυτός έζη εις την λίμνην τής Αργολί-
 δος Λέρνην.

Φ

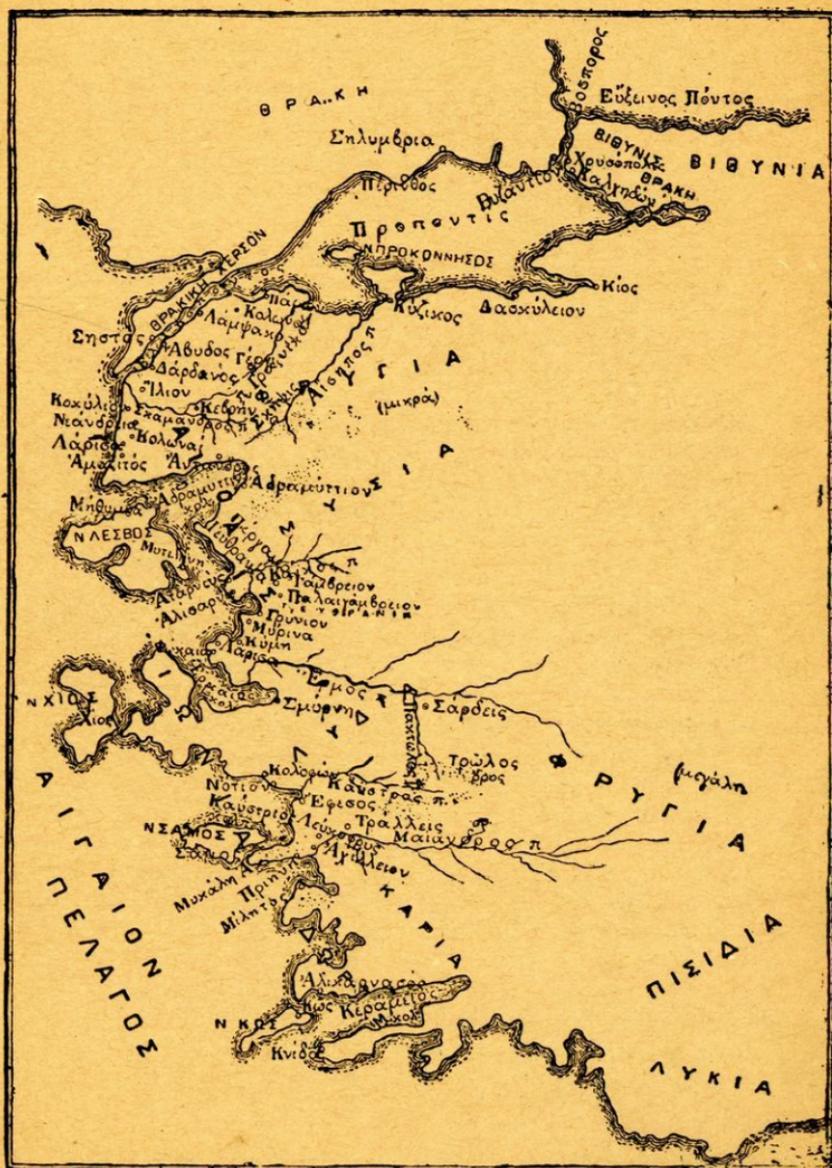
Φάραξ,αχος, ό, ναύαρχος των Λακεδαιμονίων.
Φαρνάβαζος,ου, ό, Πέρσης σατράπης τής Βιθυνίας και τής
 μικράς Φρυγίας.
Φειδίας,ου, ό, έξαχος γλύπτης γεννηθείς εις τās Αθήνας.
 Έργα αυτού ήσαν τό έν Όλυμπία χρυσελεφάντινον άγαλμα του
 Διός και τό έν τή Παρθενώνι χρυσελεφάντινον ωσαύτως.
Φίλιππος,ου, ό, βασιλεύς τής Μακεδονίας, υιός Αμόντου του β'.
Φοινίκη,ης, ή, χώρα επί τής Αν. παραλίας τής Μεσογείου
 θαλάσσης.

Φρυγία,ας, ή, χώρα εις τὰ Βλ τής Μ. Ασίας.

X

Χερσόνησος,ου, ή, ή Θρακική χερσόνησος.
Χίοι,ων, αί, κάτοικοι τής νήσου Χίου.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς

τὸν κ. Σπυρ. Στουραῆτην

Συγγραφέα διδακτικῶν βιβλίων.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι δι' ἡμετέρας πράξεως, τῆ 12ῃ τοῦ ἰσταμένου μηνὸς ἐκδοθείσης καὶ τῆ 29ῃ τοῦ αὐτοῦ δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 30 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη τό πρὸς χρῆσιν ὑποβληθὲν ὑμέτερον βιβλίον *Ξενοφῶντος ἑλληνικά (ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ Γ' καὶ Δ' βιβλίου) καὶ Λουκιανοῦ ἐνύπνιον καὶ Ἀνάχαρσις* πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τῶν ἑλληνικῶν Σχολείων.

Κατ' ἐντολῆν τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Τμηματάρχης τοῦ Γ' τμήματος

ΙΩ. ΓΡΥΠΑΡΗΣ

Π. Ζαγανάρης

